

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Yıl 7 / Sayı 83 / 31 Temmuz 1989 / 2.50 DM

SÜRGÜNE KARŞI KÜRT İNTİFADASI

● Balveren, Geçitboyu, Araköy, Dağkonak, Yoğurtçular, Taşdelen, Ortasu ve Işıkveren köylülerin sürgüne karşı direnişleri başarıyla sonuçlandı. 5000 insanımız günlerce süren oturma eylemi yaptı. Cudi, Gabar, Şeyhomer, Herekol ve Kela Meme köylüleri de intifadaya destek oldular. Yazını 5. sayfada

Paris'te ARGK ile dayanışma gecesi yurtseverlerin coşkulu katılımıyla kutlandı

29 Temmuz 1989 günü Fransa'nın başkenti Paris'te 3500'ün üzerindeki bir katılımıla Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK ile dayanışma amaçlı bir gece düzenlendi. Duvarları Kürdistan bağımsız-

anlamlaştırıyordu.

ARGK'nin, 1989 yılı başlarından itibaren Türk ordusuna indirdiği kesintisiz darbelerin, kullanmayı etkilediği görüldüyordu. Bu slogan, alkış ve coşkunun biçimlerine yansıyor.

Savaşımızın boyutlanması sürüyor ÇUKURCA MERKEZİNE BÜYÜK BASKIN

□ Çukurca qehir merkezine baskın
□ Nusaybin'de savaş kızıştı
□ Cudi'de her gün muharebe
□ Diyarbakır'da MIT ve Valilik binasına bomba
□ Beytüşşebap'ta savaş yoğunlaştı

□ Tendürek Dağı'nda, asker ve koruculardan 10'u 5-10, 15'i ağır yaralı
□ Erub'ta çatışma
□ Van-Çatak'ta düşmana ağır darbe
□ Hakkari-Savarihalil geçidinde pus

Savaş haberleri 3. ve 4. sayfada

OLAĞANÜSTÜ HAL UYGULAMASININ 2. YILINDA ÖZEL SAVAŞIN İFLASI DAHA KESİN

Olağanüstü hal uygulaması 2 yılını doldurdu. 1987 yılının 19 Temmuz'unda uygulanmaya başlanan özel yönetimle, ulusal kurtuluş savaşımızın gelişmesi engellenmek isteniyordu. Klasik sömürgeci uygulamalarla mücadelelerimiz karşısında sonuca gidemeyeceklerini anlayan faşist Türk sömürgecileri, Kürdistan'ı özel savaş uygulamaları içerisinde alarak, olağanüstü hal uygulamasına geçtiler.

Kürdistan'da savaşın tümüyle özelleştirilmesi anlamına gelen bu uygulama, aynı zamanda

Devamı 6. sayfada

ESKİŞEHİR CEZAEVİ'NDE AÇLIK GREVİ 1 AYI DOLDURDU

Cezaevleri üzerinde baskıların yeniden yoğunlaştırılması karşısında devrimci tutsaklar, gaspedilmeye çalışılan haklarını korumak için açlık grevine gidiyor, dirençli yükseltiyorlar. Son günlerde cezaevlerine yönelik olarak yoğunlaştırılan baskıların en sonucunu Eskişehir Cezaevi'nde gündeme geldi.

29 Haziran'da açlık grevine başlayan devrimci tutsaklar gaspedilen haklarının geri verilmesini istiyorlar. Tünelin bulunması bahane edilerek, devrimci tutsaklar hücrelere doldurulmuş; kitap, dergi vb. yayınları ile radyo, teyp gibi araçlarına da el konulmuştu. Devrimci tutsaklar, baskıların yeniden yoğunlaştırarak, haklarının gasp-

edilmesine karşı sessiz kalmayarak, açlık grevine başladılar.

Eskişehir Cezaevi'nde açlık grevi 1. ayını doldurmasına rağmen, henüz bir anlaşma sağlanmadı. Açlık grevinde bulunan devrimci tutsaklara gıverli ve tuzlu su vermeyen faşist rejim, böylece fiziki olarak daha erkenden yıpratmalarını sağlayarak eylemi kırmaya hesapları da yapıyor. Bunun için tutsaklar üzerinde akıl almaz baskıları uyguluyor.

Açlık grevine dışardan da destek eylemleri gelişmektedir. Tutuklu aile ve yakınları cezaevi önünde toplanarak, açlık grevindeki yakınlarıyla görüşmek

Devamı 8. sayfada

Bagok ve Hani'den sonra Türk sömürgecileri Cudi'de de kimyasal gaz kullanma hazırlığında

Ulusal kurtuluş savaşımızın her geçen gün büyük bir atılım göstermesi karşısında çıkmazı daha da derinleşen ve yenilgiye sürüklenen Türk sömürgecileri, bir yandan katliamları yoğunlaştırırken, diğer taraftan ise kimyasal silahları kullanarak ARGK gerillaları karşısındaki yenilgisini önlemeye çalışıyor.

Nusaybin-Bagok muharebesi başta olmak üzere, Hani ve diğer bazı çarpışmalarda sömürgeci ordu birliklerinin

Devamı 7. sayfada

ızlık mücadelesi şehitlerinin resimleri, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın posterleri ve çeşitli sloganların yer aldığı pankartlarla süslenen alanda, kutlama programı saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşu esnasında tüm Kürdistanlıları Kürdistan'a sahip çıkmaya davet eden çağrısının okunması, şehitlere bağlılığı daha da

ARGK'nin manevi ve ölümsüz komutanı Mahsum KORKMAZ'ın büyük boy posterini sah-

Devamı 9. sayfada

M. Barzani'nin Türk basınına açıklamaları ilkel milliyetçiliğin iflasını belgeliyor Yazını 14. sayfada

**DİRENİŞ
KAHRAMANLARIMIZ**

Her halk ulusal veya toplumsal kurtuluş sürecine girerken bu süreci hızlandıran ve başarıyla kulan kahramanlar yaratır. Kahramanlık dönemi, aynı zamanda da bu altüst oluşun kendisidir de. Halkların nasıl böyle bir döneme ihtiyacı varsa, tarihin de o kadar gereksinimi vardır.

Kürdistan da tüm ulusal değerler ayaklar altına alınmış, Kürdistan insanı kendisini tanımaz ve kendisinden nefret eder konuma getirilmiştir. Bu gidişata dur demek ulusal kimliğe sahip çıkmak ve düşmanı topraklarından kovmak için atılan adım kahramanca ve kahramanları yaratma temelinde olmalıydı.

İşte 1970'li yıllar bunu yaratma ve topluma egemen kılma dönemiydi. Partinin ortaya çıkmasıyla birlikte öze döndü ve anti-sömürgecilik Kürdistan halkına egemen oluyor, halk kendi kurtuluşu doğrultusunda bu güçlü adıma katılıyordu.

Bu gelişmeler düşmanı çileden çıkarıyor, elinden geldiğini ardına koymama çılgınlığına itiyordu. İnsanlık dışı uygulamayı halkımıza reva gören sömürgeciler, gelişmeyi durduramayacakları inanladıkları anen olmadık yöntemlere başvuruyorlar. Ve insanlarımızı göçe zorluyorlar.

İşte yukarıda kısaca özetlediğim insanlık dışı uygulamayı en canlı bir biçimde yaşayan Kürdistanlılardan biri de Aytem TEKİN (Rojin) yoldaştır.

1964 yılında Karlıova'nın Horhor (Kaynarpinar) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Yoksul Kürdistanlı ailelerin hayatını içlerinde büyük. Ailenin maddi olanaksızlığından dolayı ancak ilkökula kadar okur. Ailesine maddi olarak yardımcı olmak için köyde bazı işlerde çalışır.

Ailesinin ve köyünün bu yoksulluğu, zengin-fakir kavramı, kadınların toplumdaki yeri kendisini küçük yaşlardan itibaren etkiler. Bu konular kendisinin düşüncelerini oluşturur, fakat düşüncelerini köklü bir çözüme ulaştırmaktan yoksundur.

Ulusal kurtuluş mücadelesinin Kürdistan'ın birçok alanına yayılmasıyla beraber Bingöl ve çevresinde de bu düşünceler yaygınlaşarak büyük halk kitlelerinin yaygın destek ve katılımını sağlar.

Ancak Rojin yoldaş bu gelişmeleri uzaklardan duyar. Fırlı olarak tanımak ve desteklemekten uzak kalır. 1979'lu yıllarda bölgede faaliyet yürüten Mehmet GÜLER, Veli GEÇİT, Huseyin DURMUŞ gibi önder devrimciler ile tanışır. Bundan sonra mücadelemizle yakın ilişkiye geçer. Kendi köylüsü ve

“Çok sade ve dikkati çekmeyen kişiliği vardı; fakat sönük değil coşkuluydu”

yakını olan Mehmet GÜLER yoldaş aracılığıyla mücadelemizle ilişkileri sürerleşir.

Bu dönemde yapılan propaganda ve ajitasyon faaliyetleri kendisini yıllarca düşündüren ve bir türlü çözüm yolunu bulamadığı düşüncelerini aydınlatarak, ulusal kurtuluşunun yolunu gösterir. Artık tüm çabasını ulusal kurtuluşun hizmetine sunar.

O bu tanışmayı kendisinin en mutlu anı olarak değerlendirirken, bunu sadece lafta ima etmeyecek aksine Partiyeye yararlı olmada belli hizmetler içerisinde girip kuryelik görevini üstlenir. Bu görevini büyük bir titizlik ve başarıyla yürüterek arkadaşlarının güven ve sevgisini kazanır.

1980'li yıllarda cuntanın işbağına gelmesiyle geri çekilme süreci hızlandığında, doğal olarak bazı alanlarda ilişki kopukluğunu da beraberinde getirdi. Bu ilişkisizlik ortamında olanlardan biri de Rojin yoldaşı. Rojin yoldaş ilişkısızlığın zorluğunu hissediyordu. Fakat Partinin bir gün mutlaka geri döneceğini de bilerek, kendisini zorlu ve kutsal görevlere hazırlıyordu.

Ancak bu dönemde yoğunlaşan baskı ve operasyonlarda Huseyin DURMUŞ ve Veli GEÇİT yoldaşların şehit düşmeleri binlerce yurtseverin tutuklanması, köylerin basılması zorlu yılları gösterirken, sömürgecilere karşı gösterilen direniş güven duygusunu daha da güçlendiriyordu.

Köy baskınlarında özellikle direnişe destek veren yurtsever köyler bedelleniyor ve sürgünler gündeme geliyordu. Bu uygulamalara maruz kalan yurtsever köylerden bir tanesi de Horhor köyüydü. Nice devrimcileri bağrına basan bu köy halkı sürgüne tabi tutuluyordu. Türkiye'nin belli metropol kentlerine sürgüne gönderilen aileler arasında Rojin yoldaşın ailesi de bulunuyordu.

Sürgün alanı İzmir'dir. Ülke topraklarından kopuş bir ana ve evladın kopuşu gibi ağır ve acı olmasına rağmen, bu insanlar vatan parçasını geride bırakarak düşmanın kendilerine dayattığı "yeni vatan"a taşınırlar.

Düşman tarafından ülke topraklarından zorla koparılması Rojin yoldaşın kin ve nefretini daha da bileyerek, o büyük güne duyduğu hasretini daha da artırır. Bulunduğu alanda fabrika vb işyerlerinde çalışmak zorunda kalır. Bu alanda da Kürdistanlı insanlarcın en tortu yerlerde emeğinin karşılığını almamadan sömürdüklerine tanık olur. Bireysel kurtuluşun olanaksızlığı bir daha gözler önüne serilir.

Rojin yoldaşla son karşılaşmamız 85'li yıllara tekabül eder. Olgun, dürüst ve özlibüdüğü ile tanıdıkları arasında sevilip se-

yılan bu yoldaş tanımak daha bir yücedir. Devrimcilere duyduğu güven ve saygıdan hiçbir şey yitirmedi, ancak ilişki sıralığının acısını ve ağırlığını taşımaktaydı. Kendisinin kültürel yeteneklerini ilişkisiz de olsa mücadelenin hizmetine sundu. Şehit ve direnişçiler üzerine besteleyip söylediği türküler, kendisini tanıyan çevre içerisinde bugün daha gururlu bir eda ile söylenir. Kendisi, ardında bıraktıklarıyla anılmaktadır.

Rojin yoldaş anlatırken, açık ki, onu yeterli ya da bir bütün olarak anlattığımdan bahsetmem mümkün değildir. O'nu ancak direniş ve kahramanlık ile anlatır. Çünkü O, bu olgularla içiçe geçmiş ve bütünleşmiş bir kişilik sahibiydi.

Bu tanışmağımızı anlatırken, bir anıtnı anlatmadan geçemeyeceğim. Bırakmam gençlerle oturmuş sohbet ediyorduk. Sohbetimiz sazlı-sözlüydü. Rojin arkadaşın söylediği: "Hepsa Diyarbakır" parçası bende büyük hayranlık uyandırmıştı. Nerden öğrendiğini sorduğumda, "Avrupadakiler bizim tabii seslerdir" diye cevap vermesi, beni biraz utandırdıysa da mücadelenin etkisinin her alanda olduğunu daha iyi kavradım.

1987'li yıllarda, yıllardır hasretini çektiği o an gelip dayanır. Buna büyük bir coşku ile cevap veren Rojin yoldaş, alandaki çalışmalarına en aktif bir biçimde katılarak, şehir mücadelesinin zorluğuna rağmen, verilen görevi başarılı bir biçimde yerine getirir ve yoldaşlarının güven ve sevgisini haklı olarak kazanır.

Yürüttüğü pratik faaliyetlerini teorik eğitimle bütünleştirme çabasıdadır. Çünkü O, çok iyi bilmektedir ki, dönemin ihtiyaç duyduğu militan ölçülerle ulaşmak, siyasi ve pratik eğitimin içiçe geçirilerek yürütülmesini zorunlu kılmaktadır.

Her gün, mücadelemizin ulaştığı yeni boyut ve kitlelerin candan katılımı karşısında, kendisinin yürüttüğü faaliyetleri doyurucu bulmayarak, bizzat savaşın yürütücüsü olmayı kararlaştırarak, bu konudaki istemini Partiyeye sunar. Partinin, bu istemine olumlu cevap vermesi sonucu 8 Mart 1988'de bir grup yoldaşıyla birlikte özelemini çektiği vatanı terk etmeye yönelir.

Bu an, O'nu için düşmandan yaptıklarının hesabını sormak, nice kahramanların ve Kürdistan halkının unutkanı almak anıdır.

Savaşın en yaygın bir biçimde yürütüldüğü Mardin alanındaki grupla birlikte Mardin alanındaki kampla kendisini askeri ve siyasi olarak geliştirir. Daha güçlü bir pratiğe yönelmek için alandan ayrılacakları sırada bir halcin ihbarı sonucu grup çembere alınır. Bir gün süren savaş ortamında düşmana büyük darbeler vura-

rak, 19 yoldaş ile birlikte şehit düşer.

Rojin yoldaşın Bagok'ta sergilediği kahramanlık örneği kitle üzerinde büyük etki bırakır. Cenazesini almaya giden yakınlarına, yöre halkı, "O bizim toprağımızı kanıyla sulamış. Onun için O, bu toprağa altın döktürmenin ölümlüyle yalnız yaşamazın, bizimle yaşasın" diyerek, direnişçilere sahip çıkmanın gururunu yaşamıştır.

Rojin yoldaşın şehit olduğu 8 Nisan Bagok direnişinde yer alan bir yoldaş, O'nu şöyle anlatıyor:

"Bagok direnişinde şehit düşen arkadaşların çoğu haharda mücadele saflarına katılmıştı. Kısa bir eğitimi dersleri geçirmiş, ancak savaş deneyiminden yoksundular. Bu durumlarına rağmen, kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştüler. Örneğin, bir Rojin (Aytem TEKİN) arkadaş, çalışmada örnek bir direniş sergiledi. Askeri özelliklere ve militan ruha sahip olan Rojin arkadaş, sabahın akşamı kadar direnerek, son yıllardır Kürdistan'da görülmesiyle az görülen bir cesaretle savaşıyordu. İzmir'den gelerek 8 Mart 1988 günü ARGK saflarına katılmıştı. O da kimyasal gazla düşman tarafından katledildi."

Rojin yoldaş, bu kısa anlatımın da ortaya koyduğu gibi, en özlü ve en içten bir kararlılıkla ulusal kurtuluş mücadelemize katılmıştır. Genele, dünya emekçi kadınlarının ezildiği söylenir. Bu doğrudur. Fakat Kürdi kadınlarının ezilme düzeyi çok daha farklıdır. Çünkü onlar yaşadıkları koşullar, akılalmaz ölçülerdedir. Bu ölçüler, sömürgeci egemenliğin kadını hiçleştiren politikasıyla izah etmek yeterli olmamaktadır. Çünkü bu ezilme ölçüsünün kökenleri oldukça eskilere dayanmaktadır.

İşte Rojin yoldaş, her türlü çağdaş gelişmelere sıkı sıkıya kapalı tutulmuş bir toplumun içinden çıkış yapmıştır. O Partimizin köleliğinin karanlık ve anlamsız yaşam ortamından aydın bir geleceğe doğru çizdiği yolu görüp kavramış ve bu yolda yürümeyi, ılereddülsözce kararlaştırmıştır. O, Kürdistan'dan koparılıp yaban ellere sürülerek asimileye uğratılmak istenmiş, fakat vatanın kurtuluş öze-

Diren... diren

sen de diren

köle Kürdistan kadını...

Aldanıp zaman bekleme

koş tayan bayrağı altında

saf tut...

Unutma hiçbir an bile

damus ayaklar altında

İnim İnim...

Bira sende artık...

Ve tağı kızıl bayrağımı

emanetini olana sana...

mini yüreğinde acağı sıcağına yaşayarak, kendi şahsında sömürgeci-barbar politikayı yerle bir etmiştir. O'nun bu soylu çıkışı büyük saygıya ve anılmaya değerdir ve de örnek alınması gereken bir tavrıdır. Ta İzmir'den yola çıkarak, sömürgecilerin kalbinden öldiremediği savaşı Kürdistan'a uzaanmıştır. O'nun Halk Kurtuluş Ordumuza asker olduğu gün anlamlıdır. Bu gün, Dünya Emekçi Kadınlar günüdür. O'nun 8 Mart günü Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine katılması, bu günde Kürdi kadınları için nasıl anılması gerektiğini ortaya koymuş bir çağrıdır. Bu çağrının anlamı, 8 Mart'ı Kürdi kadınlarının barba bir sömürgeciliğe karşı savaşıarak kutlamaları gerektiğidir.

Kürdi kadınları, Rojin yoldaşın anısına bağlılığın bir gereği olarak bu mesajı gereklerini yerine getirecektir.

Çok sade ve dikkati çekmeyen kişiliği vardı; fakat sönük değil coşkuluydu. Dürüstlüğü ve ölüme gidiş şekline o kadar paralellik vardı ki, tanıyan herkes, O'nu yüceltip kendisiyle bir parça bağ kurmaya çalışıyordu.

Evet, Rojin yoldaşı anmak, anlamak ancak aynı duygu, düşünce ve değerleri paylaştırmakla mümkündür. Yine O'nun anısına sahip çıkmak bu olgulara sahip çıkarak yüceltmekle mümkündür. Bizlerin temel görevimiz direniş geliştirilmesinin ıstıkanını almak ise, o halde şehitler ordusunun vasiyetini yerine getirmeli, parça parça düşmanı ülkemizden koparılmalıdır.

Erub ve Şemdinli işgalinden bu yana en büyük şehir eylemi ÇUKURCA ŞEHİR MERKEZİNE BASKIN

25 Temmuz gecesi ARGK gerilla müfrezesi tarafından Hakkari'nin Çukurca ilçesine baskın düzenlendi. Baskın eylemi, Erub ve Şemdinli işgallerinden bu yana gerçekleştirilen en büyük şehir baskın eylemidir. Şehir merkezini saatlerce denetim altında tutan ARGK gerillaları, düşmana aman vermeyerek eylemlerini başarıyla sonuçlandırdılar.

Gece saat 21.00 sıralarında şehir merkezine gelen gruplar, yerlerini aldıktan sonra 21.30 sıralarında eylemi başlattılar. Bir grup gerilla, Hükümet Köneği, adliye toplanmaları, kaymakamlık konutu ve diğer resmi kurumları hedeflerken, diğer gerilla grupları da halkla toplantı yapıp, bildiri dağıttılar, alışverişler ve pullama yaptılar.

Aynı sıralarda, diğer bir grup ARGK gerillası ise, Yatılı Bölge Okuluna giderek, burada bir toplantı yaptı. Öğrencileri bir araya toplayan gerillalar, Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki uygulamalarını anlattıktan sonra, ulusal kurtuluş savaşımızın ulaştığı aşamayı aktardılar. Yapılan propaganda sonucunda, öğrenciler ARGK gerillalarına büyük ilgi gösterisinde bulundular.

Saat 01.00'e kadar devam eden eylemde, ARGK gerillalarıyla sömürgeci birlikler arasında yer yer çarpışmalar da meydana geldi. Çarpışmalarda ARGK gerillaları kayıp vermezken, sömürgeci birliklerden ölü ve yaralıların olduğu bildirilmektedir.

Eylemde kitlelere yönelik olarak yapılan propaganda çalışmalarının yanı sıra, resmi kurumlara ait binalara yapılan roket atışı sonucunda binalarda ağır maddi hasar meydana geldi. Meydana gelen zararın milyonlara lirayı bulduğu bildirilmektedir.

Pusuda düşmana ağır darbe

Çukurca'nın dağlık kesiminde gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise, sömürgeci ordu birliğine ağır kayıp verdirildi.

17 Temmuz günü Çukurca'nın dağlık kesiminde operasyona çıkan sömürgeci birliğe karşı ARGK gerillaları bir pusuyu gerçekleştirdiler. ARGK gerillalarının yoğun ateşiyle karşılanan düşman birliği büyük bir panik içerisinde kaçmaya baş-

ladı. Düşmanın can havliyle sağa-sola kaçışması bile ağır darbe yemesini engelleyemedi.

ARGK gerilla birliğinin kayıp vermediği pusuda düşmanın çok sayıda ölü ve yaralı verdiği bildirilmektedir. Düşman birliğinin özel timler, köy korucuları ve askerlerden oluştuğu, yoğun ateş sonucu özellikle de özel timler ve koruculardan verilen kayıpların daha fazla olduğu gelen haberler arasında.

Düşman aldığı bu ağır darbe karşısında yaşadığı çıkmazı gizlemeye çalışırken, sıradan yurtseverleri katledip, bunları kamuoyuna gerilla olarak açıklıyor. Çukurca eylemi ardından da sıradan köylüleri kurşuna dizip, bunları gerillalar olarak yansıttı. Sömürgeciler, bu yöntemle kendi yenilgilerini gizlemeye çalışırken, diğer yandan da gerillaların fazla kayıp verdiği, devletin başarılı olduğu imajını yaratmak istiyorlar.

Düşman, Çukurca'da yedığı ağır darbenin ardından da köylülere saldırarak, yeni katliam gerçekleştirdi. Katlettiği köylülere daha sonra yaptığı açıklamada ARGK gerillası olarak lanse etti. Çukurca, Baydışşebap ve Hakkari çevresinde katlettiği 18 köylüyü kamuoyuna bu şekilde, ARGK gerillası olarak açıkladı.

Bu tür katliamlar bile, sömürgecilerin savaşı çoktan kaybettiklerinin açık bir kanıtı olmaktadır. Rastgele sıradan insanların, kurşunlara hedef olarak seçilmesi bunun açık bir göstergesidir.

Nusaybin ilçesi ulusal kurtuluş mücadelemizin güçlü bir temele kavuştuğu ve önemli gelişmeler yaşadığı bir alandır. Gerek şehir merkezi ve gerekse de kırsal alanda büyük bir kitle desteğine dayanan ulusal kurtuluş mücadelemiz sağlad. Türk sömürgeciliğine her gün yeni darbeler vurarak gelişmektedir.

Kısa bir süre önce, Nusaybin şehir merkezinde operasyonlara girişen Türk sömürgecileri, yurtseverleri tutuklayarak, PKK'nın çökertildiği yolunda haberleri basında yayınlamıştı.

Daha bu haberin mürekkebi bile kurumadan, Nusaybin çevresinde ulusal kurtuluş eylemliliğimiz büyük bir gelişme gös-

Cudi Dağı'nda savaş günlük muharebelerle devam ediyor. Hemen her gün sömürgeci ordu birlikleriyle ARGK gerillaları arasında saatlerce süren muharebeler meydana gelmektedir.

Türk sömürgecileri Cudi Dağı'na sürekli bir şekilde göç sevk ederek, bu alanda gerilla birliklerimizin hareketliliğini engellemek istiyorlar. Cudi Dağı'nın yamaçlarında hareket düzenleyemeyen düşman, alana yeni güçler takviye edip, dağı kuşatma altına alıp, hava birlikleriyle sonuca girmek istiyor.

Nitekim Cudi'nin yüksek noktalarında bulunan mezra ve köyleri boğaltarak, bu alanı hava saldırısı için açık bir hedef haline getirirken, dağı da tüm den bombalamaya uygun bir duruma getirmek istiyor. Yine, basına yansıyan haberlerden de görüldüğü gibi, napalm vb bombaların yanı sıra, sömürgeciler kimyasal silah kullanmaya da hazırlanıyorlar.

Bu amaçlarına ulaşmak için de köyleri boğaltıp, daha rahat manevra yaparak, gerillaları da kitle desteğinden yoksun bırakmak isteyen sömürgeci yetkililer, bu amaçlarına ulaşmak için de her türlü insanlıkdışı uygulamaları geliştiriyorlar.

Düşmanın Cudi Dağı'na yönelik girişimlerine rağmen, ARGK gerillaları, hemen her gün düşmanla çatışma içerisinde girerek, düşmana ağır darbe vermekteler. Özel tim, köy korucusu ve askerlerden ölen ve yaralananların sayıları yüzleri geçti. Son olarak 17 Temmuz'da büyük bir muharebe meydana geldi. 2 gün süren muharebede, subay ve erlerden ölen veya yaralananlar oldu.

Sonraki günlerde de bu muharebenin devamı niteliğinde yeni çarpışmalar meydana geldi. Bütün bu muharebelerde de düşmanın verdiği kayıp, büyük oranlara ulaştı. Cudi Dağı'ndan aldığımız son haberlerde, muharebelerin hala devam ettiği bildiriliyor.

Şırnak'ta eylem dalgası

Cudi Dağı'nda yoğunlaşan savaş, Şırnak'ın diğer mıntıkalarını da etkisi altına aldı. Şırnak'ın diğer mıntıkalarında da savaş yoğun bir şekilde devam ediyor. Düşmanın askeri gücüne ve çeşitli kurumlarına yönelik

olarak başarılı eylemler gerçekleştiriliyor.

Yoğurtçular köyünden Özveren mezrasına gelen bir grup ARGK gerillası, köyde toplantı yaptı, köy okulunu yaktı ve 3 genç de askere aldı.

Saat 20.00 sıralarında mezraya gelen ARGK birliği köylüleri köy meydanında toplayarak, ulusal kurtuluş mücadelemizin katettiği gelişmeleri ve yurtseverlere düşen görevleri anlattılar.

Toplantının bitimi ardından halkın çoğulu alkışları arasında 3 genç askere aldılar. Köylülerle birlikte, zaman zaman karakol ve işkencehane olarak kullanılan köy okulunu da ateşe vererek yakdılar.

Alihan Tatar'ın reisliğini yaptığı çete odayına karşı yeni bir eylem gerçekleştirildi. Daha önceki yıllarda bu çete odayına vurulan ağır darbelerle, bu odak hareket edemez bir duruma getirilmişti. Son günlerde, sömürgeciler, bu odağı yeniden harekete geçirip, mücadelemize karşı savaştırma yoluna gittiler.

Şehir merkezine sıkışmış olan ceteleri, bölgede mücadelemizin yaygın bir savaş aşamasına ulaşması ile birlikte, yeniden kırsal alana açılmaya zorlayan sömürgeciler, bu şekilde kendi yenilgilerini önlemek istiyorlar.

Taştepe köyü yakınlarında Tatar'a ait özel otomobile dolaşan cetelere karşı, bir pusuy eylemi gerçekleştirildi.

Bir grup ARGK gerillasının açtığı yoğun ve çapraz ateş sonucu, koruculardan Osman Tatar ölürken, Muhyettin Canser adlı korucu ise ağır bir şekilde yaralandı. Ayrıca taksinin de büyük hasar gördüğü bildiriliyor.

23 Temmuz günü Şırnak-Cizre karayoluna düşen bir mayına çarpan traktörde bulunan 3 kişi ağır bir şekilde yaralandı.

Şırnak'ta meydana gelen diğer bir olayda ise, korucular birbirlerine girdiler.

Kızılsu bucağına bağlı Atbağı köyünde operasyonda bulunan korucular içine düştikleri panik ve korku sonucu birbirlerine ateş açtılar. Bir korucunun silahından çıkan mermiler 2 korucunun ölmesine yol açtı.

Korucuların büyük bir panik içerisinde olduğunun somut bir ifadesi olan bu olay, son zaman-

larda savaşın yoğunlaşmasıyla ilgili olarak, sık sık meydana gelen sömürgeci birliklerin iç çatışmalarının bir diğer örneğidir.

Şırnak şehir merkezinde, düşmana ajanlık yapan bir hainin evi bombalandı. Kısa bir süre önce, köyde barınmadığı için Şırnak şehir merkezine göçen ajanın evine gece saatlerinde bomba atıldı.

Roketatar ve el bombaları ile gerçekleştirilen saldırıda 2 kişi ağır bir şekilde yaralandı.

Şırnak şehir merkezine özellikle de son günlerde büyük bir askeri yığınak yapılmış durumda. Düşenin odusunu ağır sayı da ordu birliği şehir merkezi ve çevresinde gözlemiş durumda. Düşmanın bu kadar güçlü yığılmasına rağmen, gerçekleşen eylem düşmana büyük bir şok yarattı.

Bu eylem, düşmanla işbirliği yaparak, halkımıza karşı suç işleyenlerin nereye kaçarsa kaçsınlar affedilmeyeceklerini bir kez daha gösterdi. Düşmanın en güçlü gördüğü alanlara bile sığınmalar, ARGK'nin hesap sorucu kurşunlarından kurtulamayacakları herkese bu vesileyle bir kez daha gösterildi.

DIYARBAKIR MİT VE VALİLİK BİNASINA BOMBA

Şehir alanlarında da ulusal kurtuluş mücadelemiz giderek daha sağlam temellere kavuşmaktadır. Birçok şehir merkezinin ARGK gerillaları tarafından basılıp, geçici sürelerle de olsa işgal edilmesi, şehir çalışmalarına ivme kazandırmaktadır. Kırsal alanda büyük gelişme kaydeden ulusal kurtuluş mücadelemiz, etkisini güçlü bir biçimde şehirsiz alanlarda da duyurmaya başladı.

Şehir kitlelerinde ulusal kurtuluş mücadelemize karşı büyük bir sempati gelişmekte, bu alanlardan aktif savaşa katılanların sayısı gün geçtikçe artmaktadır. Düşmanın şehirlerdeki denetimi yoğun olmasına rağmen, mücadele saflarına katılanların sayısı sürekli artmaktadır. Bu alanlardaki örgütsel çalışmalarımız da gelişmektedir.

Bu gelişmelere paralel olarak, düşmanın çeşitli kurumlarına yönelik bombalama ve saldırı eylemleri de gelişmektedir. Birçok şehir merkezinde düşman kurumlarına, temsilcilerine ve işbirlikçi ajanlarına karşı eylemler gerçekleştirildi. Şehir alanında da düşmana ağır kayıplar verdirildi.

Şehir merkezlerinde gerçekleştirilen eylemlerin sonucusu ise, Diyarbakır MIT ve valilik binasına bomba konulması eylemi oldu. Bomba istenilen zamandan önce patlamış da olsa, eylemin kendisi bile sömürgecilerde büyük korku yarattı.

Çok sıkı bir şekilde korunan bu binalara karşı gerçekleştirilen bombalama eyleminin varlığı bile düşmanın korkusunu arttırdı. Bu eylemle birlikte, düşmanın kendisini çok sağlam hissettiği alanlarda bile, ARGK'nin intikam eylemlerinden kurtulamayacağı bir kez daha gösterildi.

NUSAYBİN'DE SAVAŞ KIZIŞTI

terdi. Düşmana birçok alanda peşpeşe darbeler vuruldu.

18 Temmuz günü, Nusaybin'in Akarau bucağında sömürgeci ordu birliği ile ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada, sömürgeci ordudan 1 asker öldü, 1'i de ağır yaralandı.

24 Temmuz günü Nusaybin'e bağlı Bulancak köyüne gelen ARGK gerillaları, köyde toplanmış yapıtlar, kitlelerin büyük bir çoğu ile katıldığı toplantının ardından gerillalar köy okulunu ateşe vererek, eylemlerini sonuçlandırdılar.

Mardin'in Savur ilçesinde 3 devrimciyi idbar ederek, ölümlerine sebebiyet veren ajan Farac Sağa ölümlü cezalandırıldı.

İhbardan sonra kaldığı alanı

değiştirerek, Mardin'e bağlı Elmabahçe köyüne kaçan ajanın takip sonucu izi bulunarak ölümlü cezalandırıldı.

Elmabahçe köyüne gelen bir grup ARGK gerillası köylüleri köy meydanında toplayarak propaganda konuşması yaptı. Ajan hainin işlediği suçları da kitlelere açıklayan ARGK gerillaları, daha sonra haini hakikiliği cezaya çarptırarak eylem alanından ayrıldılar.

3 ARGK savaçının katledilmesinden sorumlu olan bu ajanın cezalandırılması, yöre halkı üzerinde büyük etki yarattı. Düşmanın ve işbirlikçilerinden döktülen her damla kanımızın hesabının mutlaka sorulacağı yönündeki inancı daha da pekiştirdi.

BEYTÜŞŞEBAP'TA SAVAŞ YOGUNLAŞTI

Beytüşşebap alanında düşmana karşı gerçekleştirilen bir dizi eylemin yanı sıra, ulusal kurtuluş birliklerimizin saflarına da katılım her geçen gün daha da artmaktadır.

Beytüşşebap'a bağlı Beqa-şac köyü ve Hemka yaylasına ARGK birliği ayrı ayrı baskın eylemleri gerçekleştirdi. Köy ve yaylada bulunan kitlelerle toplanlı düzenlenen ARGK gerillaları, buralardan 30 köy korucusunu ve 14 genci saflarına kattı.

Korucuların ARGK saflarına silahları ile birlikte bu şekilde toplu olarak katılmaları ile düşmanın köy koruculuğundan beklediği umutlarının gerçekleşmeyeceği bir kez daha açığa çıktığı gibi, zorla Allahlandırılarak, kendi halkına karşı kavgatılmak isteyen köy korucuları, mücadelemizin gelişmesiyle birlikte daha da artan sayıda uyanmakta ve düşmanın verdiği silahlı yeniden ona karşı çevirmektedirler.

Bu da, düşmanın "Kürdö Kürde kirdirma" politikasının tümüyle iflas ettiğinin ve belli bir hain kesim dışında, hiçbir insanımıza halkına karşı düşmanlık yaptıramayacağını daha açık bir göstergesidir.

22 Temmuz günü, Beytüşşebap'ın Hisarkapı mevkiinde ARGK birliği düşmanın operasyon koluna karşı bir pus uylemi daha gerçekleştirdi.

30 korucu ile 14 gencin ARGK saflarına katılması ardından sömürgeciler de alandaki operasyonlarını yoğunlaştırdılar. Beytüşşebap'ın dağlık alanı sömürgeci ordu güçleri ile dolduruldu. Binlerce askeri güç Beytüşşebap dağlarına sevk

dilmeye bağlandı.

Yoğun düşman gücüne ve aralıksız devam eden operasyona rağmen, ARGK gerillaları Hisarkapı mevkiinde düşmanın bir operasyon koluna karşı pus u kurdular. Saat 19.00 sıralarında pusuya düşen düşman birliğinden çok sayıda ölen ve yaralanan oldu. ARGK birliğinin kayıp vermediği pus u eyleminde, silah sesleri duyulmasına rağmen, diğer operasyon birlikleri, çatışmaya müdahale cesareti gösteremediler.

Karanlığın çökmesiyle birlikte, tüm düşman güçleri büyük bir hızla operasyonlarını sonuçlandırarak, mevzilerine çekildiler. Bu gelişmeler, düşmanın içerisinde bulunduğu büyük korku ve paniğin somut göstergeleridir. Düşman, her gün basına yaptığı açıklamalarda "göyle iktıştırdık, böyle ensele-rindeyiz" demesine rağmen, ARGK gerillaları ile karşılaştırmamak için adeta köpe bucağı kaçmakta, operasyonlarını ise, belli noktalarda sınırlamaktadır.

Bu gelişmeler, Beytüşşebap alanında da ulusal kurtuluş savaşıımızın büyük bir atılım göstererek, yoğunlaşmasını birlikte getirdi. Düşmanın alana büyük bir güç yığmasına rağmen, savaşıımız bu alanda da yoğun gelişmeler yaşıyor.

Beytüşşebap'ta gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise PTT şantiyesi basılarak, burada bulunan 3 araç ateşe verilip yakıldı. Eylem, PTT'nin yeni yapım çalışmalarını engellediği gibi, sömürgecilerin askeri amaçlı ulaşım çalışmalarına da büyük bir darbe oldu.

TENDÜREK DAĞI'NDA, ASKER VE KORUCULARDAN 10'U ÖLÜ, 15'İ YARALI

Ağrı-Diyadin yakınlarında bulunan Tendürek Dağı'nda sömürgeci ordu birlikleriyle ARGK gerillaları arasında saatlerce süren bir çarpışma meydana geldi. Çarpışma sonucu asker ve koruculardan 10'u ölü, 15'i de ağır yaralandı.

Ulusal kurtuluş eylemliliğimizin geniş bir alana yayılması ve her alanda sömürgecilere ağır darbeler vurulması, savaşıımızın daha sağlam bir temele oturmasını da birlikte getiriyor. Ağrı çevresinde de ulusal kurtuluş savaşıımız, 1989 Baharı ile birlikte, yeniden büyük bir gelişme gösterdi.

1985 yılında düşmanı günlerce uğraştıran içte ve dışta büyük bir yankı uyandıran ulusal kur-

tuluş mücadelemiz, sonraki yıllarda da bu alanda gelişimini devam ettirmiştir. 1989 Bahar dönemiyle birlikte, bu alandaki mücadelemiz de büyük bir gelişme gösterdi.

Türk sömürgecilerinin mücadelemizi, ısrarla dar bir alanla sınırlı gösterme çabaları, bu alanlarda gelişen mücadeleye boşa çıkarılmaktadır. Mücadelemizin dar bir alana sıkıştırılmadığı ve sürekli bir gelişme gösterdiği, giderek daha geniş çevrelere yansıdığı ve bu alanlarda da güçlü gelişmeler ortaya çıkardığı bu eylemlerle birlikte bir kez daha kanıtlandı. Tendürek Dağı'nda düşmana vurulan darbe, savaşıımızın Kürdistan'ın her alanında ısrarla alevini yaktığının göstergesidir.

ERUH'TA ÇATIŞMA

26 Temmuz günü, sabahın erken saatlerinde meydana gelen çarpışmada düşmana ağır darbe vuruldu.

Sabah erken saatlerde ARGK gerilla birliği ile düşman birliği Eruh'un Fındık bucağı yakınlarında karşılaşılar. ARGK birliğinin ortak davranarak ateş üstünlüğünü elde etmesi, düşmanın hareket edemez duruma gelmesine yol açtı. ARGK gerillalarının açtığı ateş sonucu düşmandan ölen ve yaralananların çok olduğu bildiriliyor. Sömürgeciler her zamanki gibi

kayıplarını az göstererek, 1 asker ölü, 1 asker de yaralı olarak açıkladılar.

Gerillaların çatışma alanından çekilmesi sonucu, düşman birliği hareket edebildi. Bu arada dağda bayyanları olan 12 yakındaki bir çoban da düşman askerleri tarafından katledildi. Düşman yeddiği ağır darbeye intikamını çobanı katlederek almaya çalıştı. Basına yapılan açıklamalarda da, olayın sorumluluğu ARGK gerillalarının üzerine atılarak, yaptığı vahşeti düşman gizlemeye çalıştı.

VAN-ÇATAK'TA DÜŞMANA AĞIR DARBE

Yaz atılımıyla birlikte Çatak alanında da ulusal kurtuluş savaşıımız büyük bir gelişme gösterdi. ARGK birliklerinin saflarına katılım arttığı gibi, düşmana da ağır darbeler vuruldu.

Çatak alanında gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz düşmanın mücadelemizi Botan alanıyla sınırılama, diğer alanlara yansımalarını engelleme çabalarına da büyük bir darbe vurdu. Botan alanında yoğunlaşan savaşıımız, yakın bölgelere de sıçrayarak, bu alanlarda da büyük gelişmeler göstermeye başladı.

Çatak ilçesine bağlı Konağa köyü yakınlarında ve Kürbazo dağlarında bulunan Alantaş yaylasında ARGK birlikleri de sömürgeci ordu mensupları arasında büyük bir muharebe meydana geldi. Düşman bu muharebede, yeni bir hezime uğradı.

Bu muharebeden önce, ARGK gerilla birliği Alantaş yaylasından 12 genci askere aldı. Öğlen saatlerinde Alantaş yaylasına gelen ARGK birliği burada

bulunan kitle ile bir toplantı yaptı. Toplantı sonucunda 12 genci askerlik yarası gereğince saflarına alan birlik alandan ayrıldı.

Sömürgecilerin olaydan haberdar edilmesi sonucu operasyonlar yeniden yoğunluk kazandı. Sömürgeci ordu birliği, özellikle de kitlelere gözdağı vermek ve böylece ARGK saflarına katılmaları engellemek için operasyonlarını Alantaş yaylası çevresinde yoğunlaştırdı.

HAKKARİ-SÜVARİHALİL GEÇİDİNDE PUSU

Hakkari'nin Yoncalı köyü yakınlarındaki Süvarihalil geçidinde operasyon düzenleyen 200 kişilik düşman birliğine karşı pus u kuruldu. Pus u neticesinde düşman onlarca ölü ve yaralı verdi.

Gündüz meydana gelen pus u eyleminde, çatışma gece karanlığına kadar devam etti. ARGK gerillaları düşmana ağır kayıp verdirdikten sonra, kayıp vermeden ve başarılı bir şekilde geri çekildiler.

Süvarihalil geçidinde ağır

düşmanın alanda yoğunlaştırdığı operasyon karşısında, ARGK gerillaları harekete geçerek, düşmana yeni bir darbe vermek için belli noktalara pus u attılar. Düşmanın bir operasyon kolunun pus uya düşmesi neticesinde çıkan çatışma saatlerce sürdü. Çatışma sonucunda düşman birliği ölü ve yaralı olarak onlarca kayıp verirken, ARGK birliği başarılı bir manevrayla kayıp vermeden, çatışmadan çıkmasını bildi.

darbe alan sömürgeciler, daha sonra yakında bulunan Yoncalı köyünden yurtseverlere saldırarak katliam gerçekleştirdiler. ARGK gerillalarının karşısında hiçbir varlık gösteremeyen sömürgeciler, silahsız ve savunmasız olan köylülere saldırarak 5'ini katlettiler, 2'sini de ağır bir şekilde yaraladılar. Daha sonra basına yaptıkları açıklamalarda, bunları ARGK savaşııları olarak yansıtip, katliamlarını gizlemeye çalıştılar.

Gazetemiz Berxwedan'a

tağızım", "Kahrolsun sömürgecilik" sloganlarını atan öğrenciler, Saddam'ın portresini yakttılar. Bu eylemden sonra 20-25 civarındaki öğrenci hakkında soruşturma açıldı.

21 Mart 1989'da Üniversite kampüsünde düzenlenen davul-zurnalı bir törenle Newroz bayramı kutlandı. Yüzlerce öğrenci açık havada ateş etrafında

alınla seyirci kalmamaları, çeşitli protesto eylemlerine girişimleri üzerine bu öğrenciler kısa bir süre içinde serbest bırakıldılar.

26 Mart 1989'da yapılan yerel seçimlere Diyarbakır Belediyesi Başkanlığı için, düzen partilerinin belirlediği adaylar yanında küçük-burjuva örgütlerin kilitlilerinin —ki, bugün 18-

Diyarbakır Üniversitesi'nde Newroz kutlaması

halay çekti. Kısa konuşmalar yapıldı. Newroz bayramı günliğine katıldıkları gerekçeyle 10-15 öğrenci gözaltına alındı. Duyarlı öğrencilerin kendi arka dağlarının gözaltına alınma-

kenmiş durumdadır — belirlediği bir aday vardı. Bu aday ile birlikte diğer düzen partilerinin gösterdiği adaylar, Diyarbakır halkının devrimci, demokrat, Devamı: 19. sayfa

Sürgüne karşı Kürt intifadası

Baştaraf 1. sayfada

Ulusal kurtuluş savaşımızın kalettiği büyük gelişmeler karşısında sömürgeci ordu birliklerinin içerisinde girdikleri çöküntü derinleşirken, özel savaş uygulamaları da yoğunlaştırılıyor ABD emperyalizminin Vietnam'da uyguladığı köy boşaltma, stratejik köyler oluşturma planlarını benzerini, Türk sömürgecileri de Kürdistan'da uygulamaya başladılar. Bu uygulamaların yanısıra, kimyasal silahların kullanılmasına da ağırlık vererek, ABD'nin Vietnam'da uyguladığı özel savaş taktiklerini Kürdistan'da gerçekleştirmektedirler.

Cudi Dağında savaşımızın gelişmesi ve sömürgeci ordu birliklerine peşpeşe ağır darbeler vurulmasıyla birlikte, sömürgecilerin bu alana yönelik özel savaş uygulamaları da artış gösterdi. Cudi Dağındaki bölgeyi boşaltarak, bu alanı bombalayacaklarını açıklayan sömürgeciler, çok geçmeden bu planlarını uygulamak için harekete geçtiler.

Cudi Dağı'nda bulunan 2 köyü boşaltmaları için hüdivimide bulunan sömürgeciler, ayrıca Balveren, Araköy, Geçilboy ve Dağkonak köylerine de köy dışına çıkma yasağı getirdi. 28 Haziran'da köylere yapılan bildirimde, yayla ve meralarda atış talimatı yapılabileceği ve köylülerin köy dışına çıkmamaları bildirildi. Sömürgeci ordu birlikleri köylülere bildirimde bulunmaları halinde hiçbir sorumluluğun kabul edilmeyeceğini de söylediler.

Yapılan bildirimin amacının ne olduğu açıktır. Köylülere bir yolla sürgün dayatılırken, diğer yandan ise katliamlara önceden zemin hazırlanıyor.

Köylülerin köy dışına çıkmamaları, hayvanlarını otlatmamaları, tarlalarını ekip-biçmemeleri anlamına geliyor. Köylüler getirilen bu yasakla köyün dışına çıkmayacaklarından tarlalarındaki ürün heba olacak, hayvanlar da beslenemedikleri için ölecekler. Bunun yol açacağı sonuç ise, köylülerin açlıkla karşı karşıya gelmeleri ve sonunda köylerini terk etmek zorunda bırakılmaları olacaktır.

Şimdiye kadar onlarca köy ve mezenyi boşaltarak, köylüler sürgün eden sömürgeciler, bu kez halkı açlıkla karşı karşıya bırakarak, kendiliğinden köylerini terk etmeye zorluyor. Köylülerin köyün dışına çıkmamaları açık demek olacağından, köylüler ya açlıktan ölmeyi ya da köylerini terk etmeyi tercih edecekler. Sömürgeciler, köylülerin böylece bir ikilem karşısında bırakmak için de bu yolu seçti.

Ama bu kez sömürgecilerin hesapları tutmadı. Köylüler sömürgecilerin dayattığı seçenekleri kabul etmeyerek, direnişe geçtiler. Günlerce Şırnak-Uludere karayolu yakınında oturma eylemi yapan köylüler, yasakları kaldırılmayana kadar, buradan ayrılmayacaklarını açıkladılar. 5000 kişinin katıldığı eylem, neticede sömürgecilerin yasağı kaldırmasıyla birlikte, sona erdirildi. Bu şekilde sömürgecilerin uygulamak istediği sürgün politikası da boşa çıkarıldı.

12 Eylül askeri faşist rejimi

sonrasında ilk kez bu derecede yaygın bir kitle gösterisi gerçekleştirilmektedir. Binlerce kişinin katıldığı eylem, halkın ulusal kurtuluş savaşımıza somut desteğinin açık bir göstergesi olmakla birlikte, halkımızın artık eskisi gibi sömürgeci uygulamalar karşısında boyun eğmeyeceğinin de bir kanıtıdır.

Faşist Türk sömürgecileri, bu yıl başlarından itibaren, giderek artan bir şekilde köylülerle, yurtseverlerle katletmeye başladı. Halkın ulusal kurtuluş savaşımıza arlan desteğini kesmek için kitleleri hedefleyen sömürgeciler, o çokça bilinen taktiği "balığı suyun dışına çıkarma"yı uygulamaktadırlar. Balığı yakalamayıp, bu kez suyu, yani halkı başka alanlara taşıyarak, devrimcileri halk desteğinden yoksun bırakmaya çalışıyorlar.

Gündeme gelen son sürgünler, bu politikanın somut bir ifadesidir. Halkı sürgüne göndererek, ARGK birliklerini kitle desteğinden yoksun bırakmayı amaçlıyor. Köylüler sürgün etmek istemesinin diğer bir amacı da, boşalan alanları kimyasal silahlarla zehirleyip, hiçbir canlına yaşayamayacağı bir duruma getirmek istiyorlar. Sürgünlerle birlikte, Cudi Dağı'nın bombalanacağını açıklamaları ve kimyasal silahlar kullanılabileceğini belirtilmesi, bir tehdit değildir.

Cudi Dağı gerilla birliklerimizin öslemesi için elverişli olduğu gibi, bu alandaki kitle desteği de ulusal kurtuluş savaşımızın büyük bir atılım kazanmasına yol açıyor. Bu gerçeklerden dolayı sömürgeciler bu alanı tümünden yarıp bir duruma getirmeye çalışıyorlar.

Sömürgecilerin köyleri boşaltma taktiğine karşı, köylüler büyük bir direniş gösterdiler. Yapılan tehdit ve şantajlara boyun eğmeyen köylüler, topraklarını terk etmeyeceklerini kararlı bir şekilde dile getirerek, sömürgecilere geri adım attırdılar. Köylülerin günlerce süren eylemi karşısında sömürgeciler geri adım atmak zorunda kaldılar.

Şırnak kaymakamının "askerler zaman zaman köy merkezinde dışarda yayla ve meralarda atış eğitimi yapacaktır. Can ve mal güvenliği açısından dikkatli olun, aksi halde sorumlu değiliz" ibarelerinin üzerinde yer aldığı mektubunun köylere ulaşmasıyla birlikte, köylüler de direniş hazırlıklarına başladılar.

Gibi bir şekilde sürgünün dayatılması anlamına gelen bu karar karşısında Balveren, Araköy, Geçilboy ve Dağkonak köylerinin yanı sıra, Yoğurtçular, Taşdelen, Ortaşu ve Işıkeren köyleri de direnişe katıldılar. Cudi, Gabar, Şeybomer ve Kelameme köylüleri de, gönderdikleri haberlerde, direniş dayanışması içerisinde olduklarını ve köylerini hiçbir şekilde terk etmeyeceklerini bildirdiler.

Balveren, Araköy, Geçilboy ve Dağkonak köylerinde yaşayan yaklaşık 8 bin köylü, kadın ve çocuklarıyla birlikte 17 Temmuz'da Şırnak-Uludere karayolunu bir süre ulaşıma kapatarak eyleme başladılar. Daha sonra karayolunun kenarında oturma grevi biçiminde eylem-

alar" yanıtının verildiğini de söylediler.

Cudi Dağı'nın en yüksek noktasında bulunan Anılmış ve Bayunyaka köylerinin boşaltılması için de sömürgeciler karar almışlardı. Bu her iki köy ve bunlara bağlı mezarlarda yaşayan köylüler topraklarını terk etmeyeceklerini açıkladılar. Dışmanın tüm dayatmalarına rağmen, köylüler topraklarında kalmaya ısrarlı olduklarını belirttiler.

Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'nin resmi yayın organı haline gelen ve sömürgeci uygulamaları azgın bir şekilde savunan Tercüman gazetesi sürgünleri haklı göstermek için yoğun çaba harcadı. Gazete yayınladığı yazılarda, özel savaş uygulama-

birlerinin Balverenli bir köylüye sordukları, "Amca sizin köylüler neden direniş yapıyor?" sorusuna verdiği cevap şu oluyor: "Hükümet bizi çok rahatsız etmektedir. Çok sıkıntı vermektedir. Arazide görseller dolaşmanın burada diyorlar, alıp soruşturmaya götürüyorlar." Muhabirin sorduğu, "Peki teröristler sizi rahatsız etmiyor mu?" şeklindeki soruya aynı köylü şu yanıtı veriyor: "Ötekiler, onlar da işe öyle dolaşıyorlar. Pek bize zarar olmamıştır. Ama hükümet." Muhabir köylünün verdiği bu cevap karşısında hayretini yazmakta geri kalmıyor. Çünkü köylü PKK'den bahsederken ne terörist, ne eşiğe ne de canı adını kullanıyor. Bu bile, halkımızın PKK'ye olan sempatisini ve somut desteğini gösteriyor.

Nitekim muhabir de bunu anlamış olacak ki, şunları yazıyor: "Bela dağ Cudi'nin çevresinde 20'den fazla köy var. Yüzlerce PKK'lı aşkıyanın da günde üç öğün yemek yediği düşünülerek olurmuş büyük bir erzak ihtiyacı ortaya çıkıyor. Ve teröristler ihtiyaçlarını bu köylülerden temin ediyorlar." Bu sebepten dolayı da bu köylülerin boşaltılmasını savunan muhabir, köylülerin "Öldürülmekten korktuğu için eyleme katıldığını" yazarak gerçekleri tahrif etmeye çalışıyor.

Direnişçi köylülerin yaptıkları, "Bize 2 km sınır koydular. O sınır kaldırılmıyca kadar buradan gitmeyiz. Köyün boşaltılmayacağına dair belge getirinler, yoksa alınca geçiye kadar buradan adımımızı atmıyoruz. Ölumüz gider. Demokratik hakkımız bu. 13 yaşındaki çocuklarımızı köyden uzaklaştı diye öldürmeye dövdüler. Bunun hesabını versinler. Hakkımızı sanına kadar savunacağız." biçimindeki açıklamaya rağmen, muhabir, "Aslında bazı güvenlik sorumlularının böylece köylülerin bu direnişlere baskı ile geldiği zaten hallerinden de belli" diyerek, gerçeği tahrif yoluna bir kez daha başvuruyor.

Eğer köylüler bankılardan yığıp, korksalılar, çagin en vahşi katliamlarının sahibi olan ve binlerce askeri göç, en modern silahları ve kimyasal gazlarıyla sürekli köylülerin tehdit eden sömürgecilerin isteklerini yerine getirmeleri gerekirdi. Sömürgecilerin bu vahşi göçünden korkmayıp direnişe katılan köylülerin, PKK'nın mücadelesine sahip çıkma temelinde bu eylemi başlattığı açık bir gerçektir.

PKK'nın önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşına halkımız, bu son direnişlerde de girdiği gibi, her şeyini ortaya koyarak katılıyor. Dışmanın sürgün ve katliam planlarına ve uygulamalarına karşı, PKK'nın cephe saflarında birleşme ve direniş yükseltme çağırısına cevap vererek karşı koyuyor.

Kürdistan'da kitle eylemliliğinin itili, bu son direnişlerle birlikte ateşlendi. Fitilin öndümzdeki adrekte kitle eylemliliğinde büyük patlamalara yol açacağı ve butemelde sömürgeciliğe karşı topyekûn savaşın bir halk gereçliğine ulaşacağı da açık olan bir durumdur.

lerini sürdüren köylüler bir hayatı aşan bir süre burada kalarak eylemlerini başarıyla sonuçlandırdılar. Geceleri de eylem yerinde kalan köylülere, yakın köylerden yiyecek yardımı yapıldı ve eylemlerine yakın ilgi gösterildi.

Köylüler yaptıkları açıklamalarda isteklerini daha önce köy ihtiyar heyeti aracılığıyla Şırnak kaymakamına bildirdiklerini söylediler. Ancak kaymakamın kendilerine "zaten hepimiz teröristizdir. Bugün siz öldürmeseler yarın öldürecekler. Hani köy nerede ve ne zaman askerler tarafından bombalanma gereği duyulursa yapılacaktır" cevabını verdiğini açıklayan köylüler, ayrıca "terörist olduğu sürece asker istediği zaman ateş eder, bomba da

larını savunarak, yapılanları az olduğunu, daha fazlasının yapılması gerektiğini de belirtmekten kaçınmadı.

Köylülerin yaptıkları açıklamaları terayüz etmek için çaba harcayan Tercüman muhabirlerinin yazdıktan sonra bazılarını bu yazımızda da almak istiyoruz.

Köylülerin, "PKK tarafından kışkırtıldığını" yazan gazete, eyleme baskı sonucu katıldıklarını da yazdı. Bu şekilde halk intifadınının zorla, baskı ile gerçekleştiği demagogisini yaymak istiyorlar. Eyleme katılan köylüler, yâdelerine karşı sömürgeci uygulamaları haykırma-larına rağmen, söz konusu gazete, ikiyüzlülikle demagogiye başvuruyor.

Tercüman gazetesi muha-

Olağanüstü hal uygulamasının 2. yılında özel savaşın iflası daha kesin

Başlatılan 1. sayfa da Kürdistan'ın sömürge statüsünün açık bir iftirası anlamına da gelmekteydi. En üstte Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu'nun atandığı bu özel yönetim, her türlü olağanüstü yetkiyle donatıldı. Emrine binlerce sayılık yeni askeri birlikler verilirken, en modern savaş araçlarıyla donatılması için detrilyonlarca liralık ek kaynaklar ayrıldı.

Geneldeki, sömürgeci yönetimden ayrı olarak, olağanüstü hal bölgesinde özel yasalar uygulamaya konuldu. Bütün bu uygulamalar da Kürdistan'daki ulusal kurtuluş savaşını bastırmak için devreye sokuldu. Bölge Valiliği, daha 1 yılını doldurmadan açık başarısızlığı da ortaya çıktı. 1989 Bahar Atılımı ile birlikte, Bölge Valiliği'nin sorumluluğu altında yürütülen özel savaş uygulamasının iflası daha da açık bir şekilde ortaya çıktı.

Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu'nun görevden alınacağı biçiminde söylentiler yaygınlaşırken Özel Kolordu Komutanı İsmail Selen ile Hulusi Sayın ise açık başarısızlıkları nedeniyle görevden alındılar. Yine Kara Kuvvetleri Komutanlığı'ndaki görev adresinin uzatılacağı önceden açıklanmasına rağmen, bu açık başarısızlıklardan sonra Kemal Yamak'da emekli edilerek yerine Orgeneral Doğan Güreş getirildi. Doğan Güreş'in Kemal Yamak'ın görev adresi olmadan Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na atanması sömürgeci orduda yaşanan iç karışıklığı da su yüzüne çıkardı.

Kürdistan'daki gerilla savaşına karşısında açık başarısızlığı ortaya çıkan sömürgeci ordu da yaşanan bu görev değişiklikleri, komutanların başarısızlığı gibi gösterilmek istense de, bu, aslında özel savaşın iflasıdır. Çünkü, görevden alınanlar, 2 yıldan bu yana hızlandırılarak yürütülen özel savaşın en üst düzeydeki temsilcileridirler. Bunların başarısızlığı demek, özel savaşın da başarısızlığıdır.

Bölge Valiliği'nin 2. yılını doldurması ve aileleriyle, İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu ile Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu Diyarbakır'da bir basın toplantısı düzenlediler. Basın toplantısında 1 Ocak-15 Temmuz 1989 tarihleri arasında Şırnak ve Cudi bölgesindeki olayların %217 oranında artış gösterdiğini açıklayan İçişleri Bakanı, yine de başarılı olduklarını söylemekten geri kalmadı.

Düzmece bazı rakamlar sıralayarak, kayıplarını az gösteren İçişleri Bakanı Aksu, 2 yıldır uygulanan olağanüstü halin başarılı olduğunu belirttikten sonra, şu rakamları verdi: "Bölge Valiliği, ikinci yılını doldururken, geçen dönem içerisinde 234'ü dişi, 18'ini yaralı, 88'si kendi liginden teslim olmak üzere toplam 390 terörist ele geçirilmiştir. Yine aynı dönemde 130 şehit verdik, 216 güvenlik görevlimiz yaralandı. Sivil vatandaşlardan 228'i hayatını kaybederken, 189'u yaralandı. Bölgedeki olaylarda sosyal bir artış olduğu bilinmiyor. Bu yılın ilk 6,3 aylık döneminde meydana gelen 250 olaydan 106'sı Sirt, 52'si Mardin, 43'ü Hakkari'dedir. Diğer sekiz ildeki olay sayısı ise 49'dur. 1988 yılında, aynı dönemde, Hakkari, Mardin

ve Sirt'te 81 olay meydana gelirken, bu yıl 201'i bulmuştur."

Açıklanan rakamlarda sömürgeci kayıplarının ne kadar az gösterilerse gösterilsinler, olaylardaki artışın %200'e varması bile, gelişmelerin boyutunu göstermeye yeterli bir ölçüdür. Kürdistan'da yaşanan gelişmelerin yoğun bir gerilla savaşına ağırlıkla denk düştüğü ve artık tek tek çarpışmalarla savaşın değerlendirilemeyeceği açık bir gerçektir. Hemen her gün muharebelerin meydana geldiği ve birçok muharebenin günlerce sürdüğü Botan'da sömürgecilere varılan darbenin boyutu açıklanan sayının çok çok üstündedir. Günlük olarak muharebelerin sürmesi ve ARGK gerillalarının hemen hiç kayıp vermeden bu muharebelerden çıkması bile, güçlerin karşılıklı durumu değerlendirildiğinde bağlı başına bir zaferdir.

Modern silahlarla donatılmış olan ve sayısal bakımdan yüzbini bulan bir orduya karşı koymak ve hele bu orduların içinde görmediği en ağır kayıpları verdirmek, büyük bir başarıdır. Bu gelişmeler, özel savaşın iflasını daha açık bir şekilde ortaya çıkarırken, sömürgecilerin çöküşünü de hissettirdi.

Bölge Valiliği'nin 2. yılını tamıyla değerlendirmeyeceğiz. '89 Baharından bu yana yaşanan gelişmeler, sömürgecilerin son günlerde kitle sürgünleri ve katliamlarını yoğunlaştırması bile, özel savaşın iflasının açık belgeleri. ABD'nin Vietnam'da savaşın ileri aşamasında uyguladığı taktikleri, sömürgeciler daha ilk yıllarda uygulamaya koyuyorlar. Bunları uygulama-

maya koymaları, uzak görüşlülüklerinden değil, iflaslarının daha erkenden açığa çıkmasından ileri geliyor.

Son günlerde sömürgeci basını yansıyan başlıklar, bu iflasın diğer belgeleridir. Bazı başlıklara gözatıldığında bu gerçeğin daha yakından görme mümkünüdür.

Tercüman: "Eğriyanın güldüğü 1500 kadar barınak ve mağara güvenlik kuvvetlerinin kontrolüne geçti."

Cudi'deki PKK'ın ileri dağıtılıyor.

Günaydın: "Cudi ve Herakol dağılına sırtlı helikopterlerle özel timler indirildi."

Rüyuk harekatı

Hain'in koku kazanacak...

Cudi Dağı'ndaki koyler boşaltılıyor.

Son darbe gökten"

Hürriyet: "PKK'nın az kaldığı Cudi Dağı'nda büyük temizlik başlıyor."

Bela arayana, bela operasyonu...

Bu başlıklar altında, sömürgeci ordunun büyük bir operasyona hazırlandığı, Kayseri'den bölgeye yeni komando birlikleri aktarıldığı da yazılıyor. Kara ve hava kuvvetlerinin kullanılacağı bu operasyonlarda, savaşımızın büyük gelişme gösterdiği noktalar hedeflenerek, bu alanlarda sömürgeci egemenlik yeniden tesis edilmek isteniyor.

Operasyonların yıl sonuna kadar süreceğini açıklayan özel savaş yönetimi, özel olarak eğitilmiş 300 polisli yanusra, büyük kentlerde görevli özel timlerin de operasyon bölgesine kaydırıldığını açıkladı. Kuy-

aylarına kadar süreceği belirtilen operasyonlarda köy korucularının kalan artıkları da kullanılmak isteniyor.

Özel savaş yönetimi yaptığı açıklamada bölgede 30-40 kişilik birlikler halinde 500 gerillanın faaliyet yürüttüğünü de belirtti. Operasyonların hedefi, bu alanda faaliyet yürüten gerilla birliklerini ezmektir. Operasyonların büyük bir güçle başlatılması, şimdiye kadarki uygulamaların iflas ettiğini de göstermektedir.

Tercüman gazetesinde yer alan diğer bir haberde de "PKK'nın gücü çürüme" başlığı altında özel savaşın iflası açık olarak dile getirilmek zorunda kalınıyor. Gerillalara karşı çındıye kadar uygulanan taktiklerin başarısız olduğunu da yazan gazete, bölgede faaliyet gösteren PKK'nın aktif gücünün 700 civarında olduğunu da yazdı. Bunun yanı sıra, gazete başarılı olmak için asimilasyonun yoğunlaştırılmasını da savunuyor. Buna da batılı uzmanların gözlemlerine dayanarak açıklıyor. Yine, Tayland'ın uyguladığı yöntemi öneriyor.

Gazetelerde yer alan çığırma başlıklar, "son darbe operasyonuna hazırlanıyoruz. Eğriyanın son çırpışını, kendini güçlü göstermek istiyor" biçiminde özel savaş yönetiminin yapılan açıklamalara rağmen, 2 yılında özel savaşın iflası daha açık bir şekilde ortaya çıktı. Son günlerde, yoğunlaşan ve günlük olarak devam eden muharebelerde, sömürgeci birliklerin verdikleri kayıplar, ordu yönetiminde ve özel savaş uygulamalarında meydana gelen değişiklikler, bu iflasın kesinliğini gösteriyor.

Cudi Dağı'nda muharebeler, halkın da direnişiyle sömürgecilere kök söktürörcesine sürerken, Çukurca'nın basılması, Uludere, Erub, Beytüşşebap gibi alanlarda da savaşın yoğunlaşması, ulusal kurtuluş mücadelemizin kesin safere doğru bizi geliştirdiğini kanıttı. Sömürgecilerin gerçekleri çarpıtmak için başvurdukları tüm demagojilere rağmen, savaşımız yaygınlaşarak ve kitle desteğini artırarak sürüyor.

Gerilla savaşımız karşısında sömürgecilerin uygulamaya koyduğu özel savaş 2 yıllık uygulamada sonucunda tümüyle çökerken, gerilla savaşımız Bir Parça Özgür Vatan Toprağı Kurtarma hedefine daha da yaklaşıyor.

ÖZEL SAVAŞIN SESİ TERCÜMAN GAZETESİ'NİN ÇIGIRTKANLIĞI

Son günler içerisinde Tercüman gazetesi yaptığı sürekli yayınlarla Kürdistan'da yürütülen özel savaşın bir numaralı sesi haline geldi. Özel savaş uygulamalarını meşru göstermek için, büyük çaba harcayan Tercüman gazetesi, Kürdistan'daki sürgün ve katliamları da aşkın bir şekilde savunan bir pozisyona büründü.

"Asker yargıdan şikayetçi" başlığı altında verilen bir yazıda, gazete sömürgeci mahkemelerde verilen cezaların azlığından şikayet ederek, daha fazla cezaların verilmesi gerektiğini yazıyor. Bu görüşünü, askeri temsilcilerin ağzından yayınladığı açıklamalarla da destekliyor.

Kürdistan'da gerek klasik sömürgecilik uygulamaları döneminde, gerekse de özel savaş yönetimi altında yapılan uygulamalar insan aklını durdurur düzeydeki vahşet yöntemlerine eşdeğerdedir. Bugün halkımızın özel savaş yönetimi altında reva görülen uygulamalar da insanlığın lanetlediği yöntemlerdir. İşkencenin her yöntemi uygulanırken, insan dışı yedirmede tutulmakta, sorgusuz-sualsiz kurşuna dizme ve kimyasal silahlar kullanmaya kadar her türlü yöntem uygulanmaktadır. Hitler'i bile geride bırakan vah-

şetin sahibi olan Türk sömürgecilerinin uygulamalarını yeterince bulan Tercüman gazetesi, daha fazla işkence, katliam diyor.

Yayımlanan yazıdan aktaracağımız pasajlardan da görüleceği gibi, Tercüman gazetesi, özel savaşın uygulamalarının aşkın savunucusu olarak ortaya çıkıyor. Gazete günleri yazıyor: "Adami bir istihbaratla yakalıyoruz, üzerinden mektuplar, bölücü banlar, APO'nun resimleri, PKK'nın bayrağı hatıra rozet çıkıyor. Fakat ne hükmetse bunlar delil sayılmadığı için serbest bırakılıyor."

Bu sözler olağanüstü hal bölgesindeki üst rütbeli bir subaya, bir pagaya ait. Şöyle devam ediyor:

"Teröristler kendileri 'Bubi' adını verdikleri bir mayın imal ediyorlar. Erub'ta operasyonda ismin önüne koyulan bu mayınla bir erimiz şehit aldı. Aynı operasyondan sonra teröristlerden birini yakaladık. Üzerinde bubi'nin yapıldığı malzemeleri bulduk. Maalesef teröristi teslim ettiğimiz adalet mekanizması, bu malzemeleri delil saymadığı için üç ay sonra serbest bıraktı. Mehmetçik katilinin elimi kolunu sallaya sallaya dolayışman da askerin tepkisine yol açtı. Şehit duşen erin hesabını

kim verecek?" (Tercüman, 30 Temmuz 1989)

Aktardığımız bu pasajdan da görüldüğü gibi, sömürgeci askeri yetkililer suçsuz insanlarımızı ağır cezalara çarptırarak, bunların ulusal kurtuluş mücadelesine destek vermesini engellemek istiyorlar.

Aynı yazının başka bir yerinde ise askeri yetkililerin şu görüşüne yer veriliyor: "Biz PKK'ya kamanın 1 milim ucunu gösterdik. Bulunduktan yere asker getince köpek gibi korkuyorlar, kaçacak delik arıyorlar. Hatta askerle karşılaşınca diye köye samediklerini duyuyoruz. Bunun yaptıkları iş puzu kurmakla..."

Aktarma yapılan görüşler, gerilla savaşımızın başarılı bir taktik gelişme içerisinde olmasından sömürgeci askeri yetkililerin duyduğu büyük korkuyu da göstermektedir. Sömürgecilerle istedikleri anda değil, gerilla birliği için elverişli olan bir zamanda karşılaşmaya giren ARGK birliklerinin bu taktik başarıya olunca düşman böylelikle zayıf bir dil kullanarak, başarısızlığını gizlemek istiyor. Düşmanın kudurganlaşması, onun gerilla savaşımız karşısında, içerisinde düştüğü çaresizliğin bir konucudur.

NUSAYBİN-BAGOK VE HANİ'DEN SONRA TÜRK SÖMÜRGEÇİLERİ CUDİ'DE DE KİMYASAL SİLAH KULLANMA HAZIRLIĞINDA

Bağtaralı I. sayfa da ARGK gerillalarına karşı kimyasal silah kullandığı kanıtlanmıştı. Bazı büyük muharebelerde de asfalt bombalarını kullanan sömürgeçiler, bu şekilde yenilgilerini önlemek istiyorlar. ARGK gerillalarının muharebelerde gösterdiği üstün çatışma kabiliyeti karşısında sayısız kayıp veren sömürgeçiler, kayıplarını önlemek ve ARGK gerillalarına darbe vurmak için, tank, top, uçak, helikopter ve asfalt kullanmanın yanı sıra, giderek artan bir şekilde kimyasal silah da kullanmaya başladı.

Sömürgeci ordu birliğinin kimyasal silah kullandığı ilk kez Nusaybîn-Bagok çarpışmasında açığa çıktı. Sömürgeçiler bu çarpışmada 200'ü aşkın askeri gücünü kayıp vermiş, üç helikopterini düşürmüş ve yüzlerce de yaralı vermişti. ARGK gerillaları ile bağdemeyeceğini söyleyen sömürgeçler uluslararası yasalarla kullanımı yasaklanmış olan kimyasal silahları kullanarak, 20 ARGK savaşçısını katletmişti.

Bagok katliamının ardından Türk sömürgeçileri, bu kez de aynı silahı Hanî'de kullandılar. Hanî'de 30 Temmuz 1988'de meydana gelen çarpışmada da sömürgeci ordu birliği ağır kayıp vermiş; daha fazla kaybını önüne geçmek için, kimyasal silah kullanarak, 9 ARGK savaşçısını katletmişti.

Türk sömürgeçileri, her iki çarpışmada da kimyasal silah kullandıklarını ihtar etmiş, bilgileri silyenti olduğunu yaymışlardı. Ancak, gerek Bagok gerekse de Hanî çarpışmalarında katledilen savaşçıların cesetleri üzerindeki izlerde, gerekse de çarpışmalara yakından tanık olan köylülerin aktardığı bilgilerde, sömürgeçilerin kimyasal silah kullandığı kesinlik kazanmıştı.

Uluslararası kamuoyunda da büyük yankı uyandıran bu gelişmeler, TC'nin uluslararası yasaları çiğneyerek kimyasal silah kullanması protestolarına yol açtı. Irak faşist rejiminden sonra, Türk sömürgeçilerinin de halkımıza karşı kimyasal silah kullanmaya başlaması, düşmanlarımızın adeta bir can simidi gibi bu silahlara sarıldığını gösteriyor.

İnsanlığın, kullanılmasını uluslararası bir yasayla da (askeri hedeflere karşı da) yasakladığı silahları, Türk sömürgeçileri şimdi tüm halkımıza karşı kullanma hazırlığı içinde. Bu konuda ordu birliklerine gönderilen ve hizmete özel mühürlü talimatlarda, tüm birliklerin kimyasal silah kullanacak bir hazırlık içinde olması isteniyor.

2000'e Doğru dergisi 23 Temmuz tarihli 30 sayısında bu konu üzerinde durarak, bir de geniş bir yazı yayınlamış. Dergi "Cudi Dağı'nda kimyasal silah mı?" başlığı altında bu konuda kendisine ulaşan bilgileri ve

yaptığı araştırmanın sonuçlarını yayınlıyor. Dergide yer alan bilgilerden de çok iyi görülebileceği gibi, Türk sömürgeçileri uzun bir süreden bu yanadır, Kürdistan'da kimyasal silah kullanmaktalar. Kimyasal silahların kullanım sahasını genişletmek için ordusunun uyarıldığı ve sadece askeri hedeflere karşı değil, sivil hedeflere karşı da kullanılmalarının planlandığı yazıdan ortaya çıkan diğer bir sonuç.

Dergi, 30 Temmuz 1988'de Hanî'nin Serdi Köyü yakınlarında ARGK gerillaları ile Türk sömürgeci ordu birlikleri arasında meydana gelen çarpışma sonrasında, çatışmada yer alan bir grup askerden aldığı mektubu da yayınlıyor. Dergi, askerlerin çatışmada kimyasal silah kullanıldığını yazması üzerine bu konuda araştırmalarını yo-

pürünü de yayınlamış.

Bu emirde belirtilen bazı hususları buraya aktarmak istiyoruz:

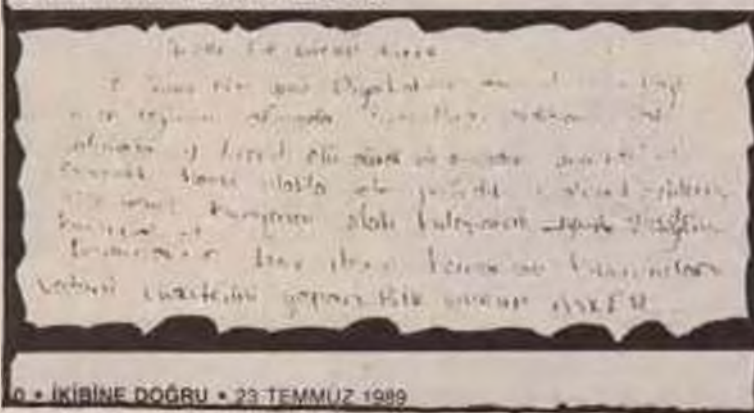
"Tünellerin imhası" başlıklı bölümde belirtilenler şunlar:

"d— Zehirli gazla doldurulabilir

e— Özel yetiştirilmiş, zehirli hapere üretilerek kullanılmaz hale getirilebilir."

25 Şubat 1988 tarihini taşıyan bu kılavuzda diğer konularda ise şunlar yazılmış: "NBC silahları Dost kuvvetlerce, su, yangın maddeleri ile göz yaşartıcı, kusturucu gazlar gerektiğinde kullanılmaktadır." Kılavuzun diğer bir bölümünde ise, operasyonlara katılan birliklerde yer alacak olanların ne gibi bir özellik taşıması gerektiği üzerinde durulmuş. Özellikler şöyle belirtilmiş: "Su kutusu,

İÇELİ BİR GRUPO ASKERİN MEKTUBU.

gözetilmediğini de belirtiyor. Çarpışmanın olduğu bölgeden alınan bazı numunelerin tahlili için, İsviçre'ye gönderildiğini de dergi yazıyor.

Diyanbakır'ın Lice ilçesindeki komandolaburunda askerlik yapan grup, ancak kimyasal silah kullanarak gerillaları katledebildiklerini yazıyorlar. Mektubun tamamı şöyle:

"30 Temmuz 1988 günü Diyanbakır'ın Lice ilçesine bağlı Serdi köyünün yakınında teröristlerle girdiğimiz silahlı çatışmada 9 teröristi ölü olarak ele geçirdik. Ama nasıl ele geçirdik? Hangi silahla ele geçirdik? Maalesef üzülerek söyleyelim ki, kimyasal silah kullanarak. Nasıl olur da kimyasal silah kullanılmayacak diye imza koyan bir ülke böyle bir şey yapar? Bu yazı yayımlanırca insanlık varlığını yapmış olursunuz. Belki bu yazı dünya kamuoyunda tepki yaratacaktır bir daha bu korkunç silahın insanlara karşı kullanılmamasını isteriz.

Bu şahsen bu insanlık dışı olayı lanetlerken, insanlık namına utanç duyduğumuzu belirtiriz. Artık insan olduğumuzdan şüphe ediyorduz."

Dergi, bu mektup dışında Necdet Öztörün'ün Kara Kuvvetleri Komutanı olduğu dönemde Hizmetle Özel Mühürlü olarak "İç güvenlik eğitim kılavuzu" konulu olarak gönderilen bir talimatı da yayınlamış. Bu emirde NBC olarak bilinen kimyasal silahlar başta olmak üzere, kimyasal silahların kullanılması da birliklere bildirilmiş. Dergi orijinal nüshanın bir kö-

şeyi, el bombası, aleo makinesi ve tahrip maddelerini kullanmasını bilir."

Kılavuzda yer alan çeşitli konulara değinen dergi "Hedeflerde Bölücü ve Yıkıcı Çeteler" alt başlığı altında şunları yazıyor: "Adi üstünde, 'İç güvenlik Eğitim Kılavuzu.' Ama Kara Kuvvetleri Komutanlığı, amaç maddesinde hedefin altını bir kere daha çizmiş. 'Bölücü teröristleri yakalamak ve teslim hale getirmektir.' Öçünce maddede bir daha tekrarlanmış. Bu kez, 'rütüle ve gidelele taarruz ederek imha etmelidir' deniyor.

Nasıl imha edileceğini ise Kılavuz'un 261 sayfasında açıklıyor.

(3) Timler Çekilince; a— İçerel el bombaları ve gaz atılır

b— Yeterli olmazsa; WP roket mermileri atılır.

c— Gene de yetersiz kalınırsa sis cihazı girilse yerleştirilir ve içeriye yoğun sis bombalanır.

d— Bir müddet 15-30 dakika beklenir

e— İçerdeki su aspiratörle emilir veya çıkması için uzunca bir zaman beklenir.

f— Sis dağılıncaya içeriye tekrar megafon ikası yapılır

g— El bombaları atılarak giriş yeniden denir.

h— Tekrar ateş açılırsa aynı ameliye süreler uzatılarak yenilenir."

Kitap, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Gönaydoğu Anadolu ve Güney Harekat Bölgesi'ndeki pratikten ve 84'ten bu yana

devam eden Kontr-gerilla mücadelesinin deneylerinden yola çıkılarak hazırlanmış."

Yaptığımız bu uzun aktarmalardan da görüleceği gibi, Türk sömürgeçileri, Kürdistan'daki savaşta ağır yenilgi almaya başlamaları üzerine insanlık suçlu olan kimyasal silahların kullanılması için ordu birliğine özel emir veriyor. Kimyasal silahların kullanılmaya başlaması da 1988 yılına kadar uzanıyor. Yaygın kullanılması ise, Bagok çarpışması sonrasında raslıyor.

ARGK gerillalarına karşı kimyasal silah kullanılması da sonra, şimdi de sivil hedeflere karşı, aynı silahların kullanılması planları yapılıyor. Sömürgeci ordu birliklerinin öteden beri düzenlediği operasyonlarda, bazı kimyasal silah kullanmakla tehdit ettiği biliniyor. Bu tehditler, Cudi Dağı ve çevresinde köylülerin sürgün edilmesi çabalarının yeniden gündemleştirildiği bir dönemde bizzat kışmaya başladı. Köylüler kimyasal silah kullanılmayla tehdit edilerek, köylülerin boğaltmaları ve terk etmeleri istendi.

Askeri birlikler, tek tek köylüleri dolayarak, "köyünüzü boğaltmazsanız, kimyasal silah kullanacağız" tehdidini savurdular. Bu tehditlerle, köylüleri sürgün planını uygulayarak sonuca girmek isteyen sömürgeçiler, kışalarda korku yaratarak, ulusal kurtuluş savaşına desteklerini de kesmek istiyor.

Sömürgeçilerin uzun bir süreden bu yanadır, yürüttükleri hasırıklardan da çok açık bir

şekilde gördüğümüz gibi, kimyasal silahlar hem sivil ve hem de askeri hedeflere karşı kullanılmak üzere, ordu birliklerine emir verilmiş durumda. Henüz sivil hedefler kimyasal silahlara maruz kalmamış da olsa, her gün çeşitli biçimlerde yapılan saldırılarla birçok insanımız katlediliyor.

Cudi Dağı'nda gündeme konulan sürgünlerin diğer alanlara da dayatılarak, uygulanacağı görüldüğü. Sömürgeçiler, bu amaçlarına ulaşmak için de kimyasal silahları bir tehdit olarak kullanıyorlar.

İnsanlıkta nasibini almadığı ve çağımızın en vahşi, barbar ve insanlık düşmanı savaşını yordıktan sömürgeçiler, her an sivil hedeflere karşı da kimyasal silah kullanma hazırlığı içinde. Uluslararası alanda, sadece sivil hedeflere karşı değil, askeri hedeflere karşı kullanılması bile yasaklanmış olan bu silahları kullanan TC'nin insanlık düşmanı yolda daha fazla iğhir edilmesi gerekiyor.

Bunun yanı sıra, halkımıza karşı öldürme kusan bu silahları kullanan TC'den, bu suçunun hesabı da mutlaka sorulacaktır. ARGK'nin halkımızın intikam öfkesini dile getiren namınları sömürgeçilerden içtikleri katliamların hesabını mutlaka soracaktır. Bugün düşmanın göğsünde patlayan silahlarımız, daha fazla kullanılacak ve düşmanın güçlerine daha fazla saldırılacak, her katliamın hesabı mutlaka birkaç katı düşmanın gücü imha edilerek alınacaktır.

OKUYUCUYA;

Gazetemizin yayımlandığı Almanya'da basım tekniğinde meydana gelen yavaş gelişmelerden dolayı, gazetemizi iki parça olarak çıkarmaya başladık.

Yeni bir değişikliğe gidene kadar, gazetemizin bu şekilde çıkarmaya devam edeceğimiz duyurulur.

BERXWEDAN

BERXWEDAN

ABONE FİŞİ

Adı, Soyadı:

Adres:

6 Aylık

Almanya içi:

DM 30

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 60

Almanya dışı:

DM 35

Almanya dışı:

DM 70

Abone Hesap Numarası:

BfG. - Bonn

Konto Nr: 1205242100

BLZ: 38010111

Yazışma Adresi:

Feyka-Kürdistan

Postfach 1531

5300 Bonn 1

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yazışma adresine postalayınız.

BERXWEDAN OKUYUCULARI VE DAĞITICILARINA;

Gazetemiz Berxwedan'a abone olma, abone bulma kampanyasına güçlü katılım!

Gazetemizi en geniş çevrelere en erkenden ulaştırmak için gücümüzü seferber edelim!

İmpressa:
Metin Özkan
Adres: 7
2085 Quickborn

Yazışma Adresi:
Berxwedan
c/o Feyka-Kürdistan
Postfach 15 31
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BfG. - Bonn
Konto Nr. 12 05 24 21 00
BLZ. 380 101 11

Avusturya 3.00 \$
Avusturya 18.00 s.
Belçika 60.00 bfr.
Danimarka 8.00 dkr.
Fransa 6.00 f.

Hollanda 3.00 hfl.
İngiltere 0.10 £
İsviçre 6.00 sfr.
İsviçre 2.50 sch.
Norveç 10.00 nkr.

ESKİŞEHİR CEZAEVİ'NDE AÇLIK GREVİ 1 AYI DOLDURDU

Bağturalı 1. sayfada üstediklerini söylediler. Cezaevi yönetiminin her türlü gördüğe engel olması üzerine ailelerin bu talebi gerçekleşmedi. Aileler cezaevi bünyesinde gösteri yapıp, slogan atarak cezaevindeki açlık greviyle dayanışma içerisine aldıklarını açıkladılar. Ayrıca, 25 tutuklu yakını da açlık grevine bağladı.

Bu arada Ömer Oğuz adlı devrimci tutsağın, eylemin 14 gününde eylemini ölüm orucuna çevirdiği bildiriliyor. Ömer Oğuz'un ölüm orucunun 14 gününde durumunun ağırlaştığı ve hastaneye kaldırıldığı da gelen haberler arasında.

Bayrampaşa ve Ceyhan cezaevlerindeki devrimci tutsaklar yaptıkları açıklamalarda Eskişehir Cezaevi'ndeki açlık greviyle dayanışma içerisinde olmak ve cezaevlerine yönelik artış gösteren baskıları protesto etmek için açlık grevine bağladıklarını duyurdular.

Bayrampaşa (Sağmalcılar) Cezaevi'nden tüm siyasi tutukluların temsilcilik kurumu adına Bedri Yagan, Mustafa Şahiner, Seyfettin Rıdgar ve İsmail Oral yaptıkları ortak açıklamada, 21 Temmuz tarihinden itibaren 3 günlük açlık grevine başladıklarını belirttiler. Açıklamada eylemin amacı şöyle belirtildi: "Eskişehir Cezaevi'ndeki saldırıları protesto etmek, açlık grevinde bulunan arkadaşların desteklemek ve Sağmalcılar Cezaevi'nde yükselttiğimiz mücadelede kamuoyunun kulak vermesini sağlamak için 24 Temmuz'dan itibaren üç günlük açlık grevine başlıyoruz."

Ceyhan Özel Tıp Cezaevi'nde bulunan devrimci tutsaklar adına Mithat Gönenç, M. Selim Çörekçaya, Selman Altınöz, Tahsin Alpşar ve Haydar Karadağ yaptıkları ortak açıklamada 21 Temmuz'da açlık grevine başladıklarını belirttikten, tüm kamuoyunu 1 Ağustos Genelgesi'nin yeniden uygulamak istemesi karşısında duyarlı olmaya çağıldılar.

CEZAEVLERİNDE AÇLIK GREVLERİ YAYGINLAŞIYOR

Ceyhan Özel Tıp Cezaevi ve Bayrampaşa Cezaevi'nde bulunan devrimci tutsakların ardından Gaziantep, Amasya, Ergani, Bursa, Çanakkale ve Malatya cezaevlerinde bulunan devrimci tutsaklar da açlık grevine başladılar.

Amasya ÖZEL Tıp Cezaevi'nde PKK, TKP(B) ve THKP-C (Açıl) davalarından hükümlü bulunan devrimciler adına Muzaffer Ayata, Abdullah Demir ve Niyazi Bayan yaptıkları ortak açıklamada 23 Temmuz'dan itibaren açlık grevine başladıklarını bildirdiler.

Devrimci tutsakların yaptıkları ortak açıklamada "Eskişehir Cezaevi'nde tünel bahaane edilerek kazanılan tüm haklar gaspedilmiş ve hükümlüler insanlıkdışı bir yaşama mahkum edilmiştir.

Hakkı direnişlerini destekliyor ve bugünden, 25 7 1989'dan

itibaren 5 günlük açlık grevine başladığımızı duyuruyoruz" denildi.

Amasya Cezaevi'nin yanı sıra, Gaziantep Özel Tıp Cezaevi'nde bulunan devrimci tutsaklar da Eskişehir Cezaevi'ndeki açlık greviyle dayanışma amacıyla 2 günlük açlık grevi yaptılar.

Cezaevinde tutuklu bulunan

bir grup devrimci tutuklu adına H. Aktüdoğ, İ. Baysal, A. Bozdağ, H. Çakarlı, A. Çubukçu, A. Erkan, M. Gül, İ. Güröz, İ. İncecu, K. Kalyon, C. Peddök, A. R. Salman, T. D. Tokar, N. Yaman ve B. Yöle yaptıkları ortak açıklamada Eskişehir Cezaevi'nde gündeme gelen hak gasplarını protesto ettiklerini belirterek, "1 Ağustos Genel-

gesi'nin yeniden uygulamak istenmesini kınadılar.

Malatya E Tipi Cezaevi'nde de 130 devrimci tutsağın Eskişehir Cezaevi ile dayanışma amacıyla 3 günlük açlık grevi yaptığı da gelen haberler arasında. Ayrıca, Ergani Kapalı Cezaevi'nde bulunan 20 devrimci tutsak da Eskişehir Cezaevi'ndeki açlık greviyle dayanışma amacıyla süresiz açlık grevine başladılar.

Diyarbakır, Bursa ve Çanakkale cezaevlerinde bulunan devrimci tutsaklar da yaptıkları açıklamalarda, Eskişehir Cezaevi'ndeki açlık grevinin desteklemek ve 1 Ağustos Genelgesi'nin yeniden uygulanmasını protesto etmek için, açlık grevine başladıklarını duyurdular.

Cezaevlerinde yaygınlaşan açlık grevlerinin yanı sıra, dışarıda destek eylemleri gelişmektedir. Ailelerin düzenlediği açlık grevinin yanı sıra, çeşitli kurumlarda açlık grevleriyle dayanışma içerisinde olduklarını açıkladılar.

8 kişilik, tutuklu aile ve yakını bir grup Eskişehir Cezaevi'nde gündeme gelen hak gasplarını protesto ettiklerini açıkladı. Cezaevi

yönetiminin aileler üzerine polisini saldırtması üzerine aileler, kendilerini zincirleyerek, direnişlerini sürdürdüler.

Halkevlerinin yanı sıra Eğitimci ve Fransız Öğretmen Sendikaları üyesi 100 eğitimci adına yapılan ortak açıklamada Eskişehir Cezaevi'ndeki hak gasplarının kaldırılması istenerek "1 Ağustos Genelgesi'nin yeniden dayatılmak istenmesi kınandı. Konya İHD şubesi de yaptığı açıklamada cezaevlerindeki açlık grevlerine sebebiyet veren "1 Ağustos Genelgesi'nin kaldırılması istendi. Yine, Samsun İHD'de 6 kişinin başlattığı açlık grevi, polis tarafından engellendi.

Bu arada, Ankara Kapalı Cezaevi'nde de tünel bulunduğu gerekçesiyle 42 tutuklu ve hükümlü hücrelere kapatıldı. Bu gelişmeler üzerine, tutuklular gün boyunca slogan atarak gösteride bulundular.

Cezaevi yönetimi, tutukluların attığı sloganların ve yaptıkları açıklamaların dışarıdan duyulmaması için bahçede bulunan greyderi çalıştırarak, gördüğü çıkardı. Buna rağmen, az da olsa tutukluların sesleri dışarıya ulaştı.

Dev-Yol davasında 7 idam, 39 müebbet

arı ve mahkeme süresince yaşanan gelişmeler, üzerinde durulması gereken hususlardır. Cezaevlerindeki en katıbalık tutuklu kitlelerinden birine sahip olan Dev-Yol'un içerisinde, ne de dışarıda direnişi yeniden örgütleyip geliştirme çabalarının yanında yer almıştır.

Dev-Yol'un başına çöreklenen yurtdışı kilitli Dev-Yol'u

tasfiyeye uğratarak, varlığını bile koruyamaz bir duruma getirmiştir. Hamburg-Devrimci İki kilitli olarak da adlandırılacak bu kezim, Dev-Yol'un önemli kitle potansiyelini eritmekle kalmayıp, kadroları da devrimci düzenden boşaltarak, Avrupa'da mütecileşmelerine yol açmıştır. Bütün bunları da Avrupa sosyal-demokratları ve 12 Eylül faşist rejimin kurmayları ile işbirliği içerisinde yapmıştır.

Cezaevlerinde de, bütün önder kadroları içeride olmasına ve katıbalık bir kitle gücüne sahip olmalarına rağmen, direnişi geliştirmekten kaçınmış, zaman zaman açlık grevi direnişlerine girse de, hep uzlaşma tavrını önde tutmuş ve fırsat buldukça da uzlaşmadan kaçınmamışlardır.

12 Eylül faşist rejimi, Dev-Yol'un tasfiyesini tümden gerçekleştirmek için de, mahkeme sürecini uzatmış, içeride ve dışarda tasfiye sürecini tamamlamak için, yoğun çaba harcamıştır. Burada da büyük oranda başarılı olduğu bilinir.

Dev-Yol bir anlamda devlet için tehlike olmaktan çıkarıldı. Bu gelişmeler üzerine, 7 yıldır süren Dev-Yol davası da karara bağlandı. Kararın açıklanmasıyla birlikte, sonucun ağırlığı karşısında tepkiler de geldi. Burada ortaya çıkan sonuç önemlidir. Dev-Yol liderleri, hep uzlaşmacı tutum takimalarına rağmen, sonuçta yine 12 Eylül faşist rejimi tarafından ağır cezalarla cezalandırıldılar. Bu da uzlaşma ile veya direnişe katılmamakla cezaların az olacağı biçimindeki mantığın ne kadar hayalci olduğunu göstermektedir. Bir yığın değerden verilen tavizler, sonuçta ağır cezaların verilmesini engelleyemedi. Bir diğer olgu da, faşist rejim, son kalan kırıntıları da eritmek için

bu kararları bir şantaj gibi de kullanmayı sürdürmeye benziyor.

Türk egemenlerin mantığı sürekli bu şekilde işlemiştir. Bittirdiği veya artık işine varmayanları en ağır cezalarla uğratmaktan çekinmemiştir. TBKP liderlerinin başına gelecek de, daha fazlalarını koruyor. Cunta ile uzlaşma içerisinde geri dönmüş, yani teslim olmuşlardır, sonuçta bunlar da cezaevini boşaltmaktan kendilerini kurtaramadılar.

Dev-Yol davası şahında bu gerçek bir kez daha açığa çıktı. Faşist rejimi diye getirilenin direnişten başka yolu yoktur. Uzlaşmacılık ve direnişten uzaklaşma, her zaman Türk egemenlerinin çıkarına hizmet etmiştir.

Kararı slogan ve marş söyleyerek karşılayan Dev-Yol tutukluları, kararı tanımadıklarını da söylediler. Atilla Kılıç, Ertuğrul Ak, Tevfik Güneş, Erol Kartal, Memduh Uyan, Kemal Özer ve Saadettin Kahtaman hakkında idam cezası verilirken, 39 kişi de ömürboyu hapis cezası verildi. Ayrıca 478 tutuklu, 2 ila 20 yıl arasında değişen hapis cezalarına çarptırılırken, 164 tutuklu da beraat etti. Çok sayıda tutuklunun verilen cezadan daha uzun bir süredir cezaevinde tutulduğu da görüldü. Bu da, 12 Eylül yargılamalarının keyfiliklerinin bir diğer örneğidir.

Müebbet hapis cezası verilenler arasında, Öğuzhan Müftüoğlu, Ali Alfırlı, Ali Bağcınar, Nasuh Mitap, M. Ali Yılmaz, M. Baba Çetintaş da bulunuyor. Kararı açıklanmasıyla birlikte duruşmayı izleyen tutuklu ailelerinin de, tutuklularla birlikte gösteriye katıldıkları ve marş söyleyip, slogan attıkları gözlemlendi. Ayrıca bir grup tutuklu ailesi, Ankara-Samsun karayolunu bir müddet ulaşıma kapattı. Yaptıkları bu eylemle, mahkemenin verdiği kararı protesto ettiklerini açıkladılar.

12 Eylül faşist askeri darbesi ardından çok sanıklı davalar, dan biri olarak açılan Dev-Yol Ana Davası, geçtiğimiz günlerde karara bağlandı. Dev-Yol Ana Davası, 7 yıldan bu yana sürmekteydi. 8 yıldır tutuklu bulunan ve 7 yıldır mahkemeleri süren Dev-Yol örgütü mensupları, hakimın kararını slogan atarak ve marş söyleyerek karşıladılar.

Dev-Yol davasının sonuç ka-

Bayrampaşa Cezaevi önünde ailelerin direnişi

Bayrampaşa Cezaevi'nde açık gördüğ hakkının kısıtlanmasına karşı tutuklu aile ve yakınları protesto gösterisinde bulunarak, polisle çatıştılar. Çatışma sonucunda 30 kişi yaralanırken, 15 ziyaretçi de gözaltına alındı.

Bayramın 4 günü yapılmaması gereken açık gördüğ kısıtlama getirilmesi üzerine olaylar gelişti. Cezaevi yönetiminin yaptığı açıklamada ziyaretçilerin 40'ar kişilik gruplar halinde içeri alınacağını ve görüşme süresinin kısıtlanacağını belirtmesi, devrimci tutsaklar ve dışarda bekleyen tutuklu yakınları tarafından protesto edildi.

Sabahın erken saatlerinde 40 kişilik ziyaretçi grubu içeri alındı. Ancak, devrimci tutsakları, tüm görüşmecilerin içeri alınmasını ve açık görüşün bahçede yapılmasını istediler. Cezaevi yönetimi, bağlan karar verdiği açık gördüğ yaptırmama arzusunu, bu talebi geri çevirerek gösterdi. Görüşmelerin 40'ar kişilik gruplar halinde ve idarenin belirlediği yerde yapılmasında ısrar eden cezaevi yönetimi, bu tutumuyla devrimci tutsakların açık gördüğ hakkını da gaspetti.

Devrimci tutsaklar, cezaevi yönetiminin bu tutumunu protesto ederek 40'ar kişilik gruplar halinde görüşmeye çıkmayacak-

larını bildirerek, sloganlar attılar. Bunun üzerine dışarıda bulunan tutuklu aile ve yakınları da gösterilere başladılar.

Tutuklu aile ve yakınları cezaevi kapısına hücum ederek, içeri girmeye çalıştılar. Aileler, hakları olan bu görüşmeyi gerçekleştirmekle kararlı olduklarını açıkladılar. Cezaevi yönetiminin daha önceden hazır bulundurduğu çevik kuvvet polisleri kitlelere saldırmaya başladılar. Polisler saldırıya, aileler de karşı koyarak, direniş gösterdiler. Ailelerin polislerle çatışması belli bir süre devam etti. Polisler cop kullanmasına aileler tağlarla karşılık verdiler. Meydana gelen çatışma sonucunda 50 tutuklu yakını çeşitli yerlerinden yaralandı.

Meydana gelen olaylardan sonra Tutuklu ve Hükümlü Aileleri Yardımlama Derneği (TAYAD) bir açıklama yaparak, olayları kınadı. TAYAD açıklamasında, şu görüşlere yer verdi: "Türkiye genelinde tüm cezaevlerinde Adalet Bakanlığı'na verilen açık görüş yetkisi Sağmalcılar Cezaevi'nde keyfi gerekçelerle geçerliliğini yitirmiştir. Ayakları yere basmayan iktidar kendi yasalarını bile çiğneyerek bir kenara atıyor. Ve böylece ülkemizde demokrasi kurallarının ne derece işlediğini bir kez daha ortaya koyuyor."

Paris'te ARGK ile dayanışma gecesi yurtseverlerin coşkulu katılımıyla kutlandı

Başarılı 1. sayfa nede gösterime sunulmuş, kayıtlı bant kasetiyle, silah sesleri eşliğinde özel bir program dinletildi. Bu, kitlelerin sömürgeci-liğe kinini ve şehitlere bağlılığını tazeledi, heyecanlı ve coşkulu anlar yaşattı.

Koro, "Davetê Dînanê Şereqê Welatê Me" marşının müziği eşliğinde askeri yürüyüşle sahneye çıkarak devrimci marşlar söyledi. Koronun ardından, kutlama

alkışlarla programını tamamladı.

Programın ikinci ozanı Arman'dı, sunduğu müzik parçaları arasında, "ARGK ARGK Tu Astêga Kurdistan" kitleler arasında en beğenileniydi.

Gecenin anlam ve önemini dile getiren ikinci konuşma Fransızca İdi Ardından HUNERKOM merkez folklor ekibi, Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden, kitlelerin beğeniyle izledi.

ozanı Zoran'dı. Sahneye çıkışı yoğun alkış ve coşkuyla karşılandı. Kendi sazı ve sesiyle sunduğu müzik parçalarıyla kitlelerin büyük ilgisini çekti. Kitleler alkışlı tempo tutarak ve halay çekerek eğlence ettiler.

Programın sonlarına doğru yaklaşırken, sarı-kırmızı-yeşil giysileriyle Koma Cudi çocuk folklor ekibi, güzel oyunları ile kitlelerin ilgisini ve sempatisini kazanarak başarılı bir prog-

ram APO", 7'den 76'edekil, 2'den 70'e kadar yurtseverlerin dilinde dolaşan bir slogandır. APO adının geçtiği her an kitlede büyük coşku yaşanıyor. Bu, halkın bir önderliğin somut örneğiydi. Tabii ki, bu örnek, provokatörlerin ve daha değişik düşman çevrelerin Genel Sekreterimize yönelik saldırılarının amacını daha netleştiriyor.

Kutlama gecesinde EKİM-Paris Taraftarları, YKK-Strasbourg ve YKK-Paris örgütleri dayanışma mesajları gönderdiler. Ayrıca ERNK, Av. Dev-Genç, EKİM, Acilciler ve TKP(B) yayın standı açtılar.

Avrupa Konseyi'nde Uluslararası Gençlik Kongresi

16 Temmuz 1989 günü, merkezi Strasbourg'da bulunan Avrupa Konseyi'nde "İnsan haklarını korumak için yeni bir genelgenin yapılması için", Uluslararası Gençlik Kongresi toplandı. 23 Temmuz'da sonuçlanan kongrede çocuk hakları, kadın hakları, eğitim ve öğretim hakkı, azınlıklar ve mülteci hakları vb. gibi birçok konu tartışıldı.

Kongreye 90 ülkeden toplam 500 delege katıldı. Delegeler arasında bir Kürt delegesi de bulunuyordu. Türkiye, İran ve Irak adına delegeler de kongrede yer alıyorlardı.

Kürt delegasyonu, Kongre tartışmalarında özellikle çocuk hakları, barış sorunu, insan hakları ve azınlık hakları üzerinde durdu. Kürdistan'da çocuk haklarının çiğnenmesine ilişkin, Irak rejiminin insanlık dışı uygulamaları ve Kürdistan'daki kamp-larda TC tarafından esaret altına alınan Kürt çocuklarının durumu örnek verildi. Kürt delegasyonu, insan hakları konusunda da faşist Irak ve Türk rejimlerinin Kürdistan halkına karşı, yağlı-geç, kadın-çocuk demeden giriştikleri soykırım uygulamaları anlatılarak teşhir edildi. TC'nin cezaevlerindeki işkence politikası, devrimci tutukluların savunma haklarından yoksun bırakılması üzerinde de duruldu.

Kürt delegasyonu, azınlık hakları üzerinde dururken de, Kürt halkının bir azınlık olmadığını belirterek, bir ulus olduğunu savundu. Oturumda hazır bulunan delegeler bu görüşü baki ve doğru bulmakla birlikte, zaman zaman da savundular.

Kongrede Kürt delegasyonunun önerileri, görüşlerinin haklılığını nedeniyle ciddiye alınarak, yapılan oylama sonucu kabul edildi.

Kongreye katılanlardan, bugüne kadar Kürtleri tanımayan birçok ülkenin delegeleri, Kürdistan ve halkının yaşadığı duruma ilişkin geniş bilgiye sahip oldular. Ve Türkiye ile Irak delegelerine yönelik yer yer de eleştiride bulunarak, ülkelerinin tutumlarını kınadılar.

Kürtler bu kongrede kendilerinden uzun uzadıya bahsettirdiler ve birçok ülkeden delegenin sempatisini kazandılar.

Batı Berlin'de oturma eylemi

Batı Berlin muhabiri

Batı Berlin'de, Batı Alman emperyalizminin cezaevlerinde tutuklu Kürdistanlı devrimci politikacılar üzerindeki insanlık dışı uygulamalarını protesto etmek amacıyla 13.07.1989 günü 32 elvarında yurtsever, Feyka-Kurdistan pankartı altında kalabalık bir alanda oturma eylemine geçtiler. Saat 15.30'da başlayan eylem, 18.00'e kadar sürdü. Eylemde bildiri ve yayınlar dağıtıldı.

Göttingen'de işgal eylemi

45 kişilik bir grup Kürdistanlı, Göttingen'de Grünen (Yeşiller) bürosunu işgal etti. 12.07.1989 günü işgal eylemini gerçekleştiren yurtseverler, amaçlarının faşist Türk devleti ve Batı Alman emperyalizminin Kürdistan halkı üzerindeki baskıcı uygulamalarını protesto etmek olduğunu açıkladılar. 3 saat kadar süren eylem alanına basın da geldi. Bir yerel gazete ve FFN radyosu eylem konusunda genişçe bilgilendirildi. Yeşiller'in büro yetkilisi, TC ve Batı Almanya İçişleri Bakanlarına birer protesto telgrafı çekti. Ayrıca aynı yetkili, tutuklu Kürt politikacılar üzerindeki anti-demokratik uygulamaları Meclise götürceklerine ilişkin söz verdi. Bildirilerin de dağıtıldığı eylem başarılı şekilde sonuçlandı.

Kehl'de açlık grevi

4 Kürdistanlı yurtsever, illuca başvurularının, Batı Almanya makamları tarafından, "Türkiye'de Kürtler üzerinde baskı yoktur" gerekçeyle reddedilmesini protesto etmek için süresiz açlık grevine başladı.

Freiburg'a bağlı Kehl şehrinde, 12.07.1989 tarihli kamuoyuna yönelik bildiride 18 günden beri devam etmekte olan açlık grevinin bir amacının da tutuklu Kürt politikacılarla dayanışma olduğu belirtiliyor.

Eylem, Batı Almanya'nın güney eyaletinde büyük yankı yaptı. Bazı yerel gazete ve radyolar eylemin amacını duyurdular.

İstemleri yerine getirilene kadar eylemlerini devam ettireceklerini belirten 4 Kürdistanlı yurtsevere, ERNK taraftarları da dayanışma göstererek desteklemektedirler. Bunun dışında Alman demokratları da eylemcilere dayanışma göstermektedirler.

Lindau'da yürüyüş

Batı Almanya'nın Lindau şehrinde yaşayan Kürdistanlı yurtseverler, TC'nin cezaevlerindeki işkencelerini protesto etmek amacıyla kısa bir yürüyüş yaptılar. Yürüyüş eyleminde folklor gösterileri yapıldı ve Kürtçe türküler söylendi.

Yurtseverlerin eylemi çevredeki Almanların dikkatini çekerek ilgi topladı.

programının geri kalan bölümleri üç dilden (Kürtçe, Türkçe ve Fransızca) sunuldu.

Programın ilk ozanı Seyit-xan'dı. "Ağıl Qehremanê bû" türküsüyle başlayarak kitlelerin beğeni ve tempolu alkışları arasında programını tamamladı. Ardından Türkçe siyasi konuşma yapıldı. Kürdistan'daki gelişmelerin çeşitli yönleriyle dile getiren konuşma, sık sloganlar ve alkışlarla karşılandı.

Program bölümleri arasında şiirlerin okunması, kutlamanın havasına daha fazla anlam katıyordu.

Devamla, Koma Serhed folklor ekibi, sahnenin her iki tarafından iki koldan coşkulu ve hareketli bir oyunla sahnenin önünde (altında) birleşerek gösterisini sürdürdü. Kitlelerin beğenisini kazandı ve tempolu

gi oyunlar sergiledi.

Ozan Xelîb Xemgîn, bir uzun hava türküsüyle programına başladı. Kulemin yoğun alkışını alarak, "Hey Betan Betan" türküsüyle programını başarılı bir şekilde tamamladı.

Programın birinci bölümü, düşmanın halk kışkırtmadaki faaliyetlerini ve ulusal kurtuluş mücadelesinin düzeyi ile bağlılık örneklerini konu alan tiyatro oyunu ile bitirildi.

İkinci bölüm Koma Serhed müzik grubuyla başladı. Bu bölümde kitle daha bir canlı ve coşkuluydu. Koma Serhed'in etkileyen uzun hava ve hareketli türküler, salondaki boşlukları kitleyle doldurarak halay çekti. Salon coşkulu sevinç gösterilerine döndü.

Siyasi konuşmanın sonuncusu ise Kürtçe yapıldı.

Programın son olarak çıkan

ram sergiledi.

Kutlamanın son bölümünde ise Koma Berzwedan yer aldı. Bir saatli aşkın programıyla değişik seslerden derlediği devrimci halk türkülerini kitleleri müziğe doyurdu.

Evet, insanın sonuçlanmasını hiç istemediği bir coşkulu kutlama gecesi daha, kalabalık katılımlı halay çekilerek sonuçlanıyordu.

"ARGK ile Dayanışma Gecesi", teknik bazı yetersizliklerine rağmen, olumlu etkiler bıraktı. En azından binlerce insanı bir araya getirdi; coşturdu, kardeşlik duygularını tazeledi, seslerini, ARGK'ye umut ve sevgilerini ortaklaştırmada bir adım daha ileri götürdü. Biliniyor olsa bile, insanın belirtmek zorunda olduğu bir gerçek, bu kutlama gecesinde bir kez daha yaşandı. Zaten "Bilgi Se-

TC'nin katliam girişimlerine karşı protestolar

Sömürgeci Türk devleti, Mardin, Sırtı ve Hakkari üçgeninde yer alan Cudi Dağı ve çevresinde savaş ölemleri kuran ARGK gerillalarını mevzilerinden sökmek için öncelikle bu mülkiyadaki köylere boğaltma girişiminde bulundu. Burayı bir tarım bölgesi haline getirmek ve Cudi'yi bombalamak için hazırlıklar yürütmektedir. Yerlerinden koparılmak isteyen köylülerin direniş geçerek köylerinden kopmama kararlı davranışları sömürgecilerin bu yoldaki planları önünde engel olmaktadır.

2000'e Doğru Dergi'de, yapılan hazırlıkların niteliğinden hareketle, "Cudi Dağı'nda Kimyasal Gaz mı?" şeklinde yorum yaptı. Ki, Cudi'nin bombalanacağı tüm basın-yayın organlarına da çıktıktan yansıdı.

Sömürgeci Türk ordusu, Cudi'ye büyük güç yığarak, yöre köylülerini, üzerinde baskılarını

arttırdı. Köylülerini terketmek istemeyen köylüler zorla yerlerinden koparmaya çalışıyor. Böylelikle ARGK gerillalarını desteksiz bırakmak ve katliam girişimlerini başarıya ulaştırmak istiyor.

Türk sömürgeciliğinin bu faşist, barbar uygulamalarına karşı, Kürdistanlı yurtseverler ülkede ve ülke dışı alanlarda protesto eylemlerine başvurdu.

ERNK-Avrupa Temsilciliği, 24 Temmuz '89 tarihli bir bildiri yayınladı. Bildiride, Türk sömürgeciliğinin son katliam girişimlerine yer vererek, bunun nedenleri ortaya konuldu, ve tüm yurtseverler, demokratlar bu faşist uygulamaya karşı seslerini yükseltmeye çağırıldı.

Yine, Feyka-Kurdistan da, konu ile ilgili "Kürdistan'da İkinci bir Halepçe mi?" başlıklı bildirisinde, Kürdistan halkına ve devrimci kamuoyuna hitap ederek, dikkatlerini Kürdistan'daki

son gelişmelere çekti.

Avrupa'daki Kürdistanlı yurtseverler de, çeşitli gösteri ve işgal eylemleriyle TC'nin bombalama-katliam hazırlıklarını protesto ettiler.

Batı Almanya'nın Frankfurt, Danimarka'nın Kopenhag ve Fransa'nın Paris şehirlerinde Türk Konsoloslukları önünde, ERNK taraftarları gruplar halinde protesto gösterilerinde bulunarak, Türk bayrağını yaktılar.

Paris'teki gösteri eylemine 200'e yakın ERNK taraftarı katıldı. Eylemin amacını içeren Türkçe ve Fransızca bildiri okundu. 25.07.1989 günü gerçekleştirilen eylem, gösteri sonrasında yapılan kua korsa bir yürüyüşle sonuçlandı.

Bu alanlar dışında, Avrupa'nın başka şehirlerinde de gösteri ve işgal eylemleri yapıldı. Ancak bu eylem haberleri henüz gazetemize ulaşmadı.

İsviçre'de polis baskılarını protesto yürüyüşü

06.07.89 tarihinde İsviçre'nin başkenti Bern'de, Alman ve İsviçre devletinin uygulamalarını protesto amacıyla 2000 yurtseverin katıldığı bir protesto yürüyüşü gerçekleştirildi.

İsviçre polisi yurtseverlerin yürüyüşlerini engellemek amacıyla, kendisinin obüsüne oyunlarını o esnada da dendi. Yürüyüşçülerin, bu oyunlara karşı dağılacaklarını hesaplayarak gırtlımlerde bulundu. "Eğer bir adım ileri atarsanız takviye güç çağırırız" diyerek tehditlerde

bulundu Yurtseverlerin, bu uygulamaya karşı kararlı tutum sergilemeleriyle polis zorunlu olarak ısrar vermek zorunda kaldı.

Yağan yağmur ve doluya rağmen başarılı bir biçimde süren yürüyüş, 1 saatlik yol boyunca atılan sloganlar, davul-zurna eşliğinde çekilen halay, atılan zılgıtlar ve yapılan Almanca konuşmalar, çevrede bulunan insanların da büyük ilgisini çekti.

Miting alanında kültürel program sunuldu, bir dakikalık

saygı duruşundan sonra günün anlam ve önemini içeren Türkçe siyasi konuşma yapıldı.

Konuşmaya coşkuyla katılan yurtseverler, bu coşkuyu sloganlarla dile getirdiler. Konuşma ardında Hunerkom gubesi'nin sunduğu folklor gösterileri mitinge daha bir anlam kazandı. Yapılan Almanca konuşmanın ardından Ozan X. Xemgin'in sunduğu devrimci savaş türkülerini beğeni ile izlendi. Eylem "APO hata Hülvanê" parçası eşliğinde çekilen halaylar ile sonuçlandı.

Yürüyüşün anlam ve önemini içeren, aynı zamanda İsviçre ve Alman devletinin Kürdistanlı yurtseverlere yönelik uygulamalarını kınayan bir mektup Association Kürdistan yetkilileri tarafından Dışişleri Bakanı René Felber'e iletildi.

Yürüyüş, ERNK'nin yurtsever birliklerinden YKWK, YJWK, YXK ve Hunerkom da yanına mesajlarını ilettiler.

Yürüyüş İsviçre basını geniş yer verdi. İsviçre televizyonları, İtalyanca, Fransızca ve Almanca yayın yapan kanallar, yürüyüşün amacını içeren görüntüler gösterirken, yerel gazeteler de yürüyüşü yer verdi.

Hamburg'da müzikli miting

Hamburg muhabiri

Hamburg Kültür-Merkezi Altona Semtinde 18 Temmuz '89 Cumartesi günü, öteki son gelişmelere yönelik bir tanıtım mitingi düzenledi. Folklor ve müzik grubunun eşliğinde yapılan miting oldukça ilgi gördü. Yağmura rağmen gösterilen bu ilgi kitlelerin, ulusal kurtuluşçu eylemlerini izlediklerini ve desteklerinin arttığını bir kez daha gösterdi. Bir ara

çevredeki bir esnaf, hem folklorculara, hem de kitleye bedava çay dağıttı. Talep üzerine folklor ekibi bir kaç kez oyunlarını tekrarladı. Halkın ilgisi yayınlara ve kasetlere de yansıdı. Gösterilen kaset ve yayınların 10m0 satıldı. Mitingde ayrıca ERNK-Avrupa Temsilciliği (30 Haziran) bildirisi megafonla okundu ve dağıtıldı. "Bir parça özgür vatan" hedefi, halkta da yankısını buldu. Miting bu coşkuyla öğle sonrası sonuçlandı.

ERNK-İsviçre Örgütü'nün, 27.06.89 tarihli Hürriyet gazetesinde yayımlanan "PKK kahvehane başı" (İsviçre-Solothorn'da) adlı haberin asılsızlığını ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini karalama amaçlı olduğunu belirten ve söz konusu gazetenin Yazışmaları Müdürlüğü'ne gönderilen protesto mektubunu yayınlıyoruz.

Hürriyet gazetesini Yazışmaları Müdürlüğü ne'

Uzun dönemden beri ulusal kurtuluş mücadelemize karşı bir propaganda geliştirmektesiniz. Gazeteniz bağımsız ve tarafsız bir gazetenin ahlak ölçütleri çerçevesinde kendisini kanıtlamış olsaydı, şüphesiz biz, 27.06.89 tarihli İsviçre-Solothorn kentinde "PKK kahvehane başı" manşetiniz altında verdiğiniz haberi yanlış kaynaklardan alınan bir haber olarak değerlendirecektik, bunu düzeltilmenizi isteyecektik.

Ama maalesef Basın ve yayının ahlak ölçütleri dışında gayri meşru karanlık çevrelerin sesi, komplo ve provokasyonların tezgahlayıcısı olduğunuzu ispatlamış bir gazete olarak hemen hemen her yerde karımıza çıkmaktasınız. Ama bilmelisiniz ki, siz bir gazetesiniz, muhabirleriniz, malınız ve canınızla toplumun içindesiniz. Halkın size güvenini yitirip yitirmemesi durumu sizin elinizdedir. Halklar bir gazeteye güvenini yitirdiği zaman sadece o gazeteyi izlemeyiz, yetinmezler, tarihin hükmünü onun üzerinde de icra ederler. İşte bu büyük silüv oluğlar dönemidir. Devrimin kopan çağı ve tufanıdır. Bu noktada mutlak kaybedecekler kazanacak olanı bilmeyecek kadar cahil de değilsiniz. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında ırkçı-göçen Türk milliyetçiliğini geliştirmek için harcadığınız çaba tarafımızdan iyi anlaşılıyor. Büyük bir telaşı ve paniği yaşıyorsunuz. Halkımızın katili ve ötekizmin inkarcısı M. Kemal ambleminizdir ve altındaki "Türkiye Türklerindir" sloganınız kendinize olan güvensizliğinizin bir ispatıdır. Tabii ki, ikilyüzlülükle "Türklüğe" karşı görevinizi yerine getirdiğinizi söyleyebilirsiniz. Gerçekleri tersyüz etmek, tarihin iğfalci ve katliamcı güçleri hakkında verdiği hükmü değiştirmesiz.

Siz, ırkçı faşist bir cephenin dili, kulağı ve sözcüsununuz. Bu noktada özgürsünüz. Fakat bütün karşıt güçlerin en amansız çarpışmalarında savaşı olgunlukla ele alma durumları olmuştur. Mücadelemize karşı geliştirdiğiniz propagandalarda, "Türk varlık ve yokluk meselesi" yapıyorsunuz, "Türkün Türkten başka dostu yoktur" diyorsunuz. Bunun ikilyüzlülüğü olduğunu belirlememiz gerek yoktur. Fakat kendi mantığınız içinde dahi tutarlı olmadığınız gayet açıktır. Bu sizin basitliğinizi göstermeye yeterlidir.

PKK, ERNK ve ARGK hakkında yayınladığınız anlamsız haberlerin sonuçlarını hesaplamayacak kadar gâflımanız, Yüzlerce iltirazınız sonuçları ortada iken yeni iltirazları mülip piyasaya sürmeniz sizin için bir talihsizliktir.

İsviçre'nin Basel, Aarau, Zürih, Solothorn vb. alanlarındaki kahve baskılarının kimler tarafından ve hangi maksatla yapıldığı İsviçre'deki Kürt, Türk ve İsviçreli çevrelerce bilinmektedir. Türk basınından bazı çevrelerin de içinde yer aldığı, yeraltı dünyasının, merkez olarak İsviçre'yi seçtiğini kör ve sağırılar dahi duymuştur. M. Reyhan olayında da görüldüğü gibi kendinizi kaçırıp kendi hazinesini soyan bursızlar, babasına komplo kurma evlatların sahibi bir düzenin sözcüsununuz. Bütün bu karanlık ve toplumda laetilenen olayların sahibi sizsiniz.

Halkımız arasında söylenen bir ata sözü vardır: "Düğmanın merdine saygı gösterin." Kürdistan halkına ve önder gücü PKK'ya düşmanlık yaparken bunu olgunluk ve tutarlılık içinde yapmanız halkımızın size dikkate almasını sağlayabilir. Bunun dışındaki iftira ve yalan haberlerinizi belgeleriyle kamuoyuna sunmamız durumunda prestijinizi düğünden Unutmayın ki ERNK milyonları etkileyen bir güçtür.

PKK, ERNK ve ARGK Kürdistan halkının verdiği maddi ve manevi destekle bağımsızlık ve özgürlük savaşını bütün spekülasyon, karalama, komplo ve provokasyonları yerle bir ederek sürdürüyor. Zafere kadar da sürdürecektir.

ERNK-İSVİÇRE ÖRGÜTÜ
27.06.1989

A. Kassemli ve arkadaşları için cenaze töreni

Bir süre önce Avusturya'nın başkenti Viyana'da öldürülen İ-KDP Genel Sekreteri A. Kassemli ve 2 arkadaşları için, Paris-Kürt Enstitüsü'nün organize ettiği cenaze töreni düzenlendi. 21.07.1989 günü Republique

alanında miting yapıldı. Cenaze törenine 2000'li üzerinde kişi katıldı. Törene çok sayıda örgüt ve kurumun temsilcileri katılarak yazılı ve sözlü mesajlar sundular.

Cenaze törenine ERNK-Paris Temsilciliği de yazılı mesaj gönderdi. 80'e yakın ERNK taraftarı da katılarak mezarlığa çelenk koydular.

Miting alanında değişik şahsiyetler konuşarak, A. Kassem-

li ve arkadaşlarının katledilişlerini kınadılar.

A. Kassemli ve A. Qadri Paris Komün Mezarlığı'nda, İ-KDP-Avrupa sekreteri Dr. Fazıl Resulîne, cenazesi Viyana ya götürülerek orada toprağa verildi. İ-KDP sözcüsü yaptığı açıklamada, A. Kassemli ve diğer yoldaşlarını geçici olarak Avrupa'da gömdüklerini, daha sonra mezarlarını Kürdistan'a aktaracaklarını belirtti.

Kiel'de protesto eylemi

Son zamanlarda Alman Hükümetinin ERNK'li yurtseverlere ve bazı bölge derneklerine yönelik baskılarını ve aramalarını kınamak üzere 46 ERNK temsilcisi, 13 Temmuz 1989'da Kiel-SPD Merkez Bürosunu 3 saat süreyle işgal etti. Eylem yerine çağrılan basına yapılan açıklamada, bilhassa hâlâ tutuklu Kürt politikacıların içinde bulunduğu tecrit koşullarına dikkat çekilerek, son haftalarda Celle, Stuttgart ve Nürnberg'de yapılan ev aramaları, dernek baskınları ve gaspedilen özel eşyalar konusunda basın bilgilendirildi. Eylemde DPA, NDR, Kiel Nachrichten, NDR (TV) ve RSH (Eyalet Radyosu) hazır bulundular. Yurtsever Kürdistanlılar ve derneklere yapılan takibatin sona erdirilmesi, 129a paragrafından yargılanacak Kürt politikacıların serbest bırakılması ve mahkemenin durdurulması gibi taleplere karşı SPD-Kiel Başkanı Werner Kindmühle, bu talepleri SPD Bonn merkezine iletebileceğini ve Kiel'den yerel destekle bulunabileceğini Hamburg'da tutuklu Selahattin Erdem'in avukatıyla direkt ilişkiye geçip durumu bizzat araştıracağını belirtti. Eylem bu olumlu vaatler üzerine sonuçlandırıldı.

Bremen açlık grevi sonuçlandı

Hamburg muhabiri: Federal Alman ve bazı yerel polis teşkilatlarının, içerde tutuklu 17 Kürt politikacıya ve dışarda yurtsever Kürdistanlılara yönelik anti-demokratik uygulamalarını protesto amacı güden 12 Kürdistanlının başlattığı süresiz açlık grevi 4.7.89 günü Bremen-EPD işgalı ile sonuçlandırıldı.

EPD (Evangelist Basın Bürosu) görevlisi 26 Kürdistanlının kararlılığı karşısında bir basın bildirisi hazırlayıp DPA-aracılığıyla —telexle— haber ajanslarına geçti. Ayrıca TAZ, Weser Kurier ve Bremen Bölge TV'si işgal yerine geldi ve kendilerince, Açlık Grevi Komitesi'nin bilhassa Bavyera'daki yurtsever aile ve derneklere yönelik baskılarını kınayan bildirisi okundu.

Açlık grevi 8. gününde, amaçlarına, basın ve yayın aracılığıyla baskıları duyurarak vardığından bu işgale sonuçlandı. İşgal eylemine ve sebeplerine Hollanda Radyosu (Türkçe Servisi) geniş yer verdi.

Kürdistan'da bugün dünden iyidir, yarın bugünden iyi olacak...

Ben, yurtdışında çalışan bir Kürdistanlı emekçiyim. Yıllık iznimli kullanmak üzere, Botan'a gittim. Burada tanıştığım bazı olayları, Berxwedan aracılığıyla tüm kitlelere duyurmayı bir yurtseverlik görevi olarak görüyorum.

Şunu dördüncü belirtiyim ki ben daha yurtdışındayken, bazı arkadaşlar yanıma uğrayıp ülkedeki gelişmeleri bizlere anlatırken, ben bu propagandalarla çoğuna inanmazdım. Hatta yayınlarda verilen savaş bilançosunun bile çok abartıldığını, bununla taraflar toplamının amaçlandığını düşünürdüm. Elbette ki bunun nedeni, 18 ay gibi bir süre ülkeden uzak kalmamızdan kaynaklanıyordu.

Bu gibi pasif düşüncenin etkisi altındayken, ülkeye gittiğimde tarihin artık tersine döndüğünü ve kendimin de yanlışlığını gördüm. Tanık olduğum bazı eylemleri aktarmaya çalışacağım. Günde yüzlerce vatandaşın gelip geçtiği bir yola gün-öğle vakti gerillalar inip yolu trafiğe kapattılar. Bütün araçların yolcularını indirip geniş çaplı bir propaganda yaptılar. Öldümü hak eden 4 kontrol-

rilla elemanı ve bir köy korucusunu öldürme cezalandırdılar. Bu eylem yatacılara kadar devam etti. Sonra gerillalar alanı terkettiler. Şimdi burada önemli olan birkaç kişinin cezalandırılması değildir. Çünkü bu tür eylemler yöremizde çokça yaşıyor; önemli olan, bu kadar illekle bir yolda gerillaların eylem yapımları ve sömürgecilerin kendilerinde müdahale gücü bulamamalarıdır. Budurumu gören köy korucuları, sömürgeci kol-
luk kuvvetlerine ihbar götürüyorlar. Östelik askerler korucuları döverek, "Siz bizi luzağa döğürmek istiyorsunuz" deyip bir de dövüyorlar. Bazı faşist komutanlar, "Bunların tümü Apocudur, hangisi Apocu değildir ki" deyip gerillanın üzerine gitme cesareti bulamıyorlar.

Artık hiç kimse dün meydana gelen olaydan bahsetmiyor. "Bugün ne oldu" diye konuşuyor. TC basını ise, bu tür olaylara artık yer vermiyor ve kamuoyundan gizlemeye çalışıyor. Zira, tam bir sıcak savaş alanına dönmüşmüştür Botan. Yine, Silopi ilçe merkezini gerillalar bastılar. TC basını 2 yaralı çeklinde yayın yaptı. Ancak olaya tanık olan yöre halkı çatış-

manın yarım saatinden fazla sürdüğünü ve çok sayıda askerin öldürüldüğünü söylüyor. Yine Cudi, Herêkol, Gabar ve Çirav dağları tamamen gerillaların denetimi altındadır. Dün yine Cudi Dağı'nda çalışma devam etti. Herêkol Dağı'na giden üç cemse uzakton kumandalı mayınlarla tamamen tahrip oldu. Diğer yandan gürda bir, öbür tarafta iki kişinin cezalandırılması olaylarının baddi hesabı yoktur. Tek kelimeyle Botan'da sıcak savaş yaşıyor. Yöre halkında, pek yakında Botan'ın kurtuluşa varacağı kanısı hakim. Propaganda eylemleri, gençleri askere alma eylemleri yaygınca yaşıyor. Kahve, yolda, işyerinde konuşulan tek konu budur. Eskiden bir avuç uşak takımı halkı tehdit ederken, şimdi artık kendilerini koruyamaz duruma gelmişler. Hiç kimse sömürgeci baskılardan korkmuyor. Onlarla "haydi leğlerinizi toplayın" diye alay ediyorlar. Kısacası bugün dünden iyidir, yarın bugünden daha iyi olacak.

Devrimci Selamlar
25.6.1989
Botan'dan (Z)

"Hepimizin özlemi, yurdumuzun vatan hainlerinden ve muhbirlerden temizlenmesidir"

Saygıdeğer H. Dayı,
Salırlarıma bağlariken, sana ve tüm ailene selam ederim. Ayrıca oradaki tüm yurtsever ve Kürdistan'ın kahraman savaşçılarına da selam ederim. Tüm zorlukları ve engelleri aşip vatanımıza kavuşacağımız günlerin yakın olmasını dilerim.

Aslında bu mektubu, kendi anadilimle yazmak istiyordum. Ama yazmayı bilmediğim için mecburi olarak Türkçe yazıyorum. Ve bunun da burukluğunu yaşıyorum.

H. Dayı, aslında yazılacak çok şey var. Ama ben kısa kısa geçeceğim. Sanırım, kahraman devrim savaşçılarımızın Cudi Dağları'nda dalgalandıkları şanlı bayraklarımızın durumunu siz de biliyorsunuz. Son iki haftadır kahraman savaşçılarımız, çıkan çatışmalarda 11 askeri ve 1 astsubayı öldürdü. Ayrıca henüz arkasından 3 askeri daha öldürdüler. Savaşçılarımız ise hiç kayıp vermeden üzerine çekildiler. Ama bugün 3 kahraman savaşçımız şehit düğdü.

H. Dayı, inan her şehit verdiğimizde çok üzülürüz. Sanki o gün yaşamak istemiyoruz gibi bir halimiz var. Ama biliyoruz ki, şehitlerimiz yolumuza ışık tutan en değerli varlıklarımızdır. Çünkü onlar, 18 milyonluk Kürdistan için kanlarını akıttılar, canlarını verdiler. Onları hem şehit, hem de tarihimizin şanlı kahramanları olarak her zaman anacağız.

H. Dayı, bizim duyduğumuz kadarıyla Hayri Kozakçıoğlu köpeği de yığıt savaşçılarımız tarafından vurularak yaralanmıştır. Fakat burjuva basınında yer almadı. Ayrıca vatan hainleri de, tek tek yurdumuzdan temizleniyor. Sanırım Nusaybin'de öldürülen kahpe muhbir Seracettin Mûtdoğlu (TRT ve Hürriyet gazetesi muhabiri) olayını duyduğunuz. Onun gibi tüm muhbir ve

vatan hainleri hakkettikleri cezaları ar veya geç bulacaklardır. Bu hepimizin özlemi.

Halkımız uyanıyor. Bizim en büyük dayanağımız halkımızdır. 12 Eylül dncesıyla bugünkü durum arasında büyük fark vardır. Bugün 3 yağındaki bir çocuğumuz bile ne için mücadele verildiğini ve kimler oldu-

ğumuzu biliyor. Kendine "ben kimim" diyebilecek kadar meseleyi kavramış. Artık kim bizi durdurabilecek? Ya bugün, ya yarın elbette ki özgürlüğümüzü kavuşacağız.

Tüm yurtseverlere selamlar. Esen kalın.

Yeğenim/Nusaybin
4.7.1989

Kendimize sahip çıkmazsak, bize kim sahip çıkar?

Yurtsever Kürdistan halkı, biz bugüne kadar sahipsız bir halk olduğumuz için neredeyse tarihten silinme aşamasına gelmiştik. Esas değineceğim konu, bugunlerde TC'nin gündeminde olan başlıca mesele, Bulgaristan'dan TC'ye göç eden Türk gericileridir.

Evet değerli Kürdistan halkı, daha dün faşist Saddam kimyasal bombalar yağdırarak bağbinden fazla insanımızı kadin, yağı, çocuk demeden katletti. Gerisinde TC'ye sığınmak zorunda bırakıldı. Koyunun kurdun teatimimimali, kendisine sığınan halkımızı kamplara yerleştirip, dikenli telle de çevirerek zanaevine dönüştürdü. Yörede yağan iki metre kara rağmen, halkımız çadırlarda bırakılmaya mahkum edildi. Yaşanılmayacak şartlardan dolayı her kampın yanında kocaman mezarlıklar meydana geldi. Birakin halkımızı yapacağı yardımı, kendi akrabalarını bile yandırtmadı. Hepsinin ölüme mahkum etti. Geri kalanların yemeklerine zehir katarak, yüzlerceini zehirletti.

Ama bir yandan da TC kuzu postuna bürünüp, kirlili ve faşist emellerini örtbas ederek, bunları insanlık adına kabul ettiğini böylelikle, dünyada alyası prestij kazanmaya çalıştı. Fakat yalancının mumu yatacılara kadar

dahi yanmadı.

Bulgaristan'dan gelen gericiler için, faşist TC'nin tüm kurum ve kuruluşları soydaşlarımız diye seferber olmuş. Ama biz soydaşlarımızı sahip çıkamadık. Diğer yandan faşist Özal ve Evren kılığı dünyada destek toplamaya çalışıp Bulgaristan'ı uluslararası örgütlere şikayet ediyor. Hem de utanmadan yaptığı barbarlığını, vahşetini ve halkımızı katledip çöplüklere atan soyusuzluğunu unutarak.

Fakat soydaşlarına gerçekten sahip çıkıyor. Kendilerine hemen, tüm imkânları tanıyarak, hatta bir öz Türkiyeliden daha fazla imtiyaztanıyarak iş verip, bankalarda hesap numaraları açtırıp Almanya'dan giyenlerden binlerce mark alıp kendi hesaplarına yatırıyor.

Ya bizim soydaşlar, kamplarda çürüyor. Kalkanların çoğu da bu kıy yine perişan olacaktır. Bizim bundan çıkarcacağımız ders vardır. Bunun muz yanmalıdır.

PKK'nın açlığı Kürdistan bağımsızlık mücadelesini var gücümüzle destekleyerek, ERNK, ARGK ve hareketini çektiğimiz biricik önderimiz Serok APO'nun etrafında kenetlenmeliyiz ki birbirimize sahip çıkabilelim.

Kassel'den Düzün

TC İNSAN HAKLARI SAVUNUCUSU OLAMAZ

Partimizin her atılım döneminde ve ulusal kurtuluş mücadelemizin boyutlandığı dönemlerde, faşist TC devleti, kamuoyunun dikkatlerini başka yönere çekmek için çeşitli entrikalara başvurmaktadır. Bunlar arasında, referandumlar, erken seçim propagandaları, türban olayları, kendi kendilerine sahte sulkastler düzenlemeler, AT'ye girme çabaları ve bu yönlü propagandalar, hanedan yaşam öyküleri, futbol maçları vb. leri örnek verilebilir. En son buna ek olarak da Bulgaristan'daki Türklerle uğraşma sorunları gündeme alındı. TC'nin boyalı basını bu sorunu günlerce manşetlerinden döğürmedi. Hatta sorunu o kadar büyüttü, söxümüne milliyetçilik duyguları o denli kabartıldı ki, "Bir bardak suda fırtına koparmak" gibi bir duruma getirdiler.

Gerçekten Bulgaristan, sorunu bu düzeye vardırdı mı? İnsanlar işkencelere mi tabi tutuldu? Azınlıkların haklarına saygısızlık yapıldı, sosyalist ilkeleri mi ihlal etti? Meseleyi teferruatlı olarak bilemeyeceğim ama, bizi esas ilgilendiren ve belirtmeye çalışacağım mesele, TC'nin, Bulgaristan'ı, insan haklarını çiğnemekle suçlaması ve kendisini bir numaralı insan haklarının savunucusu yerine koymasındır.

Şunu belirtmekte yarar vardır. İster sosyalist devletler olsun, ister kapitalist-emperyalist devletler olsun, insan haklarına saygılı olmayan, halkların dillerini ve geleneklerini yasaklayan ve bunun karşısında işkencelere ve devlet sorunu bağvuran kim olursa olsun, nefretle karşılıyor ve kınıyoruz. Eğer Bulgaristan bu tür uygulamalara başvurmuş ise nefretle karşılarız.

Diğer yandan, yer yer Bulgaristan'ın içişlerine karışan — müdahale bulunan— ve oradaki Türkleri çoğ getirip ayaklandıran yine Türk MIT'inin ta kendisidir. Sosyalist aleyhtarı ve Amerika'nın uşağı olan Naim Süleymanoğlu'na tanıdıkları geniş yaşam imkanlarına diğerlerini de özendirecek davete başladılar. Kaldı ki, bir avuç insanın dışında kimse için öksenden kopmak istemediği ortaya çıktı. Zaten TC kendi kendini ayakta tutamıyor. Kendi insanların dışı itiriyor. Yüzbinleri kabul etmeye pek niyetli de gözükmüyor. İste esas nedeni, yukarıda da belirtildiği gibi, kamuoyunu sahte sorunlarla uğraştırmaktır.

3 Haziran 1989 tarihli Hürriyet gazetesinde şu manşet öne alındı: "Bulgaristan Nazi guldarlığı", ve çeşitli gazeteler işkencelere yer vermişler. Ayrıca çeşitli düzeylerde yapılan uluslararası toplantılarda Bulgaristan'ın tutumu kınandı.

Evet, faşist TC devleti, iki Türk baskı yapıldığında avazı çıktığı kadar bağırıyor da, binlerce Kürt insanı kimyasal saldırılarla katledildiğinde neden ses çıkarmadı? Hem de faşist Saddam'ı haklı çıkarmak için onlarca sahte doktor raporları sundular. Saddam binlerce Kürt insanını acaba hiç zorlamadan mı ülke dışına çıkardı? TC devleti bu vahşete karşın neden insan hakları savunuculuğunu yapıp, faşist Irak rejimini kınamadı? Savunamaz, çünkü TC'nin kendisi

insanlık düşmanıdır da ondan.

TC bu dış politikasıyla, iç politikasını gizlemeye çalışıyor. Ama, çok iyi biliyor ki, politika iki türdür: iç politika, dış politika. Dış politikayı belirleyen iç politikadır. Bir ülkenin dış politikasının içyüzünü bilmek için o devletin iç politikasını bilmek yeterli olacaktır. Bunu örneklendirecek olursak, İsrail siyonizmi dış politikada Güney Afrika ırkçılığını teşhir etmesine rağmen mazlum Filistin halkının özgürlüğünden dem vuran böylesi dış politikadaki farklı görünümleri sergilemesi, ne İsrail siyonizminin insan hakları savunucusu olduğunu ortaya çıkarır, ne de Türk sömürgeçliğinin ulusların özgürlük savunucusu olduğunu belirler.

Relik

B. Alman polisi neden bizi rahatsız ediyor?

Pencereden baktığımda, bir arkadaşımın birlikte sakallı birinin geldiğini gördüm. "Herhalde arkadaşındır" diye düşünerek, oturmaya geleceğini sandım. Böyle düşünüyorken, birden 2-3 gırtlı latihbarat polisi içeri girdi. Bizi azarlayarak, oraya-buraya saldırmaya başladılar. İçlerinden biri elinde bir listeyi göstererek, "Bu kişiler nerededirler" diye sordu. Listeye bakınca kendi ismimi de gördüm. Bir ihbarın yapıldığını anladım. Belki de bir gözdağı idi, bilemiyorum.

Birlikte kaldığımız ve adları listede olan 3 arkadaşım akrabalarına gitmişlerdi. Bu arkadaşlarla ilgili bir sürü soru soruldu. Almanca bilmediğimizden, var olan arkadaşlarla fazla bir şey anlayamıyorduk.

Birden çılgınca dolaplarımıza saldırdılar. Dolapta okuduğum Berxwedan sayılarını fırlatıldılar, bildirileri ise yırtıp atıldılar. Sisirli sisirli neden bu yayınları okuduğumuzu ve ne anladığımızı sordular. Fakat lavrilarına karşı ne yapacağımız konusunda şaşırдық. Birlikte kaldığımız kişiler, birbirimizin soyadlarını bilmiyorduk. Fakat listede hepimizin isim ve soyadı vardı. Ayrıca bir arkadaşımızı da takip edip çalıştığı yerde yakalıyorlar. Bu arkadaşın, "Sen filan saatte filan yerde alışveriş yaptın; filan saatte otobüse bindin, filan yerde oturdun, filan saatte işbağı yaptın" vb anlatıyorlar.

Demek ki gözetim altında bulunuyorduk. Ayrıca kahve oturur 2 arkadaşımıza, 2 sivil polis içeri girip isimlerimizi soruyor; ve onları alıp kaldığımız yere getiriyorlar. Yani hepimizi bir araya getirdiler.

Duvarda asılı posterlere: (Mazlum, Kemal, Hayri, Agit ve Apo'nun) kınile bakıyorlardı. "Duvacıları neden kirletiyorsunuz, böyle yapmakla elinize ne geçiyor" diyorlardı.

Bu olay, 4.7.1989 günü Stuttgart çevresindeki Kirchheim'de oldu.

A...

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

Sosyalizmin zenginleştirilmesi sorunu ve onun yaratıcılığını esas almayan kaba materyalist yaklaşımlar

Bilimsel sosyalist öğretiyi bağ-
lılık özgün ve kıvanç verici bir du-
rumdadır. Fakat sosyalizm gün-
düzde bazı sakıncılarla karşı kar-
şıyadır; hem gerçekleşen sosya-
lizmde, hem emperyalist-kapita-
list ülkelerde ve hem de —hat-
ta— ezilen halkların saflarında
bu saldırılar mevcuttur.

Sosyalist ülkelerde ortaya çı-
kan son sağ sapmalar, reformcu-
luk adı altında ortaya çıkan geli-
meler, emperyalist-kapitalist öl-
kelerde tamamen sosyal-demok-
ratlaşan ve hatta onların sağ ka-
nadı olabilecek komünist parti-
lerin çizgisi, ezilen ulus ve halk-
lardaki milliyetçilik, bilimsel sos-
yalizmi tehdit ediyor. Bu durum,
onun yaratıcılığını esas almak ye-
rine revize edilmesine zorluyor.
Bu bir olgudur ve şüphesiz kökleri
derinliktedir. I. Enternasyonal, II.
ve III. Enternasyonal'de ortaya
çıkan hatalar, sapmalar, daha
değişik koşullarda yeniden ortaya
çıkmaktadır. Bilimsel sosyalist
öğretisi, 19. yüzyılın ortalarında or-
taya çıktığında şüphesiz daha ön-
ceki insanlık tarifiydi, emeğin de-
ğerlendirilmesine ilişkin kazanım-
larını esas alıyor. Sosyalizm,
toplumsal gelişimde en bilimsel
bir biçimde emeğin rolünü yerli
yerine oturmanın en gerçekçi
çalışmasıydı. Dolayısıyla insana
en yüce değeri vermenin çaba-
sıydı. Yalnız Marx, Engels bu
konuda her şeyi kendilerinden
başlatmadılar. Bilimsel sosyalist
öğretinin kökleri insanlığın uy-
garlığa giriş, hatta insan eme-
ğinin toplumsal gelişimde rolu-
nın ortaya çıkışı kadar, yani
insanlık kadar eskidir.

Sosyalist öğretisi, zafere ulaşma
kuşullarında da kaba materyalist
yaklaşımlarla karşı karşıya oldu-
ğu ve böyle aşamaları da yaşadığı
için şüphesiz hakketmediği eleştir-
ilere uğramıştır. Lakin daha da
zenginleştirilmesi sağlandığında
bu noksanlıklardan arındırılması,
onun inkarı değil, daha da zen-
ginleştirilmesi olacaktır. Dolay-
ısıyla sosyalizmin gündüzde göz-
den geçirilmesi, daha da zenginleş-
tirilmesi açısından uygundur.
Bugün özellikle Sovyetler'de açık-
lık, yeniden inşa sloganları,
—slogan düzeyinde— fazla karşı
çıkılacak kavramlar değildir. Bi-
lakis, sosyalizmin özü gereği her
zaman açıklık, her zaman yeni-
den yaratıcı çabalara ihtiyaç var-
dır. Ama bunu sağ bir temelde,
geriye gidiz biçiminde yapmak
vardır, bir de sorunları, daha
ileriye açılma ve ileri bir safhaya
ulaştırmak açısından çözmek
vardır. Bu her iki biçimde de
yapılır. Birisi devrimci temelde
gelişimdir, diğeri ise sapmadır ve
giderek geriye döndürür. Şüphesiz
bunlar, öyle keskin ve dür bir
çizgi halinde olmazlar; iç içedir-
ler. Her sağ sapma aynı zamanda
doğru bir gelişim hatının olduğu
yerde de oluşur. Sağcılık doğrudan

bir sapmayı içerir. Dolayısıyla
doğruların olduğu yerde sağcılı-
ğın da çıkıpını yaduramamak
gerekir. Sosyalizmi aynı zamanda
yeni bir din olarak da görmemek
gerekliğini söylüyoruz. Çoğun-
lukla bizde bu tip öğretiler, pey-
gamberlerin din ilahına benzer
biçimde algılama durumu vardır
ve doğru değildir.

Bilimsel sosyalizm, tüm idea-
list öğretilerin eleştirisiyle ortaya
çıkmıştır. Bu demek değildir ki,
onları tamamen inkar ediyor.
Aksine her türlü metafizik dünya
görüşünü; dinisel, idealist felsefe
yaklaşımlarını bilimsel olarak
değerlendirir. Onları inkar eden,
onları yok sayan bir konumda
değildir. Bugün sözde dini yok
saymaktır ama, yine ihtiyaç vardır
deniliyor. Bu konuda aşın tutum-
lara düşülmüşse, bunu sosyaliz-
me mal etmek doğru değil, onun
yanlış uygulanmasına mal etmek
gerekir. Bu, benzeri birçok konu-
da böyledir. Sosyalizmin kaba
uygulanışı birçok hataya, hatta
birçok olumsuzluğu mümkün ki-
labilir. Bundan kaçınılması gere-
ken; sosyalizmin inkarı değil,
onun dayanaklarını inkar etmek
değil, daha doğru, daha yetkin
kullanmak olmalıdır. Sosyalizm
ustalarının yaptıkları, sosyalist
doğrultuya güçlü bir açıklık ka-
zandırmıştır. Daha önce bu konu-
da insanlığın almış olduğu
mesafeyi, elde ettiği kazanımları
hızlandırmıştır, daha güçlü il-
ahlara kavuşturmuştur. Sosya-
lizmin bir din olarak kavranıl-
masından kurtulması ancak bu-
nunla mümkündür. Sosyalizmi
bir din gibi kavramak, "sosyalizm
eğitir bizim partimiz, sosyalizm
eğitir bizim ülkemiz, sosyalizm
eğitir bizim yaptıklarımız" anla-
yışının dışında başka bir şey
değildir. Böyle bir sosyalizm an-
layışından çok uzak durmak ge-
rektiği çok açıktır. "Sosyalizm
eğitir birkaç usta", bunu da tama-
men aşmak gerekiyor. "Sosya-
lizm eğitir birkaç millî ölkenin
kendini geliştirmesi, kapitalizmi
aşması" da demek doğru değildir.
Bu anlayışlar çok yaygındır. Böyle
bir söm sosyalizm de doğdu. İşte
sorunlar buradan kaynaklanıyor.

Başta Karl Marx ve Friedrich
Engels olmak üzere sosyalizm
ustalarının yaptıkları, —19. ve 20.
yüzyıl başlarında— sosyalizmin
daha bilimsel bir ifadeye ve daha
eylemsel bir kılavuza kavuşturul-
masıyla, bir de toplumsal gelişim
ve değişim pratiğinde daha bir
hızlanmaya yol açmasını sağla-
maktır. Bu, sıfırdan başlama ve bir
de kendileriyle birlikte son bir
noktanın konulması değildir. Bi-
limlerin sonsuz gelişime istida-
dında olması gibi, sosyalizm bi-
liminin de —ki, bu toplumlar
bilimidir— sonuza gelişime özel-
liği vardır. Toplumların da böyle
gelişime özelliği vardır. Dolay-
ısıyla onun bilimsel ifadesi olan
sosyalizmin gelişime ifadesi var-
dır. 19. yüzyıldaki bilimsel ifade
bir başka türlü, 20. yüzyıldaki ise
bir başka türlü olur. 21. yüzyıldaki
toplumsal gelişimin bilimsel
ifadesi daha yeni içerikler kaza-
narak gelişir. Zaten sosyalizmin

de gelişim esasları, diyalektik
materyalist yaklaşım gereği ilke-
seldir. Fakat buna rağmen ger-
çekleşen sosyalizm —kuram ol-
maktan çıkıp hayat bulan sos-
yalizm-reel sosyalizm— şüphesiz
önemli kusurlarla doğmuştur.

Gerçekleşen sosyalizm de, ö-
zellikle büyük ustaların ilkel
düzeyde kanıtladıklarının hayata
geçirilmesi. Uygulama, hayata
geçirilmesi bağlı bağına bir olaydır.
Daha fazla tartışmalar ortaya
çıkarsa, daha fazla sapmalar ortaya
çıkarsa, kan dokulur. Nitekim I.
Enternasyonal daha çok ilke-
seldir, bir açıklamadır. Bazı ölke-
lerde sosyalizmin geliştirilmesi
değil, sosyalizmin ilkelinin ev-
rensel ifadesidir. Doğal olarak
sapmalar da böyle ölkelere sor-

**"...Devrimin tamamlandığı
iddiası, oportünist bir
iddiadır. Devrimler, özellikle
bilimsel sosyalizmin
önderliğinde,
değişik ölkelere, o ölke
halklarının değişik
sosyo-ekonomik aşamalarına
bağlı olarak gelişmesini
sürdürüyorlar. Devrimsel
gelişimin önemi, reel
sosyalist ölkelere ayrı olur,
gelişmiş kapitalist ölkelere
ayrı olur, ezilen halklar
gerçeğinde ayrı olur.
Hepsine aynı biçimi
dayatmak mümkün değildir.
Bu gelişme Sovyetler'de
'açıklık', 'yeniden
yapılanma' kavramları
altında tartışmalı gelişir..."**

yalizmin uygulanması değil, an-
cak ilkelere farklı yorumlanması
ve ele aldığı sorunlar konusunda
farklı tartışmaların geliştirilme-
sidir. En çok da belli bir örgüt-
lenmeyi sağlamadır. Ki, bu ör-
gütlenme bile sosyalizmin propa-
gandasını yapma temelindedir.
Tıpkı bizim, grup dönemindeki
örgütlenmemiz gibi, mevcut ide-
olojii yayma faaliyetidir. I. Enter-
nasyonal'in de örgütlenmede var-
dığı düzey, ortaya çıkan sosya-
lizm gerçeklerinin propaganda
edilmesidir.

II. Enternasyonal bu konuda
küteselleşmeyi, siyasallaşmayı
sağlayan bir döneme denk gelir.
Sosyalizm artık ilkelere düzeyinde
kahul edilmekten çıkmış, partile-
rine kavuşmuş; partiler siyasi
mücadeleye girmiş, hatta parla-
mentooya temsili yollayacak ka-
dar güçlenmiştir. Dolayısıyla bu
dönemin tartışmaları, devrim, pa-
rlamento içinde mi, parlamento
dışında mı yapılmalı yönündedir.
Bu, onun iktidar meselesine çö-
zümün getirilmesidir. Kısaca da-
ha çok halkı ilgilendiren, halkın
ekonomik, siyasi yaşamına çö-
züm getirmek isteyen bir aşama-
dadır. Sorunları da bu temelde
ortaya çıkar. Bu, devrimin inkarı-
devrimin vazgeçilmezliği, şiddet-
şiddetin kabul edilemezliği, pa-
rlamento-parlamento dışılık gibi

sorunların tartışılmasıdır. Bunlar
daha çok tartışma konusu olur ve
dolayısıyla sapmalar da bu tartış-
malara bağlı olarak gelişir. Kaldı
ki Bolşevizm örneği, bu tartışma-
ların içinde en devrimci olanı esas
almakla başlamıştır.

III. Enternasyonal, gerçekle-
şen sosyalizmin kurulması teme-
linde yeni bir aşamadır. Sosya-
lizm düşünce olmaktan çıkıp
maddi bir güçce, bir sosyo-eko-
nomik kuruluşa dönmüştür. Ar-
lık Onun sorunları söz konusu-
dur. Tek ölgede sosyalizm yaşaya-
cak mı? Ekonomide, sanayide
sosyalist inşa nasıl olacaktır? Dün-
ya devrimi gerçekleştirecek mi-
dir? İşte, III. Enternasyonal'in de
cevap vermek durumunda olduğu
sorun budur. Bu temelde yürütülen
tartışmalar sapmaları ortaya çı-
karır. Giderek tek ölgede sosya-
lizm, sosyalizmin anında inşası
görüşü ağırlık kazanır. Bu reel
sosyalizm olur. Diğerleri sapma-
lar biçiminde ortaya çıkar, tas-
fiye olurlar.

Reel sosyalizm, gündüze
doğru geldikimizde, dünya den-
gesinin bir tarafında yer alır;
sosyalist sistem haline gelir ve
kapitalizmle bir denge kurar.
Artık yeni bir aşamaya ulaşılmış-
tır. Bu sorunlar, denge aşı-
masının sorunlarıdır, bu anlaşılır
bir şeydir. Şüphesiz reel sosya-
lizm bu konuda durumunu göz-
den geçirmek, yeni sorunları tespit
edecektir, ve çözüm yolları geliştire-
cektir. Sovyetler bunu gün-
düzde, kendi toplumlarını açık-
lığa kavuşturma; uluslararası a-
landa da devrimleri dayatma de-
ğil, tamamen barışçıl ve işbirliği
halinde yaşama olarak formüle
ediyorlar. Bu yaklaşımı sisteme
hakim kılmak istiyorlar. Bu da
heraherde büyük sorunlar ge-
tirmektedir.

Sosyalizmin bağajında dev-
rim çok önemli bir yer tutar.
Devrim bu kadar kendisini ka-
patan bir sosyalizm, "devrimler
dönemi bizde kapanmıştır" diyen
bir sosyalizm, büyük tartışma-
larla karşı karşıya gelecektir. Da-
ha şimdiden bunlar vardır ve
ileride daha da yoğunlaşacaktır.
Yalnız uzlaşmaya dayanarak ve
sürekli barış içinde kapitalizmle
anlaşarak yaşamak, sosyalizmin
devrim doğasına ters düşer. Do-
layısıyla devrimler her ne kadar
uzlaşmalara mümkün karşı olmasa
da, devrimleri dışlayan, "dev-
rimler dönemi kapanmıştır" di-
yen bir anlayış, tartışmalara yol
açar. Daha şimdiden bu tartışma-
lar giderek hızlanacaktır.

Uzlaşma politikaları bir yere
gelir sosyalist kuruluşu tehdit
eder, sosyalist devrimlerin var-
lığını açıkça yadsır. Bu giderek
halkların çıkarlarını tehdit eder; o
zaman daha da şiddetlenir ve
devrimler yerine reformculuğu
esas alan akım —sapma— ya
tamamen hakim olur; ya da aşı-
rak devrilir. Bu konuda şunu
unutmamak gerekir, her şeyden
önce reel sosyalizm çok güçlü bir
konuma ulaşmıştır. Onu reform-
larla tamamen geriye döndür-
mek çok zor bir iş. Bugün

kalkıp Sovyetler'i bir Amerika'ya
teslim etmek çok zor bir iş, ama
onlarca yıl sürebilir. Kaldı
ki, orada yerleşik bir yığın sosya-
list çıkarı var. Hele emekçilerin bir
sürü çıkarları vardır. Bir kötür
gelişmiştir. Bir diktatörlükleri
vardır. Onu tamamen deforme
etme, tamamen kapitalizm için
yutulur hale getirmek çok büyük
kavgalarla mümkün olabilir. Ve
kaldı ki, sosyalizm yalnız Sovyet-
ler Birliği de değildir. Dünyanın
çok büyük bir bölümüdür. Ayrıca
dünyanın bütün ezilen halkla-
rında büyük bir isyan vardır.
Bütün bunlara, kapitalizmin ba-
ğarı için reformları dayatma,
kapitalizme tamamen yol açma,
bu kadar dev gelişmeleri tama-
men geriletme herhalde birkaç
büyük kavgaya, içli-ufaklı savaş-
lara, yine ondan daha fazla
büyük tartışmalara, bizim kavg-
larına yol açar ki, bu da yılları,
on yılları alır. Dolayısıyla böyle
kapsamlı yaklaşmak gerekiyor.
Ne "yapılan her şey reel sosya-
lizmdir", dolayısıyla "sosyalizm-
de son noktadır" demek, ne de
"vey bu sosyalizmin başına bun-
lar da geldi; sosyalizm iflası" de-
mek doğrudur. Bunlar çok yanlış
ve ötopik yaklaşımlardır, kendini
idealizmden kurtaramamak de-
mektir. Bilimsel sosyalizmin, bi-
limsel değerini görememektir.
Baştan yapılan hata dogmatizmi
esas almaktır. Sovyetler'de dogma-
tizm çok etkili olmuşsa, kan bō-
rokraziye yol açmışsa, bu sosya-
lizmin kendisinde değil, onun reel
uygulanmasındaki noksanlıklar-
dır, yanlışlıklardır. O zamanki
hatayı bugünkü Sovyetler zor mu-
nduyor? Elbette ödeyecekler; bu-
nun için kavgayı da göze alacak-
lar, kurtuluşuna kadar. Bir hata,
bir yanlışlık ekle göstermeden
kalkmaz; ve yine o, ancak doğru
bir mücadele ile aşıldığı zaman
toplum onun olumsuzluğunun
etkisini aşar. Yapılan da böyle
olmak durumundadır. Hiçbir ha-
ta, ekle yaratmadan, hiçbir yan-
lışlık karşılık bulmadan ne hata
olur, ne yanlışlık olur, yine bir
topluluk bunlarla savaşmadan ne
yanlışlıktan kurtulur, ne de bata-
dan. Dolayısıyla bu mücadelelere
doğal yaklaşmak gerekir. Hiçbir
hata kâr kalmaz. Sosyalizmin
uygulanmasında da bu daha çok
böyledir.

Devrimin tamamlandığı iddia-
sı, oportünist bir iddiadır. Dev-
rimler, özellikle bilimsel sosya-
lizmin önderliğinde, değişik
ölkelere, o ölke halklarının
değişik sosyo-ekonomik aşama-
larına bağlı olarak gelişmesini
sürdürüyorlar. Devrimsel geli-
şimin önemi, reel sosyalist ölke-
lerde ayrı olur, gelişmiş kapitalist
ölkelere ayrı olur, ezilen halklar
gerçeğinde ayrı olur. Hepsine aynı
biçimi dayatmak mümkün de-
ğildir. Bu gelişme Sovyetler'de
"açıklık", "yeniden yapılanma"
kavramları altında tartışmalı ge-
lişir. Gelişmiş kapitalist ölkelere
ortaya çıkan yeni komünizm ara-
yışı, yeni mücadele biçiminde
arayışlara döndür. Ezilen ölke-
lerde daha değişik, örneğin, daha
sık savaşımlar biçiminde olur.

Botan'daki mücadelemizin gelişimi üzerine üç ARGK komutanıyla yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

Halkımız, zafere doğru giden mücadelemize daha fazla destek vermelidir

Berxwedan: Kela Memê Dağ'ında 7 Eylül 1988 tarihinde meydana gelen çatışma hakkında bize bilgi verir misiniz?

B...: Çatışmanın kısa bir süre öncesinde, Kela Memê Dağ'ının eteğinde bulunan Miji köyünden 6 savaççı adayını saflarımıza aldık. Aynı gece, uygun bir alanda konumlanmak için dağın yüksek noktalarına doğru geri çekildik.

Bu arada bir grup arkadaş, günlük gereksinimlerimizi karşılamak ve gelişmeleri öğrenmek için, daha önce iliktimizin olduğu bir çobana uğruyor. Bu sırada üzerlerine doğru gelen bir grubu görüyorlar. Arkadaşlar hemen çatışma pozisyonuna geçiyorlar. Daha sonra gelenlere kim olduklarını soruyorlar. Gelenler ise yolcu oldukları karşılığını veriyorlar. Bunun üzerine bir grup arkadaş yanlarına gitmeye teğebbda ediyor. Bunun üzerine gelenler "Yanımıza gelmeyin" diyerek, arkadaşları yanlarına gitmekten vazgeçirmeye çalışıyorlar. Arkadaşlar ise, bu söyledenleri ciddiye almayarak yanlarına gitmekte ısrar ediyorlar.

Bu durum karşısında, karşıdan gelenler bir yandan kaçarken, diğer yandan da arkadaşların üzerine ateş açıyorlar. Gerilla grubumuz, önceden çatışma pozisyonunda olduğu için hemen karşılık veriyor. Grubumuzun açtığı ateş sonucu, her biri bir tarafa kaçarak tamamen dağılıyorlar. Grubumuz da herhangi bir soruna karşılaşmadan dağın zirvesine doğru çıkıyor.

Sabah birkaç saat kala, kale tarafından gelenlerin olduğu fark edildi. Gelenlerin asker mi, çete mi, yoksa başka bir grubumuz mu olduğu bilinemiyordu.

Biz her ihtimali gözönüne getirerek, ertesi gün olabilecek operasyonlara karşı hazırlıksız yakalanmamak için, dağın daha elverişli bir noktasına çekildik. Kela Memê denilen ve aynı zamanda ziyaret de olan, dağın zirvesinde uygun bir şekilde konumlandık.

Sabah erkenden helikopterlerin eşliğinde, askeri birlikler operasyona başladılar. Dört bir yandan süren operasyon yavaş yavaş Kela Memê zirvesine doğru genişledi. Bulunduğumuz noktaya önce bir asker gönderdiler. Tabii, bu kontrol edecek, kimseleri olup olmadığını öğrenen sonra, açılan ateşle öldürüldü. Peşinden diğer askerler çatışmaya başladılar ve böylece çatışma başladı.

Düşman büyük güç yığmasına rağmen, gerilla birliğimiz çatışmaya daha önceden hazır olduğu için, düşmanın saldırı birliklerini geri püskürtmeyi başardı. İlk vurulan askeri almaya gelen helikopter, bir grubumuzun oldukça yakınına iniş yaptı. Bunun üzerine B-Seven raketi ve silahlarla helikoptere ateş açıldı. Ağır yara alan helikopter, bir müddet uçtuktan sonra, vadiye düştü. Çatışma akşama kadar devam etti.

Düşman ferdi silahlarla herhangi bir şey yapamayacağını anlayınca, daha çatışmanın ilk saatlerinde top kullanmaya başladı. Top atışları öğleye kadar fazla etkili olmadı. Ancak mevzilendiğimiz nokta, belli bir alan olduğu için düşman burayı sürekli ateş altında tutmaya başladı. Birliğimiz içerisindeki 5 savaççımız silahsızdı ve saflara yeni alınmışlardı.

Düşman top atışlarını, öğleden sonra, grubumuzun yoğunlukta bulunduğu ziyaret kesimi üzerinde yoğunlaştırdı. Hatta bu atışlardan iki tanesi mevzinin içerisine isabet etti. Bu toplardan biri bir arkadaşın göğsü üzerine düştü, ancak patlamadığı için, arkadaşta herhangi bir şey olmadı.

Akşama kadar devam eden çatışmada, sadece bir savaççımız Ömer (Ferhan) yoldağ yaralandı. Akşam karanlığının çökmesi üzerine düşman birlikleri atıl kaldı. Atıl kalan güçlerini de geri çekmeye başladı. Sadece, batı yönünde düşman birliği kaldı ve diğer operasyon kolları geri çekildi. Düşmanın kalan birliği ise rastgele havaya ateş açmayı sürdürdü.

Birliğimiz, geceleyin yaralı arkadaş da yanına alarak geri çekilmeye başladı. Grubumuz, yaralı arkadaş uygun bir noktaya bıraktıktan sonra geri çekilmeye devam etti.

Bu esnada büyük bir çansızlık sonucu grubumuzda bir kopukluk meydana geldi. Abdulsasir Tunç ve Cemil yoldağlar gruptan kopular. Gruptan ayrı düşen arkadaşlar, yeni savaççılar olduğundan araziyi de tanımamaktadırlar. Arazide, çıkış için iki yol vardır. Araziyi bilemeyenlerin bu yolları çıkarması mümkün değildir. Gece karanlığı olunca bu daha da olanaksızlaşır. Dolayısıyla, ayrı düşen savaççılarımız çatışma alanında kalırlar.

Herhangi bir sonuç elde edemeyen düşman büyük bir çığnallıkla ertesi gün de operasyonlarını sürdürdü. Düşman birliği ile Abdulsasir Tunç ve Cemil yoldağlar arasında çatışma meydana gelir. Bu her iki gerillamız da, son mermilerine kadar çarpışmayı sürdürdüler. Son mermileri tükendiğinde, düşmanın eline sağ geçmemek için kendilerini uçurumdan aşağı atarlar.

Bu iki şehidimizin tutumları önemlidir. Mücadele safılarına yeni katılmış olmalarına rağmen, şehit düştükleri ana kadar, büyük bir kahramanlık örneği göstermişler; ve bütün enerjileriyle devrim için çalışmışlardır, şehit düştüklerinde gösterdikleri tutum da onların mücadeleye ne kadar bağlı olduklarının açık bir kanıtıdır.

Yaralı düşen Ömer (Ferhan) yoldağ ise, düşman çemberinin dışına sağ olarak çıkarılmasına rağmen, kan kaybından 15 Eylül'de şehit düştü.

Bu çatışmada, saflarımıza aynı gün aldığımız savaççı adaylarımızın örnek tutumundan da bahsetmek istiyorum. Yeni aldığımız savaççılar çarpışmada, yeni olmalarına rağmen bö-

yük beceri gösterdiler. Bu adaylarımız silahlıdır. Buna rağmen, boş durmayarak, çatışmada gerilla birliğimizin üstünlüğünü kuruluması için çaba sarfettiler.

Yeni savaççı adaylarından biri vurulan düşman askerinin silahını alıp, onunla çatışmaya katılırken, bir diğeri de silahların getiril ve şartlarına mermi doldurulması işlerini yürüttü. Bir yandan mermi doldururken, diğer yandan da birliğe sürekli moral veriyordu. Bu tavırlar, daha ilk çatışmalarda ortaya çıktığı için örnek tutumlardır.

Mehmet KIZIL

Ayrıca, çarpışma halkın gözleri önünde devam etti. Yayılarda bulunan köylüler, sabahtan akşama kadar çatışmayı izlediler. Buda, onlar için büyük bir moral kaynağı olmuştur.

Berxwedan: Z... Arkadaş, 1987 yılından itibaren Askerlik Yasası'nın uygulanmasına geçildi. Bu yasanın Botan Eyaleti'nde uygulanması nasıl oldu? Bu konuda bilgi verir misiniz?

Z...: PKK III. Kongresi'nde Askerlik Yasası da karar altına alındı. Bu yasa uygulanarak, Kürdistan'da ordulaşma sürecinin başlatılması da hedefleniyordu. Bu görevin yerine getirilmesi ile birlikte, birçok görevin de başarılabileceği açık olan bir husustur.

Yasanın ilk uygulandığı alanlar, Şemdinli ve Uludere'dir. Bu alanlarda hatalar yapıldığından, yeni yasa yanlış uygulandığından istenilen biçimde geliştirilemedi ve oturtulamadı. Bu uygulama hataları, düşmanı bile sevindiren bir hal aldı. Hatta, bunun üzerine Özal "Bir taktikleri tutmadı" biçiminde bir açıklama bile yaptı.

Ancak, devrimciler yanlışta her zaman doğru derler diye, yanlış uygulamadan doğru derler çıkararak, Şirnak alanında yasa yeniden uygulanmaya konuldu. Şirnak'ta başarılan doğru uygulama, yasanın oturmaına da yol açtı. Bu temelde, diğer bölgelere de yasa tatirilmaya bağlandı. 81 yılı içerisinde Erub'ta da yasa uygulandı ve oturtuldu.

Bu gelişmelerle birlikte yasa halkın onayladığı, benimsediği bir yasa haline geldi. Botan'da yasa halka mal edilmiştir. Bu

konuda bir sorun kalmamıştır.

Yasanın Şirnak'ta ilk uygulanmaya bağlandığı dönemde, Şemdinli ve Uludere pratiklerinden dereler çıkarıldı. Şirnak'ta mücadelemize sempati duyan çevrelerden savaççıların çıkarılması hedeflendi. Yine, savaççı alırken gücümüzün durumu dikkate alınarak, sayı sınırlı tutuldu. Gidererek bir köyden çıkarılan savaççıların, diğer köylerden de alınması ve her ağıret-kabilede savaş çıkartılmasını sürecine girildi. Böylece ilk bağılangıçla kalınmayıp, yasanın uygulanması sürekli bir şekilde geliştirildi.

İlk alınan savaççılar, yabancılık çekmelerinden dolayı zorluklarla karşılaştı. Gidererek, halkın onayı alındı. Son alınan savaççılarımız, bizzat aileleri tarafından hazırlanıp, köylülerle birlikte uğurlanmaktalar.

Askerlik Yasası, köyden savaççı çıkarmakla sınırlı olmayan bir yasadır. Saflara alınan savaççıların silahlandırılması, eğitilmesi, ağıtlmaları vb. gibi sorunlar, bağlı başına çözümlenmesi gereken sorunlardır. Bu sorunlar da bizzat pratik içerisinde çözümlendi.

Yeni savaççılarımızın silahlanma sorununu çetelerden topladığımız silahlarla karşıladık. Bunun yanı sıra, kendimizi dayatan iç düzenleme ve eğitim sorunu da çözümlenmeye bağlandı.

Eğitimin önemli bir sorun olduğu bilinmektedir. Eğitilmeyen bir savaççının savaşın hakını veremeyeceği ve iyi bir savaççı olarak saflarda yürütemeyeceği çok açıktır. Eğitim, bu bakımdan en gerekli olan husustur. Bu bilinçle hareket edildiği için, Askerlik Yasası'nın uygulanmasıyla birlikte, eğitim sorunu da bu gelişmeye paralel olarak çözülmüştür.

Bunların yanı sıra yönetim sorunu da bu dönemde kendisini dayattı. Daha önceleri birliğimizle sayısal bileşimi azdı. Ancak, hergün saflarımıza olan yoğun katılım savaççı sayımızın binleri bulmasına yol açtı. Tabii, bu durum kendisiyle birlikte yönetim sorununu da gündeme getirdi. Bu sorun da mevcut kadrolarımızın, yine güçlü bir eğitim temelinde kendilerini sorunun çözümüne vermeleriyle birlikte çözümlendi.

Bu temelde önce Şirnak, sonra Erub ve daha sonra eyaletin diğer bölgelerine, muntıkalarına Askerlik Yasası tatirildi. Şirnak'taki tecrübeler ışığında, diğer alanlarda, bu yasanın uygulanması kolaylaştı ve değişik biçimler aldı.

Bu yasanın ilk uygulandığı dönemde, halkın belli bir tepkisiyle karşılaştığımızdır. Ancak, bu durum daha sonra yerini desteğe bırakmıştır. Halk yasayı onaylamış ve çağrılara karşılık vermiştir. Bu durum da saflara yeni savaççı alımını hızlandırmıştır.

Yasanın uygulanması sadece gerilla birliklerinin güçlendirilmesi ile sınırlı kalmadı. Her köyden savaççı alınmış olması, birliklerimizle bu köyler arasında bir köprüün kurulmasına

da yol açmıştır. Köyler, böylece mücadelenin bilfiil parçaları haline gelmişlerdir.

Halk millislerinin örgütlendirilmesinde ve Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin inşasında da bu yasanın oynadığı rol son derece önemli olmuştur. Mücadelemize aktif olarak katılamayan köylüler, kendi köylerinde önemli görevler üstlenerek mücadelemize destek olmuşlardır.

Gücümüzün büyümesiyle birlikte, bütün muntıkalara açılabiliriz. Yine büyük güçleri kaldırabilecek güçte derelere ve eğitim sistemlerine kavuştuk.

Bir noktayı daha açıklamak istiyorum. Askerlik Yasası gereğince saflarımıza aldığımız savaççılar, kısa bir süre içerisinde devrimci yaşama bir bütün olarak ayak uydurmuşlardır. Bu konuda örnek verilebilecek sayısız olay da yaşanmıştır. B... Arkadaşın da verdiği örnekteki gibi, çatışmalarda, günlük yaşamda örnekler ortaya çıkmıştır. Bunların arasında şehitlerimiz olduğu gibi, bir kısmı kısa sürede gelişerek, takım ve mangaları yönetebilecek düzeye geldiler.

Düşman bu kanunu uygulamamız karşısında büyük bir saldırganlığa girişti. Yaygın bir iltira kampanyası açtı. Ama, örneklerin kendileri bile tek başına düşmanı yalalayabilecek düzeydedir. Yasanın uygulanması, pratikte gelişim gösterdikçe, düşman bu yasanın uygulanmasında kendi sonunu görmektedir.

Yasanın ilk uygulanmaya bağlandığı dönemde başarısızlığa uğranılması düşmanda büyük umut yarattı. Şirnak'ta uygulanmaya bağlandığında, düşman yasaya karşı kayıtsız kaldı. "Nasıl olsa alınan savaççılar, yanlarında kalmaz, kaçarlardı" anlayışıyla hareket etti. Bu nedenle saflarımıza aldığımız savaççıların ailelerine ilk etapta yönelmedi. Düşman bu yasanın tutmayacağına inandığı için, bir anlamda bu yasayı geliştirmemiz karşısında fazla ciddi gölem almadı. Ancak, kısa bir süre sonra, gelişmelerin hiç de beklediği gibi olmadığını gördü. Bundan sonradır ki, düşman bu yasayı boşa çıkarmak için harekete geçti.

Düşman ilk başta savaççılarımızın ailelerine yönelik bir baskı uygulamaya başladı. Ailelere çağrı yayınlamanın yanı sıra, zor uygulayarak da bunları evlatları geri getirmeye zorladı. Hatta bazıları peşlerinden dağlara gönderdi. Bu konuda, bayatlamış bütün karşıdevrimci taktikleri uygulamaya koydu. Düşman bütün çabalarına rağmen, yasanın gelişmesi önünde engel oluşturmamıştı.

Bu gelişmelerle birlikte, Askerlik Yasası'nın bütün ilke çapında koşullara uygun olarak geliştirilebileceği gerçeği ortaya çıkmıştır. Askerlik Yasası nerede uygulanırsa uygulanı dikkat edilmesi gereken bir çok özelliği vardır. Ancak, her bölgede, özgül durumuna göre uygun özelliklere büründür. Burada

Devamı 18. sayfa

NİKARAGUA DEVRİMİ 10 YAŞINDA / FSLN: NO PASARAN

No Pasaran (geçit yok) diyen Nikaragua'lı devrimciler, bundan 10 yıl önce, ABD'nin uçağı Anastasio Somoza'nın kanlı diktatörlüğüne son vererek, bağımsız Nikaragua devletinin kuruluşunu ilan ettiler. Nikaragua halkı, bu yıl 19 Temmuz'da bağımsızlığına kavuşmasının yıldönümünü coşkulu törenlerle kutladı. Başkent Managua'da yapılan gösterilere yüzbinlerce Nikaragua'lı coşkun bir sevinç dalgasıyla katıldı. Haklı olarak, 10 yılını dolduran devrimleriyle bir kez daha coştular, kurtuluşun, özgürlüğün temiz havasını tenefüs ettiler.

Bu, onların hakkıydı. Çocuklar, gençler, kadınlar, işçiler, askerler, köylüler tüm Nikaragua'lılar, bu günde coştular, dans ettiler. "No Pasaran" sloganını bir kez daha haykırdılar. Nikaragua bağımsızlığının 10. yılına girdi; ama ülkeye yönelik saldırılar hala eksikmiş değil. ABD emperyalizmi karşı-devrimci contralara verdiği büyük destekle, Nikaragua'da yeniden karışıklıklar çıkararak, devrimi geriye götürmek istiyor. İşte, Nikaragua halkı ABD'nin bu karşı-devrimci saldırılarına karşı da "No Pasaran" diyor.

Nicaragua'ya karşı, ABD'nin contra diye adlandırılan karşı-devrimci birliklerle yönettiği saldırılar 1982 yılı ile birlikte hızlandı. Bu tarihten beridir, ABD, Nikaragua devrimini yıkmak ve yerine Somoza artıkları olan karşı-devrimci birlikleri geçirmek için milyarlarca doları contralara verdi. Silah gereksinimlerinden eğitimine kadar, bütünüyle ABD tarafından ihtilyaçları karşılanan contra birlikleri, Honduras'ta ölemler durumundalar, Nikaragua'nın kuzey sınırı olan Honduras'ta karşı-devrimci birliklerin sık sık Nikaragua içlerine sızmasına da elverişli bir imkanı sunuyor.

10 yıldır sürekli bir şekilde süregelen bu karşı-devrimci saldırılar karşısında Nikaragua Hükümeti, bir yandan halkı ülke ekonomisinin inşası için seferber ederken, diğer yandan da bu karşı-devrimci birliklere karşı, savaş içine çekmektedir.

Genellikle Somoza'nın Ulusal Muhafızları (Guardia Nacional) nin artıklarından oluşan bu karşı-devrimci contra birlikleri, sivil-asker ayrımı yapmadan saldırılarını sürdürüyorlar. Özellikle de ülkenin ekonomik kuruluşları ile, sıradan sivil halkı hedefleyen contralar, devrim hükümetini ve halkı sürekli bu sorunlarla uğraştırarak, devrimci inşaa faaliyetini darbelemeye ve böylelikle devrimin ülke içerisinde ekonomik ve sosyal alanda iyileştirmelere gitmesini engellemeye çalışıyorlar. Sivil halk düzeyinde yarattığı terörle de, halkın Sandinist Hükümete olan desteklerini kesmek istiyorlar.

Somoza diktatörlüğü döneminde, ekonomik açıdan oldukça geri bırakılmış olan Nikaragua, Sandinist Hükümetin yönetimi altında önemli gelişmeler sağladı. Ekonomik alandaki gelişmelerin yanı sıra, halkın sosyal ve kültürel açıdan da bir gelişme sağlaması, kitlelerin Sandinistler duyduğu güveni daha da arttırdı. Halk kitleleri, kendi iktidarları olan Sandinist Hükümete büyük destek sunu-

yorlar.

Bütün bu gelişmeler, ABD emperyalizminin milyarlarca dolar akıtarak başarmak istediği karşı-devrimci darbeyi de imkansız kılıyor. Halkın her geçen gün Sandinistler etrafında daha fazla birleşmesi ve contra birlikleri arasındaki çözülmelerin derinleşmesi nedeniyle, ABD karşı-devrimci çabalarını arttırıyor. İran-contra skandalında da görüldüğü gibi, ABD resmi ödenekle bile yetinmeyerek, gizli İran'a silah satıp, bunun gelirlerini contra'lara akıtma yoluna girmiştir. Bunun yanı sıra, kongreden contralara sunulan desteğin daha da artırılması için ABD Hükümeti sürekli taleplerde bulunmaktadır.

Küba'nın ardından Nikaragua'nın da yeni sömürgecilik ilişkilerini 20 sene sonra parçalaması, Latin Amerika'da bağımsızlık hareketlerine güçlü bir ivme kazandırdı. El Salvador, Guatemala, Honduras ve Kolombiya gibi ülkelerde de gerilla mücadeleleri gelişerek, önemli başarılar sağladılar.

Küba'ya karşı yapılan ABD müdahalesinin başarısız kalması, ardından Nikaragua'ya karşı contra birliklerinin 10 yıl gibi bir süre geçmesine rağmen, bir başarı elde edememesi, ABD'nin arka bahçesi gibi görüldüğü Latin Amerika'da yeni sömürgecilik zincirinin parçalanmasında önemli bir hızlandırıyor. Halklarda bağımsızlık bilinci daha sağlam bir şekilde kökleşiyor ve yer ediniyor. Halklar özgüçlerine daha fazla güven duymaya başladılar.

Bu sonuçtan dolayıdır ki, ABD emperyalizmi Nikaragua devrimini yıkmak için, yoğun bir çaba harcıyor. Contra birlikleri Honduras'taki ölemlerinden Nikaragua içlerine sızarak kadın-çocuk ayrımı yapmadan rastgele hedeflere saldırı düzenlemenin yanı sıra, ülkenin önemli ekonomik kaynaklarını da ele bote etmektedirler. Contraların 1982 yılında hız verdiği saldırıları '83, '84 ve '85 yılları içerisinde büyük bir yaygınlık gösterdi. ABD'nin çığınca desteklediği bu birlikler her türlü insansızlığı yapmakla bir adım bile geri durmadılar. Her ne pahasına olursa olsun efendileri ABD'nin çıkarları için, Nikaragua halkını yeniden köleleştirmek istediler.

Bu saldırılara karşı Nikaragua halkı, 10 yıldır kararlı bir şekilde direnmekle kalmayıp, hem ekonomik ve hem de askeri olarak güçlenmeyi sürdürmektedir. Karşı-devrimci birliklerin tüm saldırılarına rağmen, Nikaragua halkı Sandinist Hükümetin yanında yer alarak, yeniden köleleşmeye karşı "No Pasaran" diyor.

Nicaragua Hükümeti, bir yandan karşı-devrimci saldırılarla, diğer yandan ülkenin geri kalmışlığı ve öte yandan da ABD emperyalizminin uluslararası alanda oluşturmak istediği tecrit çemberiyle yoğun bir mücadele içerisinde, 10 yılda gemiyi yine de sağlam bir alana, güvenli sulara ulaştırmayı başardı. Sandinist yönetimin elindeki dümen, zaman zaman zaman yoğun fırtınalı günlerde ve korkunç dalgalarla boğuşma içerisinde karşılaştığı engellere rağmen batmadan yol almasını sağladı.

Sandinistler, ellerindeki dümeni, olağanüstü zor koşullar içerisinde gemiyi doğru rotasında ilerletmek için yönlendirdiler.

Nicaragua halkı, Somoza diktatörlüğünün yıkılışı ve yeni sömürge zincirlerini parçalayarak, bağımsızlıklarına ulaşmalarının 10 yılına doğru yeni atılımları da yaşıyor. 10 yılda önemli başarılar sağlayan Nikaragua halkının devrim öncesi durumunu ve sonrasında kattığı gelişmeleri belli yönleriyle incelemek; ülkenin kurtuluş mücadelesi açısından da bazı sonuçlar çıkarmak istiyoruz. Nikaragua halkının direnişi ve devrimin kazanımlarını koruma mücadelesi, her halk için örnek alınması gereken deneylerle doludur. ABD gibi emperyalist bir güce karşı, zayıf ve güçsüz bir halkı, 10 yıldır bağımsız yaşatmak, ve bu halkı sosyalizme yöneltmek önemli bir gelişmedir.

Nicaragua tarihi ve ulusal kurtuluş mücadelesi

1621 yılında İspanyol egemenliğinden kurtulan Nikaragua, çok geçmeden ABD'nin egemenliği altına girdi. Nikaragua pamuk ve kahve üretiminin yanı sıra, elverişli su yolları nedeniyle de ticaret açısından önemli bir konuma sahipti. Bu elverişli coğrafi koşullardan dolayı, ABD Nikaragua'ya sahip olmak için, zaman geçirmeden harekete geçti. Ülkenin bundan sonraki kaderi ABD egemenliği tarafından yönetildi. Nikaragua halkı ile ABD ve yerel iğbirlikçileri arasındaki mücadele Nikaragua'nın bağımsızlığını kazanmasına kadar devam etti.

ABD Nikaragua'da kendisine bağlı iğbirlikçiler de yarattı. Liberal Parti'yi kuran Socasa ailesiyle, Muhafazakar Parti'yi kuran Camorro ailesi arasındaki mücadele, ABD'nin hakimiyetini de yakından ilgilendirdi.

yordu. Liberal Parti ticaret burjuvazisinin çıkarlarını temsil ediyordu. Bu parti özgüçünü toprakta serbestleştirilmesini savunuyordu. Muhafazakar Parti ise feodal üretim biçiminin toprakta korunmasını savunuyordu. Muhafazakar Parti ABD'den aldığı direkt destek sayesinde, Liberal Parti'ye göre iğbirlikçilikte bir adım daha ilerdedi.

Her iki parti de ancak iktidar

olanaklarına dayanarak, çıkarlarını egemen kılacaklarını bildiklerinden, mücadelelerini hükümeti ele geçirme üzerinde yoğunlaştırdılar. 1893 yılından sonra liberallerin temsilcisi Jose Santos Zelaya ülkede belli bir istikrar sağladı. Zelaya, kahve ve pamuk üretimine hız vererek, Nikaragua'yı dünya pazarı ile bağlantı içerisine soktu. Bu da ticaret burjuvazisinin daha da palazlanmasına yol açtı. Tarımdaki gelişmeler, işgücünün serbestleşmesi bir tarım proletaryasının ortaya çıkmasına da yol açtı.

Bu gelişmelerle birlikte, ABD'nin Nikaragua'daki çıkarları da belli oranda sarsılmaya başladı. Oysa, ABD ülkeye bütünüyle egemen olmak istiyordu. Bu imkanları da Muhafazakar Parti daha fazla sunuyordu. Bunun için ABD 1909 yılında Muhafazakar Parti'yi Zelaya yönetimine karşı bir ayaklanmaya teşvik etti.

Muhafazakar Parti'nin bağlantılı ayaklanma, hükümet birlikleri karşısında başarıya gitme şansına sahip değildi. Hükümet birlikleri, daha örgütlü ve hazırlıklıydılar. Ancak ABD askeri müdahalede bulunarak, ayaklanmanın ezilmesini önledi. Zelaya yönetimini deviren Muha-

DANIEL ORTEGA

Nicaragua Devlet Başkanı olan Daniel Ortega, 11 Kasım 1945'te Nikaragua'nın La Libertad kentinde doğdu. Orta eğitimi ni tamamladıktan sonra hukuk okumak için üniversiteye başladı. Ancak, kısa bir süre sonra okulu bırakarak, tümüyle illegal çalışmalara katıldı.

Ortega, 1961 yılında yeniden örgütlenen FSLN aslarına 1963 yılında katıldı. 1967 yılında FSLN'nin kenti direniş örgütlerinin sorumluluğunu üstlendi. Aynı yıl tutuklanan Ortega'nın hapislik süresi 7 yıl olacaktı. 1974'te Tarım Bakanı Camillo'nun evine yapılan baskın sonucunda serbest bırakılmaları sağlananlar arasında Daniel Ortega da vardı.

Kısa bir süre Küba'da kalan Ortega, yeniden Nikaragua'ya dönerek, direnişe aktif olarak katıldı. 19 Temmuz 1979'da kurulan Ulusal İmar Hükümeti, Ortega tarafından koordine ediliyordu. Ortega, halen Nikaragua Devlet Başkanlığı görevini sürdürüyor.

ABD'nin işgaline karşı çok sayıda ayaklanma meydana geldi. 1921 yılında ise, ABD ülkeyi tümünden işgal etti. Bu iş, ulusal tepkinin daha da artmasına yol açtı. 1924 yılında ABD kendi denetiminde, seçimleri yaptırdı. Seçimleri Liberal Parti kazandı. Ama, kısa bir süre sonra Muhafazakar Parti, General Moncada liderliğinde bir darbe yaparak, yönetimi ele geçirdi. Bunun üzerine ABD Nikaragua'ya askeri birlikler çıkardı. ABD'nin müdahalesi ve bu partiler arasındaki mücadele halkta anti-Amerikan tepkiyi daha da geliştiriyordu. Bu iş, ABD'nin çı-

karazakar Parti, yönetimi ele geçirdi.

Ancak, Liberaller de kolayca bu durumu kabullenmediler. Bu kez ayaklanmayı onlar başlattı. Bu gelişmeler üzerine, 1912 yılında ABD denizci birlikleri Nikaragua'ya yeni bir çıkarma yaptılar.

ABD'nin müdahalesi ülke içerisinde anti-Amerikan bir ulusal tepkinin gelişmesine de yol açtı. 1913 yılından sonra

karlarına ters bir durumdu ABD, bu aleyhindeki durumu değiştirmek için Liberal Parti ile Mubafizakar Parti arasında bir işbirliği anlaşması imzalandı.

Augusto Cesar Sandino bu anlaşmaya karşı çıkarak, anti-Amerikançı tepkili bir gerilla savaşı içinde birleştirerek, silahlı mücadeleyi başlattı. Sandino'nun önderlik ettiği bu mücadele başlangıçta 30 kişilik bir grupla başlamasına rağmen, çok kısa bir sürede halktan büyük bir destek topladı. Silahlı mücadeleye katılanların sayısı büyük bir artış gösterdi. 1931 yılına gelindiğinde silahlı mücadele ve artan kamuoyu baskıları nedeniyle ABD birliklerini geri çekmek zorunda kaldı.

1933 yılında yapılan seçimleri, Liberal Parti'nin adayı Juan Bautista Sacasa kazandı. 21 Şubat 1934 yılında Sandino, Somoza'nın babası tarafından tutuşa düşürülerek, katledildi. Bu gelişme üzerine, Somoza Garcia başkanlığına Guardio Nacional'ı hükümete karşı yönlen-dirip, 1936 yılında Socosa'yı devirerek, Nikaragua başkanı oldu. Bu tarih, Somoza ailesinin hakimiyetinin kurulmasının başlangıcıdır. Baba Somoza, Liberal Parti'yi tümünden eline geçirerek, bu partiyi işbirlikçisi olduğu ABD ve kendi çıkarları temelinde yönlendirmeye başladı. Somozaların sonucusu olan Anastasio Somoza 1967'de başkan olacak, iktidardan uzaklaştırılana kadar da devletin tek asıl sahibi olacaktır.

FSLN (Front Sandino Liberation Nikaragua-Nikaragua Sandinist Kurtuluş Cephesi) 1969 yılında kuruldu. FSLN, işçi, öğrenci ve aydın hareketinin yaygınlaştığı bir dönemde, öncül bir grup tarafından inşa edildi. Bu yıllarda işçi grevlerinde, öğrenci gösterilerinde ve aydın hareketlerinde büyük bir artış meydana gelmişti. Bu gelişmeler, öğrenci gençlik içerisinde Marksizme eğilim duyan bir grup tarafından, FSLN'nin kurulmasında sağladı. Ama FSLN, 1960'lı yıllarda ağır bir darbe yiyecek ve ancak 1978'de toparlanabilecektir.

FSLN kısa sürede halk arasında kök saldı. Halkın mevcut rejime ve ABD emperyalizmine karşı varolan kininden ustaca yararlanmasını bilen FSLN silahlı mücadeleyi bütün ülke çapına yaymayı başardı. İşçilerin grev ve gösterilerinin yaygınlaşması da, FSLN'nin halkın daha geniş bir kesimini örgütlemesine yol açtı.

1970 Ocak ayında Granada Sabun Fabrikası işçilerinin başlatıldığı greve ulusal mubafiz (Guardio Nacional) birlikleri saldı-rarak, 18 işçiyi yaraladılar. Yine aynı yıl öğrenci gösterileri de yaygınlık kazandı. Ulusal Mubafizlar yaygın bir terörle bu gösterileri de bastırdılar, ve üniversite bir yıl kapatıldı. Bir yıl sonrasında öğrenci gösterileri daha da yaygınlık kazandı. Managua ve Leon kentlerinde bulunan 2 üniversite ve 16 okul Ulusal Mubafizlar tarafından işgal edilerek, ancak gösteriler bastırılabilirdi.

Ulusal Mubafiz birliklerinin yaygın terörüne rağmen, işçi ve öğrenci gösterileri yaygınlaşarak devam etti. Bu arada FSLN'nin yeniden toparlanarak önderlik ettiği silahlı mücadelede giderek etkinliğini kurmaya başladı. FSLN'nin önderlik ettiği silahlı mücadele, özellikle de

1974 yılından itibaren yaygınlaşmaya ve bu temelde güçlenmeye başladı.

FSLN dışında başka muhalefet grupları da bulunmasına rağmen, bu gruplar rejime burjuva anlamda bir alternatif oluşturma çabası içerikliydi. Silahlı mücadeleye katılmadıkları gibi, amaçları Somoza iktidarının yıkılmasından başka bir şey de değildi. UDEL (Union Democratica de Liberacion) adındaki muhalefetin liderliğini yapan La Prensa gazetesinin yayını yönetmeni Chamorro, Somoza'nın görev süresi dolduğunda onun yerini almayı hesaplıyordu. UDEL'e kışkırtıcı burjuvalar ile klasik çizgideki sosyalist partileri katıldı. FSLN'nin silahlı mücadelesine gelişmesiyle birlikte, bu grubun muhalefeti de gelişme gösterdi.

FSLN 70'li yılların ortalarında silahlı mücadeleyi yoğun bir şekilde geliştirmeye başladı. 27 Aralık 1974 akşamı bir grup FSLN gerillası, ABD Elçisi Shellen anuruna yemek veren Tarım Bakanı José Mario Castillo'nun evini bastı. Toplantıya katılanlar, gerillalar tarafından teslim alındılar. Yapılan pazarlıklar sonucu Somoza diktatörü 1 milyon dolar para vermek, 14 FSLN tutuklusunu serbest bırakmak ve radyodan FSLN'nin bildirisini okumak zorunda kaldı. Bu eylem kitleler arasında büyük etki yarattı. Somoza'nın iktidarının ne kadar zayıf ve korkak olduğu bu eylemle birlikte daha da açığa çıktı. Eylem, aynı zamanda FSLN'nin silahlı mücadelesinin de büyük bir gelişme sağlanmasında önemli bir ivme görevi gördü. Bu gelişme ile birlikte, FSLN'nin halk arasındaki gücü giderek güçlendi ve Somoza iktidarına karşı gerçek alternatif güç olarak ortaya çıktı.

Somoza kitlelerin desteğiyle giderek güçlenen FSLN'nin geliştirdiği silahlı mücadele başarıya ulaşmasını engellemek için yoğun bir katliama girişti. Ulusal mubafizlar köyleri basıyor, her türlü insanlık dışı uygulamaları yapıyor, kadın-çocuk demeden toplu katliamlara girişiyorlardı. Birçok köy haritadan silinirken, katliamlar da büyük artış gösteriyordu. Böylece 5-6 yaşlarında çocuklara varana kadar geniş tutuklamalar yapan Somoza diktatörlüğü, FSLN'nin gelişimini engellemeye çalıştı.

Silahlı mücadelenin geliş-

mesine paralel olarak, Somoza diktatörü de saldırılarını artırdı. Somoza'nın vahşetin her türünden uygulamaya başlaması, yenilgisinin kaçınılmazlığını daha açık bir şekilde görmesine yakından bağlıdır.

Somoza'nın öldürme gücünün yaklaşmaya başlamasıyla birlikte, burjuva muhalefet ve emperyalistler de Nikaragua'yı tümünden kaybetmemek için çabalarını yoğunlaştırdılar. ABD, 1977 yılında Somoza diktatörlüğüne 2.5 milyon dolarlık yardım yaptı. Bu arada, burjuva muhalefetten surgünde bulunan 12 kişinin Nikaragua'ya dönmesine de izin verildi. Böylece, Somoza'nın yerine yeni sömürgeciğin sürmesini sağlayacak bir kesim de alternatif olarak hazırlanmaya başladı. Tıpkı, bugün ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesi karşısında Türkiye'de olsun, Kürdistan'da olsun bazı işbirlikçi çevrelerin hazırlandığı gibi, bu dönemde Nikaragua'da da böyle bir alternatif hazırlanıyordu.

FSLN, silahlı mücadeleyi giderek daha fazla geliştirmesiyle birlikte, alternatiflerin tutma çabaları da boşa çıkardı. Nikaragua halkı sadece, Somoza'nın gitmesini değil, ülkenin yeni sömürgeci zincirlerden tümünden kurtulmasını da istiyordu. Bu bakımdan da, halk FSLN etrafında daha fazla toplanıyor ve programına sahip çıkıyordu. FSLN'nin gerçek kurtuluşa götüreceğini kitleler kendi öz deneyimleriyle görmüş ve yaşamışlardır.

13 Ekim 1977'de ülkede çeşitli fabrikaları kapsayan büyük bir grev meydana geldi. FSLN'nin yönlendirdiği bu grev hareketi öğrencilerin gösterileriyle birlikte, daha yoğun bir gelişme gösterdi. Daha sonraki günlerde, silahlı mücadelenin yanı sıra

Bu yasa, Tomas Borge'nin 29 Eylül 1982'de Leon'da yaptığı konuşmadan alınmıştır.

Kadın ve Nikaragua Devrimi

Nikaragualı kadınların bütün ateşi ve devrimci coşkusu karşısında, rahatsızlık duyması gereken emperyalizmdir. Çünkü Nikaragualı kadınların yüreklerinde ateşten öte bir şey, yangın vardır.

(...)

Cesaretleri ve bilinçlerinden ötürü, kadınlar, Nikaragua tarihindeki rollerinin tanınmasını istemişlerdir ve bunu istemektedirler. Kadınlar FSLN'nin %22'sini oluşturmaktadır. Kadınlar FSLN'deki siyasi önderlik konumlarının, gerek bölgelerde ve gerekse eyaletlerde olsun, kadınlar, %37'sine sahiptirler. Ara önderlik konumlarında ve destek aygıtlardaki sözkonusu oranlar, 24,6'dır. İçişleri Bakanlığı'nda bizimle birlikte çalışanların yaklaşık %21'i kadınlardır.

(...)

Mücadelelerine, özverilerine ve yığılıklarına esasen adil bir biçimde yaklaşacaksa, kadınların eğitilmesini ciddi biçimde nasıl ele almazlık edebiliriz? Nasıl onların toplumsal yaşam, çalışmaya ve ülkenin siyasi önderliğine katılımını güvenceye alabiliriz? Bir kadının hem anne hem de işçi, hem anne hem de öğrenci, hem anne hem de sanatçı, hem anne hem de siyasi bir önder olabilmesi, hem devrimin kendisinden beklediği görevleri yerine getirip hem de özverili, yetenekli ve severcen bir anne olma şeklindeki o güzel olayı gerçekleştirmesini nasıl olur da güvenceye almazlık edebiliriz?

(...)

Erkekler bir dizel önyargının üstesinden gelmelidirler. Şö-kakta, işyerlerinde, millî taburlarında —her yerde— devrimci ama evlerinde feodal sayılır. Feodal ağa olan yoldaşlarımız var. Şimdiki erkekler bunun tümüyle doğru olduğunu söylüyorlar. Hiç olmazsa bir şeyi başlatmış oluyoruz!

Bu yoldaşlar ve hepimiz, evlerimizde, kendimizi kadınların yoldaşları haline, kadınların öğretmen ve onların öğrencisi haline dönüştürmeliyiz, dönüştürmek zorundayız. Onlarla siyasi eğitimi paylaşmalı, mümkün olan her yolla ev işlerini paylaşmalıyız, çocuk sevgisi ve bakımını, devrim sevgisi ve savunmasını paylaşmalıyız.

(...)

AMNLAE'nin merkezi görevi, hiçbir ayırım gözetmeksizin bütün kadınları devrime entegre etmek olmalıdır. Çeşitli toplum kesimlerinden kadınların, siyasi, toplumsal, iktisadi ve kültürel talepleri için bir kanal oluşturmak ve onları Sandinist halk devriminin görevlerinde destek bir güç olarak entegre etmek üzere seferber eden geniş ve demokratik bir hareket olmalıdır.

Bizce AMNLAE'nin bir başka acil görevi de, Nikaragua kadınlarının durumunu derinlemesine incelemek, kadınları üretken çalışmaya kitleli biçimde dahil etmek için mücadele etmek, kadınların üretime daha eşitlikli katılımı, hükümet, kitle örgütlerini ve Sandinist Ulusal Kurtuluş Cephesi'ni yönlendirmeye daha eşitlikli katılımı hakkını talep etmektir. Ve zaten büyük ölçüde gerçekleştirmekte olmakla birlikte, burslarda önemli bir bölümün kadınlara ayrılmasını sağlamaktır.

(...)

Kadın yoldaşları! Ulusal Direktörlüğümüz, Nikaragua kadınlarını derin saygı ve sevgiyle selamlar. Sizi temin ederiz ki, kadınların ezilmesiye karşı savaşılmaya yanaşmayan hiç kimseyi devrimci olarak görmeyeceğiz. Yeni toplumda kadınları bu yeni toplumun asıl bir direği haline getirmesek Sandinist değildiriz. Eğer devrimciyseniz, erkek olsanız da, AMNLAE ile birlikte olmalıyız.

*AMNLAE, Nikaragualı kadınlara örgütlü

ayaklanmaları da gelişmeye başladı. Masaya kentinde ayaklanan halk Somoza diktatörlüğünde uçaklarla bile giriştiği bombalamaya karşı büyük bir direniş göstererek, kendi denetim altına aldı. Budurum halkta kendi örgütüne güven duygusu-nu daha da güçlendirdi.

Gelişmelerin hızlanması karşısında, ABD de burjuva muhalefeti ve yakın çevreleri bir araya getirerek, alternatif oluşturma çabalarına hız verdi. Geniş Muhalefet Cephesi (FAO)'nın kurulmasını sağlayan ABD, cephenin geniş olmasından dolayı bazı endişeler taşıyorduydu da, olayları istediği gibi yönlendirme gücünü de önemli oranda yitirdiğinden müdahale edemiyordu. Ancak, burjuva muhalefet (FAO), FSLN'nin geliştirdiği silahlı mücadele karşısında, fazla bir etkinlik kuramayacaktır. Çünkü, FSLN, silahlı direniş faaliyetlerini önemli bir aşamaya vardırmış, ülkenin önemli bir bölümünü de-

netim altına alırken, Somoza diktatörlüğünden ayakta tutan birkaç şehir merkezine yönelik saldırılarını da artırmıştı. Bu da kitlelerin gerçek alternatif olarak FSLN saflarına daha fazla akmasını da birlikte getirdi.

22 Ağustos 1978'de, 25 kişilik FSLN gerilla grubu, Başkanlık Sarayını basarak aralarında İçişleri Bakanı (Somoza'nın yeğeni), birçok senatör ve ulusal mubafiz komutanının oğlunun da bulunduğu yaklaşık 2000 kişiyi rehin aldı. Eylem sonrasında yapılan pazarlıklar sonucu, 50 milyon dolar para ödendi ve yine bir bildiri radyodan okundu.

Bu baskın eylemi, Somoza diktatörlüğünün yıkılabileceği yönünde halkta var olan inancı daha da güçlendirdi. Baskın geniş yankılar uyandırdı. Somoza diktatörlüğünden hızla sona-

Devamı 19. sayfa

MESUT BARZANİ'NİN TÜRK BASININA AÇIKLAMALARI, İLKEL-MİLLİYETÇİLİĞİN İFLASINI BELGELİYOR

Bu ay içerisinde I-KDP Genel Sekreteri Mesut Barzani'nin biri Gönaydin'da diğeri de 2000'e Doğru dergisinde olmak üzere iki ayrı açıklaması yayınlandı. Yalnız 2000'e Doğru'da yayınlanan röportaj Mayıs ayı içerisinde yapılmış ve 2 ayı aşkın gecikmeyle yayınlanıyor. Buna rağmen, her iki açıklamada da aynı konulara değinilmiş. Türkiye ile ilişkiler ve PKK sorunu, her iki röportajda da Barzani'ye yöneltilen soruların başlıcalarını oluşturuyor.

Röportajlarda dile getirilen açıklamalar, ilkel-milliyetçiliğin yeni arayışlarını ortaya koymakla birlikte, esas olarak iflasını bir kez daha belgeliyor. Yine, ilkel-milliyetçilikle TC arasında anti-PKK lük temelinde gerçekleşen uzlaşma da bu açıklamalarda bir kez daha açık olarak görüldü.

İlkel-milliyetçilik, 1968 yazında Irak faşist Saddam rejiminin bağlattığı saldırı karşısında yenilgisinden daha ağır bir yenilgi ile karşılaşmış, ülke içerisinde silahlı güçleri ezilmekle birlikte, yüzüne yakın insanımızın TC'ye sığınması gibi vahim bir sonucun doğmasına da sebebiyet vermişlerdir.

Yenilginin başlıca hazırlayıcıları olan ilkel-milliyetçi güçler, hep dış bir güce airtarım dayama politikasını değişen koşullarda yeni elendilerle sürdürmeye yönelmişlerdir. I-KDP'nin TC ile ilişkileri, uzun bir süreye dayanmaktadır. Siir üzerinde kurulan ilişkiler, 18 Ağustos Atılımı ardından, siir geçişinde I-KDP'ye sağlanan kolaylık neticesinde anti-PKK'li bir karaktere bürünmüştür. Bu iğbirliği sonucunda, bazı PKK savaşçıları katledilirken, bazıları da yakalanarak, TC'ye teslim edilmiştir.

TC ile I-KDP arasındaki bu iğbirliği yüzünü aşkın insanımızın, TC'ye sığınması sorunda bırakılmasıyla daha da açığa çıkmıştı. Bu sürede, yapılan açıklamalarda TC'ye güvenmeleri gerektiğini peşmergelere salık veren I-KDP yönetimi, TC'yi halkımızın dostu gibi göstermeye çalıştı. Kamplarda, tel örgülerin arkasında çok zor koşullar altında, esir statüsünde bile gerilimde yaşamak zorunda bırakılan insanlarımızın eline Atatürk ve Evren'in resimleri, Türk bayrakları tutuşturularak, TC'yi alkışlamaları istendi.

Yine, bunlara yaptırılan açıklamalarda, ağzlarından PKK düşmanlığının döktülmesinin de geçmişteki iğbirliği bir yanıması olduğu açıktır. TC'ye sığınanların I-KDP'nin dayandığı Barzan ailesi olması ve bunların içerisinde I-KDP'nin üst düzey yöneticilerinin de bulunması, iğbirliğinin sonuçlarının nereye vardırıldığının somut örnekleridir.

TC'nin "insan hakları" kılıfı ardına gizlenerek, kapılarını insanı nedenlerle açtığı yalanına rağmen kapılarını esas olarak açılma nedeni, iğbirliklerini koruma çabasıdır. Başka bir şey değildi. I-KDP de sülaleyi korumak için, eskiden beri iğbirliği içinde olduğu ve önemli yardımlar sunduğu TC'ye sığınmakta hiçbir sakınca görmedi. Bu şekilde de binlerce

insanımız bir canavardan kaçarken, diğer bir canavarın kucasına bırakıldı.

TC, yüzünü aşkın insanımızı kölelik statüsünde tel örgülerin arkasına hapsederken, eski iğbirlikçilerini de kullanarak, bunları PKK'nin yükselttiği ulusal kurtuluş mücadelesinde karşı kışkırtmaya çalıştı. Türk basınının serber olarak, birkaç iğbirliğin ardından sürekli bir şekilde anti-PKK'li açıklamalar yayınlaması da, bu planın somut bir parçasıdır. Yine, aynı dönemde ilkel-milliyetçi boy boy vererek, anti-PKK'li açıklamalara bız verdiler. Bütün bunların karşısında da sülaleyi yaşıtmak için TC'den icazet almaya çalıştılar.

Başta ABD emperyalizmi olmak üzere, Batı Avrupa emperyalist devletlerinin de ottonomi çözümüne daha fazla meyil duymaları ile birlikte, bu güçler de eskiden beri politikalarının temeli olan ottonomiyi gerçekleştirmek için çabalarını arttırdılar. Mayıs ayı içerisinde Paris'te düzenlenmek istenen toplantıya ilkel-milliyetçi güçlerin tüm ağırlığıyla katılmak istemeleri ve bu dönemde Barzani'nin de Paris'e gitmesi, bunların yeni yönelimlerinin ne olacağını da göstermektedir.

İçerde herhangi bir varlıkları kalmayan bu güçler, daha çok bu dış çabalarla ottonomiyi ulaştırmak; yine bir boğuşundagmanını ve bundan yararlanarak eski güçlerine ulaşmayı bekliyorlar. Tarihlerinin hiçbir döneminde kendi ayakları üzerinde kalmayı başaramamış ve mutlaka bir dayanak sayesinde ayakta kalmış olan bu güçler, TC'den emperyalistlere kadar uzanan geniş bir yay üzerinde yeni dayanaklar arıyorlar. Buna ulaşmak için de tüm çabalarını Avrupa sosyal-demokrasisi üzerinde yoğunlaştırıyorlar.

M. Barzani'nin ve diğerlerinin adeta Avrupa'ya mesken tutmaları Sosyalist Enternasyonal toplantılarından çeşitli toplantılara varana kadar birçok girişimin içerisinde yer almaları, ottonomiyi dış desteğe dayanarak gündemleştirme çabalarının bir sonucudur.

Stockholm'de düzenlenen Sosyalist Enternasyonal toplantısında da katılan M. Barzani, ottonomi çabalarını burada da sürdürdü. Stockholm'de yaptığı bir toplantıdaki açıklamalarından da görüleceği gibi, (bkz. Rozweden-18 Temmuz 1989) anti-PKK temelindeki faaliyetlerini her fırsatta açığa vurmaktan çekinmiyor.

Sosyalist Enternasyonal toplantısı sırasında Gönaydin muhabiri Osman S. Arolat'a verdiği demekte "Silahlı mücadele sonucu götürmüyör" diyen Barzani, "PKK ile ilişkilerini, 1969 başından bu yana tamamen dondurduklarını" da söyledi. Barzani açıklamalarında devamla şunları söyledi: "Biz gerçekçiiz. Bölgenin tarihi ve coğrafi özelliklerini çok iyi biliyor ve anlıyoruz. Irak Kürtleri, ülkelerindeki korkunç boyutlara varan kimyasal silahlardan kaçarak Türkiye'ye sınıdılar. Irak Kürtlerine kucak açan Türk halkına, Türk hukuküne teşekkür etmek istiyorum."

TC'ye övgüler dizerek açıklamalarını sürdüren Barzani, PKK ile ilişkileri olmadığı konusunda da sık sık güvence vermeyi unutmuyor. SHP Genel Başkanı Erdal İnönü ile de Sosyalist Enternasyonal'de görüşen Barzani, İnönü'ye de övgü diziıyor. Gazetenin bu konudaki haberi şöyle: "İnönü'nün Sosyalist Enternasyonal'de kendisinden Kürt milletvekili olduğunu ve Kürtlerin ona dilleriyle konuşmasından yana olduğunu açıklamasını, çok olumlu karşıladığını söyleyen Mesut Barzani, 'Türkiye'de bu demokrasileşme önemli ve olumlu bir gelişmedir. Bunu sevinçle karşılıyoruz' diye konuştu." (Gönaydin, 17 1989)

Barzani'den yapılan bu son aktarma, ilkel-milliyetçi güçlerin yeni beklentilerinin neler olduğu hakkında da önemli ipuçları veriyor. TC ile iğbirliğini daha da ilerletme temelinde, TC'nin Kuzey Kürdistan'a köleli-özzerklik tanımmasını, buna dayanarak aynı talepleri Irak faşist rejimine de dayatmayı amaçlıyor. SHP'nin Kürte konuşulmasından yana olmasını olumlu karşılayan Barzani'nin gönlünde yatan aslan sudur. TC'nin evet demesiyle, özellikle de Irak üzerinde baskı gücü oluştuğuna, ottonomiyi ulaştıracığını hesaplıyor. Ya da TC'ye Musul-Kerkük'e girmede yardımcı olarak, TC'nin egemenliği altında bir ottonomiyi hesaplıyorlar.

Sosyalist Enternasyonal'de SHP Genel Başkanı Erdal İnönü'yle de aynı kürsülerde oturması, uzun vadede sosyal-demokrasinin Kürdistan politikasını hayata geçirmede, her iki partinin ve kişinin birer sacayağı olacaklarını tahmin etmek pek de zor bir mesele olmuyor. Özellikle de sosyal-demokrasinin SHP'yi böyle bir role soyundurmak için hazırladığı; ilkel-milliyetçi ve küçük-burjuva reformist güçlerle ilişkiye geçirdiği biliniyor. Stockholm'deki Sosyalist Enternasyonal Konferansı da bu iğbirliği geliştirmedi önemli bir adım oldu.

Mesut Barzani'nin 2000'e Doğru dergisinin Paris muhabiri Şehmus Güzel'e verdiği röportajda belirttikleri de, verdiğimiz sonuçları güçlendiren açıklamalardır. Barzani bu röportajı daha önceden vermesine

rağmen, son açıklamalarından çıkan sonuçları güçlendiren noktalara değiniyor.

PKK ile ilişkiler sorunu, bu röportajın da önemli bir parçasını oluşturuyor. Aslında PKK'ye karşı tutum I-KDP'nin olsun, diğer güçlerin olsun direnişim mi yoksa iğbirliğinden mi yana olduklarını açığa çıkaran bir hususa olduğu için sık sık gündeme geliyor. Bir de, TC, I-KDP ile ilişkilerini anti-PKK temelior oturttuğu için, sık sık bunu gündemleştirerek, bu güçleri daha fazla tavize ve iğbirliğine çekmek istiyor. İlkel-milliyetçi güçlerin de anti-PKK tutumu sergilemede TC'den geri kalmak istemedikleri, her fırsatta yaptıkları açıklamalardan anlaşıyor.

M. Barzani'nin 2000'e Doğru dergisinin muhabirine PKK konusunda yaptığı açıklamaları biraz uzun da olsa aktarmak istiyoruz. Bu açıklamalar, I-KDP ile TC arasındaki ilişkilerin düzeyini de ortaya koyduğu için, önem kazanıyor. Bu bakımdan okuyucunun hoşgörüsüne sığınarak, pasajları alıyoruz.

"- PKK ile ilişkilerimizi anlatır mısınız?"

"- Türkiye'de 12 Eylül darbesi olunca, büyük baskılar yapıldı. Birçok PKK'li, ülkeyi terkedip yarımızda gelmek zorunda kaldı. 1982-83 arasında PKK ile karşılıklı yardımlaşma protokolu imzaladık. Bu örgütle ideolojik ve pratik ilişkinin gönlü ayrıştırmamız vardı. Fakat onları Kürt olarak niteledik, yarımızda barındırdık. Amacımız onları etkileyip değiştirmek, yanlış siyasetlerinden vazgeçirmektir. Ancak yanlışlıklarını sürdürdüklerini, Kürt halkının menfaatlerine hizmet etmediklerini gördük. Onların yüzünden birkaç kez Türk askerleriyle karşı karşıya geldik. Türk uçakları kamplarımıza saldırdılar.

Bu konularda PKK'lılara bir dizi öğüt verdik. Yanlışlıklarını anlatmak. Her defasında, bu öğüt verilmelerine rağmen aynı yanlışlıklarını sürdürüyorlardı. Genç olduklarını, bu yüzden bazı siyasi hatalar yapabileceklerini düşünüp eppeyce sabrettik.

Gelişmeler üzerine, 1986 yazında aramızda özel protokolü tek tarafı feshettik. Olayın tam da ertesi günü Türk uçakları bize

saldırıda bulundular. 'Bizden korkup, protokolü feshettiler' dedirmemek için, sözkonusu kararımızı 1987'ye kadar gizli tutup açıklamadık. Durumu PKK'ya bildirdik.

Hiçbir biçimde TC hükümetiyle ilişkilerimiz bozulmuş istemiyoruz. Elverdiğince sorunları barışçı yollardan, karşılıklı anlayış çerçevesinde ve dostça açıklamadık. Durumu

Açık biçimde ilan edildi. Özer Radyodan dinledik. 'Hedefimiz PKK idi. Yanlışlıkla bazı peşmerge kampları bombalandı' dendi. Ayrıca yöredeki muhtarlar ve bölgedeki Türk askerî sorumlusu aracılığıyla bazı birliklerimize haber gönderildi. 'Hedef PKK idi. I-KDP değildi' dendi, özür edildi.

1986'da ise TC Cumhurbaşkanı imzasıyla adımı gönderilmiş bir tehdit telgrafı geldi. 'Siz 3-4 gün müsadde ediyorsunuz. Bu süre içerisinde PKK ile ilişkilerinizi kesmezseniz yoğun biçimde saldıracağız' deniliyordu." (2000'e Doğru-23 Temmuz 1989)

Bu uzun pasajlardan sonra, aslında açıklamalar pek yorum gerektirmeyecek kadar mesleyle ortaya koyuyor. I-KDP'nin PKK ile ilişkilere yaklaşımı ve TC ile iğbirliğinin hangi boyutlarda sürdüğü, bu açıklamalardan anlaşıyor.

M. Barzani'nin de belirttiği gibi, I-KDP, PKK ile ilişkilere, ilkel-milliyetçi çizgiyi egemen kılmak ve PKK'yı kendisinin bir uzantısı haline getirmek için girmiştir. Ancak, bu amacında başarılı olamadığını Barzani'de itiraf ediyor. I-KDP yıllardır, diğer örgütler üzerinde de bu politikayı gütmüş ve onları kendi uzantısı haline getirmiştir. Aynı yöntemle PKK'ye de yaklaşmış, PKK'yı bağımsızlık çizgisinden koparıp, kendisinin bir yedeği haline sokmaya çalışmıştır.

PKK, bu konuda da ilkel tutumunu devam ettirmiş, bazı sağ ve tasfiyeciler yaklaşımına rağmen, çizgisinin bağımsızlığını koruyarak ilkel-milliyetçiliğin yedeğine döğmediği gibi, bu güçlerden Kuzey Kürdistan'daki mücadeleyi geliştirmek için yararlanmıştır. Bu anlamda I-KDP'nin yıllardır güttüğü politika, PKK şahında geri tepmiş ve işlemez kılomıştır.

KDP politikasının işlemeziği ve TC'den aranan tehditler sonucu, komplo yöntemiyle PKK'ye karşı gizli savaşımını sürdürmüştür. Bazı savaşçıları katlettiği gibi, bazılarını da TC'ye teslim etmiştir. Bu şekilde, PKK'nin bağımsızlık çizgisini boğup, asılan ottonomi çizgisine yeni nefes boruları açmak istemiştir. Bu çabalarının da boşa gitmesi KDP'yi TC ile aranan iğbirliği çerçevesinde anti-PKK'li cepheye oturmuştur.

Protokolün tek tarafı iptalini Evren'in telgrafına hemen ardına rastlaması ve uçak bombalamasından kısa bir süre önce bu kararın alınmış olması, KDP ile TC iğbirliğinin geliştirdiği temeli göstermektedir. Yine, sınır üzerinde sürekli bir şekilde devam eden ilişkiler de, bunun diğer bir parçasıdır. Barzani'nin açıklamalarında bütün bu hususlar, bir kez daha açık bir şekilde gözler önüne seriliyor.

Emperyalist zindanlardaki açlık grevi direnişimizle ihanet ve provokasyona geçit vermemekte kararlı olduğumuzu gösterdik

Federal Almanya'da tutuklu bulunan biz devrimci Kürdistanlı politikacı ve yurtseverler uzun süreli açlık grevine başvurduk. Bu eylemi 18 Nisan-6 Haziran 1989 tarihlerinde süresiz olarak 56 gün sürdürdüm. Diğer arkadaşların durumu hakkında yeterli bilgiye sahip değilim. Tecrit durumumuzun buna olanak vermediği bilinmektedir. Ancak eylemimizin ortak bir amaç taşıdığı muhakkaktır. Hangi ortamda ve ne amaçla bu direnişe başvurduğumuzu özlü olarak açıklamakta yarar görüyoruz.

Bizi tutuklu bulunduran emperyalist güç, ulusal kurtuluş mücadelemize ve onun önderi Partimize karşı pervasızca bir savaş yürütüyor ve bununla bazı sonuçlara ulaşmak istiyor. Bu karşı-devrimci mücadelenin en yakın etkilerini ise biz tutuklular yaşıyoruz. Her şeyden önce hazırladıkları senaryoyu şahsımızda hayata geçirip sonuç almaya çalışmaktadırlar. Emperyalist güç bunu yaparken büyük maddi ve manevi güce güveniyor ve PKK direnişçiliğine düşman olan bütün iğbirlikçilerini rahatlıkla kullanabiliyor. Bir de işin sırsı ve kurnaz yoldan başvurarak bu politik yönelimini "hukuksal" göründükleriyle gizlemeye çalışıyor. Hak ve hukuksuzlukta sınır tanımayan, ve hukuk adına yaptığı tüm anti-demokratik uygulamaları yanında kâr kaldığını düşünen bu güçler "suçlu" olarak ileri sürdüklerini karşı Alman ceza yasasının ya veya bu maddesini kendi emsali ve yargılarına göre uyarlamak ve uygulamakta da sınırsız yetkiye sahip görüyorlar. Nasıl olsa Hitler'den kalma bu sayıda yasa maddesi vardır. Bunu bir de onun (Hitler'in) ruhunu taşıyanlar temsil etme yetkisine sahipse, tabii ki iş daha da kolay. Karşı oldukları güce istedikleri tüm takmaları, istedikleri yasa maddesini tatbik etmeleri "demokrasi"nin bir lehidir. Yine nasıl olsa Türk sömürgecilerinden, SÄPO'dan vb. dostlarından istedikleri zaman aleyhimize itirafçı olarak kendi deyimleriyle "gahit" olarak kullanabilecekleri çok sayıda ajan ve provokatör de temin etmek zor değil. Zaten kendi ülkelerinde de bu soyuzlar güruhundan yeterince bulunmaktadır. Adeta geçmişte Türk sömürgecilerin kendi zindanlarında yoldaşlarımıza karşı kullandığı bu sayıda ajan ve provokatörleri birkaç yıl sonra bu sefer de "hukukçu" Rehmann kullanmaya ve denemeye çalışıyor. TC bunlara bu mükafata karşılığı olarak "pırsanlık yasaını" çıkarmıştı. Bay Rehmann da—reami düzeyde olmasa da—bu yasaı uygulamakta, daha doğrusu "vaadler yasaını" ile bunlara güvence vermeye çalışmaktadır.

"Türk devleti size büyük maddi olanaklar tanımadı ama biz tanıyabiliriz. Güvenliğimizi daha iyi sağlayabiliriz. İstedikleriniz kimliği temin edebiliriz. Türk devletinin yapamadığı esetik ameliyati yapar, sizi koruruz. Yeter ki gelin mahkemede ne kadar yalan ve iftiranız varsa açıklayın. Çünkü bizi an-

cak sizin bu yalanlarınızı kurtarabilir" vb. vb. vaadler ve beklentilerle bu soyuzlar takımına büyük umutlar bağlanmaktadır.

Son aylarda yukarıda belirttiğim temel uğraşları yanında bir de bizim istediğimiz avukatlardan bazılarını kabul etmeme ve kendi kafalarına göre isteğimiz dışında güvencedikleri birini bize avukat tayin etmeleri oldu. Ceza yasalarında böyle bir madde de varmış! Bir de, bize parasız avukat tayin etme zahmetine girmişler! Kendi savcılarını, kendi hakimlerini, bir de kendi avukatlarını buldumudavayı istedikleri biçimde sonuçlandıracaklarını düşündükçe olacaklar ki, böyle bir önleme başvurdular. Bizi konuşturmadan davayı sonuçlandıracaklarını zannediyorlar.

Bir de dayattıkları uygulamaları bizi tecrite almaları işlerini kolaylaştırarak diğer bir yön. Nasıl olsa her birimiz farklı cesevleride, tek hücrelerde tutulmakta, istediğimizi okuyamamakta, yazamamakta, düşündüğümüzü anlatamamakta ve davaya sunmak istediğimiz hizmetten mahrum edilmiş bulunmaktayız. Bu durumun da bizler için, en büyük işkence olduğunu biliyoruz. Devrimcilerin Türk faşizminin zindanlarını birer direnme, örgütlenme, propaganda ve eğitim alanına çevirdiklerini biliyorlar. PKK direniş ruhunu temsil edenlerin burada da aynı rolü oynayacağına biliyorlar. Budenilitecrite edilmemiş, bu denli kışkık altında tutulmamız açık ki bizler için en büyük işkence, TC'nin faşist işkencelerinden de daha ağır olan işkencelerdir.

Bu kadar etkisizleştirilmemiş, siyasal kimliğimizde bu denli inkar edilmesi ve devrimci onurumuzun zedelemesi hiçbir zaman kabul edemeyeceğimiz bir durumdur. Uyguladıkları bütün bu baskı ve uygulamaları, PKK direnişçiliğine sahip çıktığımız, köle bir halkın davasına bağlılığımızı koruduğumuz, ve emperyalist dayatmalarına karşı çıktığımız için bizden bir hesap sorma aracı olarak kullanmaya çalışıyorlar. İşte Alman emperyalizminin şahında karşı-devrimci güç ile PKK'nın şahında devrimci bir gücün böyle bir açık bir mücadele ortamını kendimizde açık bir biçimde yaşıyoruz. Bu kadar açık haklılıkları ve baskıları büyük bir direnişle cevaplandırmak, devrimci değerlere sonuna kadar sahip çıkmakta kararlı olduğumuzu, devrimci kişilik ve onurumuzdan taviz vermediğimizi göstermek gerekiyordu. İşte bu ortamda temel direnme silahımız olan açlık grevine bundan ötürü başvurma gereği, ni duyduk.

Açlık grevi eylemimizle ilerici kamuoyuna şu mesajımızı duyurmayı amaçladık:

1- Alman emperyalizminin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve onun önderi PKK'ye karşı yürüttüğü sinsi baskılardan ve mücadelemizi teşhir ve tecrit etmek için yaptığı "terö-

rizm" suçlamasından, bu savla açtığı davadan vazgeçmesini ve bizi tutuklu bulunan devrimci ve yurtseverleri derhal serbest bırakmasını istiyoruz.

2- Ajan ve provokatörlerin, siyasal bir harekete karşı yalancı şahitler olarak ileri sürülmesini; mücadelemize dayatılan yeni türden bir provokasyon olarak görüyor, Federal Savcılığın sırf politik amacına ulaşması için bu türden provokasyonlara başvurma girişimine ilerici kamuoyunun giddetle karşı çıkmasını talep ediyoruz.

3- Tarafımızdan ve savunma avukatlarımızca defalarca açıklanan siyasal kimliğimizi inkar eden, insanlık onurumuzu çiğnemeye hizmet eden okuma, yazma dilanme, düşünme, haberleşme, savunma, ziyaret vb. temel güncel hususlarda getirilen engeller ve kısıtlamaları insan haklarını ihlal eden uygulamalar olarak görüyor ve bunlardan vazgeçilmesini istiyoruz.

4- Avrupa çapında demokratik, ilerici, anti-emperyalist, anti-faşist ve insan hakları savunucusu geçinen kişi ve kuruluşlardan büyük çoğunluğunun Alman devletinin anti-demokratik ve insan haklarını çiğneyen bu tutumuna karşı takındıkları duyarsız tutumun, adına geçindikleri olgularla bağdaşmadığına dair rahatsızlığımızın duyurmak istediğimize ilişkin kamuoyunu bilgilendirmek de açlık grevimizin talepleri arasındaydı.

Açıkçası, neyi temsil ettiğimizi, neye sahip çıktığımız ve neye karşı olduğumuzu böyle bir eylemle dile getirmeye çalıştık. Siyasal bir hareketin menupları olarak politik kişiliğimizde ısrar etmek, bunun karşısına dayatılan sahte ve taaffüci dayatmalar konusunda kamuoyunun duyarlılığını sağlamak önem arz etmekteydi. Hakkımızda sahip çıkmak ve haklı olduğumuz hususlarda sonuna kadar diretmek, karşı-devrimci saldırı ve provokasyonların karşısında olduğumuzu ve olacağımızı göstermek gerekiyordu. Zorbacı gücün isteklerini hemen anında kabul edip etmemesi o kadar önemli değil. Zaten tutumlarını biliyoruz. Fakat işin önemli yanı onların zorbalığını ve gerçek yüzlerini direnişimizle açıklamak gerekiyordu ve gerekmedir. Yine bizim de temsil ettiğimiz ve etmekte ısrarlı olduğumuz bir karaktere, bir yaşam felsefeme sahip olduğumuzu pratikte bir kez daha göstermek gerekiyordu. Zaten 1988 Ökba-har Atılımının ölkede ve ölkede dışında yarattığı gelişmeler şimdiden bir provokasyonları boşa çıkardığına işaret etmektedir. İşte içinde bulunduğumuz koşullarda buna iyi bir direnişle karşılık vermek gerekiyordu. Bu gelişmelere layık olmak gerekiyordu. Bu eylemimizle, buna layık olmaya çalıştık.

Açlık grevimizi, geçmişte olduğu gibi, kamuoyundan gizleme ve kırma çabaları bizi tutuklayan gücün zayıflığını gösteriyor. Çünkü o denli hak-sız, mantık dışı ve gayri-insani tutumları sergiliyorlar ki, bunların kamuoyuna yansımaları durumunda teşhir olanaktan kur-

tulamayacaklarını biliyorlar. Türk sömürgecilerinden bile daha korkakça davranmaktadırlar. PKK direnişçiliğinin, yıllardır takındıkları "demokrasi" maskesini düşüreceklerini ve gerçek yüzlerini ortaya çıkaracaklarını telaşıyla yaşıyorlar. Durumundan verebileceği birkaç örnekle açlık grevini kırma çabalarını anlamak mümkün. Hep yalnız açlık grevinde olduğum, diğer arkadaşların buna başvurmadığı yalasına sık sık başvurmak, doktor kontrolden geçirmemek, 1 ayda tedavi gerektiren durumları gerekçe göstererek hastaneye kaldırmak ve bu yöntemle ayıldan vazgeçirme ve çalışmak, tedavi kabul etmeyince tekrardan cezaevine gönderip değişiklik bir bölüme yerleştirmek, radyosuz, gazetesiz ve ilişkisiz bırakmak, adeta "ölceksiz ölümler" gibiinden bir kez yaratarak ölümlendigiyle vazgeçirmek vb. caydırıcı yöntemlere başvurdular. Ancak sağlık durumunun ciddileşmesi üzerine (52. günde) hastaneye kaldırdılar.

Kamuoyundan gizleme ve engelleme çabalarına rağmen direnişimizi ölüm sınırına kadar dayandırdık. Böylelikle direnen bir halkın, onun öcünü bir parçanın birer parçası olduğumuzu ve bu ruhu bu alanda da temsil ede-

ceğimizi, direnen bir ruhun bütün komplo ve provokasyonları altedebilecek gücü olduğunu, bize ait olan zorbacı güçlere ve dünya insanlığına bir kez daha duyurduk ve bu sonuçla kazanan biz, yenilen ise teslimiyet ve ihanet oldu.

Bundan sonrası için de sadece bu ve buna benzer direnişlerle yetinmeyeceğiz. Aleyhimize dava açanların aleyhine bütün tarihsel ve güncel suçlarını içeren iddianameyi hazırlamak ve bunları insanlık karşısında yargılamak, kararı halkımıza ve ilerici insanlığa mal etmek göreviyle karşı karşıyayız. Tarihe mal olmuş bir davayı bu yönde de tamamlamaya çalışıp sonuca ulaşacağız. Haklı ve meşru bir mücadeleyi temelli ettiğimize göre ve bunun öcünü aldığımızı göre, bir de buna Parti Önderimizin yol göstericiliği ve 1989 atılımının sağladığı gelişmeler eklenince bu alanda da Partimizin safir hareketine bir katkı sağlayacağımıza ve karşı-devrimci güçlerin verdiği karar ne yönde olursa olsun bu sonucu değiştirme gücünde olmadığına inanıyoruz.

Devrimci selam ve saygılarımla
H. Hayri Gölser
12 Haziran 1989

Uluslararası Af Örgütü TC'nin uygulamalarına önlem istedi

Uluslararası Af Örgütü (AI), 1988 tarihli bir açıklama ile Başbakanlığa ve Olağanüstü Hal Bölge Valiliğine başvuruda bulundu.

Af Örgütü önce fakala gönderilen açıklamada, TC'nin demokratik olmayan baskıcı uygulamalarına dikkat çekilerek, bu yönlü acil önlemlerin alınması istendi. Türkiye'de işkencenin sürdürüldüğü ve tutuklamaların hızla olduğu belirtilen açıklamada, gereksiz tutuklanan Mustafa Sıdar, İbrahim Bayık, İbrahim Eren, Mustafa Bayram, Yasin İstek ve gözaltında bulunan iki kişinin daha serbest bırakılması çağrısı yapıldı.

Af Örgütü, fakala yolladığı başvuru metninde, Türkiye'nin "Birleşmiş Milletler İşkenceye Karşı İşbirliği" ve "Avrupa'da İşkencenin Önlenmesi İçin İşbirliği" anlaşmalarını onayladığını belirterek, "Her namuslu Uluslararası Af Örgütü'nün etindeki tüm bilgiler, Türkiye'de hala işkencenin sistemi ve geniş bir biçimde yapıldığı yolundadır" dedi.

Partimiz PKK'nın 1984'ten beri gerilla savaşını verdiği belirtilen açıklama metninde, Af Örgütü'nün dikkat çektiği diğer bir nokta ise şudur:

"Türk güvenlik güçleri, bölgede PKK militanlarına karşı daha geniş operasyonlara girişebilmek amacıyla Cudi Dağında yaşayan halkı tahliye etmektedir."

Olağanüstü Hal Valiliği'nin keyfi uygulamalarını kınayan açıklamada, "Halen Suri'de içine alan Türkiye'nin doğu ile-ri olağanüstü kurallarla, olağanüstü yetkiler verilen bir vakit tarafından yönetilmektedir" denildi.

Merkezli Londra'da bulunan Uluslararası Af Örgütü yetkilileri, kendilerine verilecek yanıtın birer kopyasını da Türkiye'de görev yapan tüm diplomatik temsilciliklere gönderilmesini istedikler.

TC'nin, Kürdistan'da son aylarda tırmandırdığı işkence, baskı ve tutuklama uygulamalarını ağırlı düzeyde vardırması, ABD emperyalisti yönetimini de tedirgin etti. Washington yönetimi, TC'den bu uygulamalara karşı acil önlemler alınmasını istedi.

Yine, AT'nin dönem başkanı, Türk gazetelerine yaptığı açıklamada, Türkiye'deki gidişatın kayıverici olduğunu belirterek TC'nin AT'ye üyelik koşullarından uzaklaştığı yolunda yorum yaptı.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin, bu yıl düşman çevrelerin beklemediği bir çıkışı yapması, ileri gelişmeler kaydetmesi ve TC'nin mücadelemizi en azından yavaşlatma gücünü bile gösterememesi; bu nedenle de çığır yöntemlere başvurması, onu uluslararası düzeyde hızla tecrit durumuna düşürüyor.

ADIM ADIM KÜRDİSTAN—

Sık ormanlı ve başı dumanlı dağların bağrına bastığı bir beldemiz

ÇEWLIK

(Bingöl)

—IV—

ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZDEKİ YERİ

Bingöl, ulusal kurtuluş mücadelemizin en çok geliştiği alanlar arasındadır. Daha ulusal kurtuluş hareketinin oluştuğu yıllarda, bu ideolojik Bingöl'e de taşınmıştır. Partimiz grup aşamasındayken, Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş önderliğinde, ulusal kurtuluşçu ideolojinin Kürdistan alanlarına bir dizi toplantılarla taşınmasında Bingöl de payını aldı.

Her şeyden önce Bingöl, coğrafi konumu ve Kuzey-Batı Kürdistan'ın merkezinde yer alması nedeniyle ulusal kurtuluşçu gerilla mücadelesi için büyük rol oynayacak bir beldedir. Yine yöre halkı çeşitli ayrımlara tabii olmasından ötürü direnişçi bir öze sahiptir. Ve sömürgeciğe kon belemektedir.

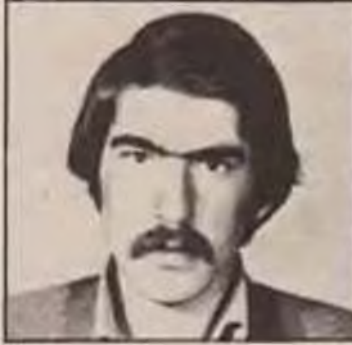
Bölgeye 1976'ya kadar, Partimiz henüz girmiş değildi. Bu dönemlerde faaliyet örgütlenmesi olan MHP ile birlikte, diğer burjuva partiler, Özgürlük Yolu, DÖKD ve KUK gibi güçler de etkinlik göstermekteydiler. Bölge halkı boyun eğmez ve direnişçi özellikler taşıyordu. Söz konusu güçler bu durumdan yararlanmayı politikalarında esas almıştı.

Partimizin bölgeye el atmasıyla birlikte önemli gelişmeler ortaya çıktı. Yöre halkının yurtsever-devrimci bir potansiyele sahip olması, bu gelişmelerde rol oynadı. Parti ideolojimiz bölgeye taşındığında ilk ilgi geliştirilen ve sempati duyan kesim öğrenci-geniçlik oldu. Partimizin ideolojik ve politik çizgisinin karartığı ve ihmal ettiği büyük etki yarattı ve erkenden geniş taraftar kesimini topladı.

M. Hayri DURMUŞ yoldaş, Partimizin ideolojik grup aşamasında yer alan ve mücadelemizi Bingöl'e taşıyan önderlerdendir. Yine devrimci görüşlere sahip ve faaliyetlerin enaraz düşmanı olan Mehmet KARASUNGUR yoldaş, M. Hayri DURMUŞ yoldaşla tanışıp tanıştıktan sonra Partimizin ideolojik ve politik mücadelesine kabildi. Mehmet KARASUNGUR yoldaş, Bingöl'de TÖB-DEK (Tüm Öğretmenler Birliği Derneği)'nin kurulmasında rol oynadı ve bir dönem de başkanlığını yaptı. Mücadelemizin Bingöl'ün şehir merkezinde ve çevre alanlarda gelişmesini kütçörsenmez rol oynadı.

Diğer taraftan öğrenci-geniçlik arasında Partimizin mücadelesi doğrultusunda önemli gelişmeler sağlandı. Parti mücadelemizin bölgede hızla etkinlik sağlaması, en başta faaliyet örgütlenmesi olan MHP'yi tedirgin ettiği gibi, sözümüne Kürdistan halkının kurtuluşu adına yolu çıkan güçleri de kaygılandırdı.

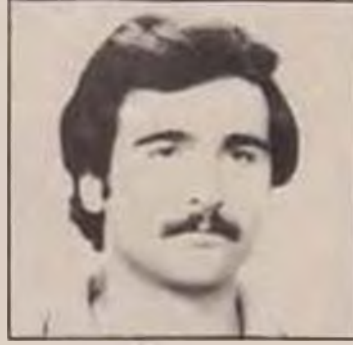
Partimiz, faaliyet örgütlenmelerine ve devletin yönlendirilmesi altında olan MHP odağına karırtıcı yöneleli. Partimizin alana girmesinden önce, bu faaliyet örgütlenmesi önemli etkinliklere sahipti. 12 Eylül öncesinde belediye başkanlığını kazanacak kadar taraftar kesimine sahipti. Ancak Partimizin ihlalkıcı mücadele çizgisi, bu faaliyet örgütlenmesinin etkinliğini gün geçtikçe parçaladı. Bu faaliyet gücünün

Veli GEÇİT

Mehmet GÜLER

İ. Hüseyin BİLGİN

Mustafa AYÇİÇEK

Cemal İBİŞÖKÇÜ

Selahattin KAYA

bölgedeki elebaşlarını özallendirek devrimci etkinlik sağladı. Bir yandan karartıcı politik mücadele geliştirirken, diğer yandan ise ideolojik mücadele ile bölge halkını aydınlatarak gerçek kurtuluş çizgisini stratejide örgütledi.

Partimizin, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kendi önderliğinde hızla geliştirilerek etkin bir düzeye ulaşması, diğer küçük-burjuva, milliyetçi-reformistler saldıran bir konuma itti. Çünkü bu güçler, daha önce dürtüldük ve yurtsever-direnişçiliklerinden yararlanarak kesimlerin desteklerini hızla yitirmeye başlamışlardı. Tabiri caza Partimiz, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemize sempati duyarak katılması sonucu, kendi açık kimlikleriyle ortaya çıkarak partimize karırtıcı düşmanca tutumlar içerelele girdiler. Bu güçlerin Partimize yönelik düşmanca saldırıların hedeflenen amaca ulaşmıyor, tam tersine onların faaliyetlerini daha da hızlandırıyor. Bu güçler, Partimiz aleyhinde propaganda yaparak, O'nun taraftar kesimlerine saldırılar düzenleyerek, bölgenin kendilerine terk edilmesini istiyorlar.

Partimiz önderliğinde ulusal kurtuluş mücadelemizi güdüldü her alanda olduğu gibi, Bingöl bölgesinde de gerçekte devrimci ile sahneleli ortaya çıkarak netleşmiştir. Kürdistan da küçük-burjuvazinin ulusal kurtuluşçu bir rol oynamayacağını keşletmiştir.

Bingöl şehir merkezinde dışında, bölgenin mücadelemizin en çok geliştiği çevre alanlardan biri Kığ'dır. Bölgede Kığ, Bingöl'ün kalbinin olduğu yer olarak tanımlanır. Bingöl'ün bu ilçe, gerilla mücadelesi için oldukça elverişli bir konuma sahiptir. Dağların yükselerek uzandığı, geçilmez der vadilerin birbirini izlediği ve büyük ormanların kapladığı bir alanda kurulmuştur. Yazılar olarak bilinen Kığ bayırı, alanda sömürgecilerin temelli yapıları. 1970'li yıllarda kabaran devrimci mücadele-

den yöre halkı sedenerek umutlanır. Ancak alana giren sosyal-şoven ve reformist küçük-burjuva güçler yöre halkı için bir umut olmadıkları gibi sömürgecilerin işbirlikçiler durumundaki Yazıcıların örgütlediği faaliyet MHP'ye karırtıcı bir etkinlik de göstermeden de uzak bir konumu yaparlar. Hatta bu faaliyet güçleri uzlaşma arayışına girerek, uşaklık ve teslimiyet pratiğini sergilerler. Sözümüne bu sol güçlerin kendilerinde temelli ettikten sahne devrimci, halk kitleleri nezdinde umut olmaktan çok utanç verici olur. Bu güçlerin alanda yaptıkları diğer bir şey ise, anti-PKK'çilik olur.

Yine Karkova, Parti mücadelemizin yoğun geliştiği Bingöl'ün bir aşesidir. Bu alanda Hüseyin DURMUŞ, Zeki PALABIYIK, Veli GEÇİT, İ. Hüseyin BİLGİN, Mehmet GÜLER ve Haydar KARASUNGUR yoldaşların önemli katkılar oldu. PKK sevgiçleri bu alanı merkez seçerek, Muş'un çevre alanlarına da müdahale ederek önemli gelişmeler sağladılar.

12 Eylül 1980 askeri-faşist darbese doğru geliştiğinde Bingöl ve çevresinde ulusal kurtuluş mücadelemiz önemli etkinliklerle sağlanarak hem kutsal kesimlerde gerilla birliklerinin örgütlenilmesine gidilmiş ve hem de şehir merkezinde özellikle de öğrenci-geniçlik kesimi içerisinde önemli örgütlenmeler yapılmıştı. Mustafa AYÇİÇEK, Ömer AKKAYA gibi daha birçok PKK millileri ve sempatiçileri öğrenci-geniçlik arasında mücadele yürüttü.

Bu boyutlu gelişmelerden ötürü, skuyönelimin ilan edildiği Kürdistan şehirlerinden biri de Bingöl'dü. Nitekim askeri-faşist cuntanın yönetme gelmesiyle birlikte, en çok yönelinen alanların başında Bingöl geliyordu. Bingöl halkı üzerinden büyük sindirme ve terör uygulamaları gerçekleştirildi. Adeta tüm devrimci gelişmelerin etkilerini unutturmak için yoğun basımlar uygulamaya geçirildi.

Sömürgeci-faşist cunta bu yönü

belli bir mesele olsa da, amacına künden ulaşamadı. Nitekim faaliyet cuntanın oylamaya sunduğu enayesinin en az oy aldığı alan Bingöl oldu. Bunun üzerine Bingöl'de basımların dozu daha bir arttırıldı. Bölge halkı, sömürgeciğe kınıri içten içe daha da derinleşti. Belli bir asaletin ardından, Partimiz 1983'ten itibaren bölgeye, yurtdışında eğitimli millilerinden gruplar gönderdi. İkinci, yeni bir mücadele döneminin başlatılması için küçük gruplar keşfe çıkarıldı. 1984 baharında, bölgedeki devrimci yapı daha da güçlendirilerek, daha aktif bir çalışma sürecine girildi. Müdahale edilen alanlarda yaşayan halk kesimleri, devrimci umut ve coşkuyla karıştılar. Bu dönemdeki devrimci çalışmalar, daha çok Bingöl'ün Genç, Kığ ve Karkova'nın dağlık alanlarına dayandırarak, buralardan ovalara ve şehirlere yayılma biçiminde düzenlenir. 1984'te devrimci faaliyetlik belli bir gelişme sağladı. Ancak ilki faaliyetci unsur çalışmalarını gelişimi önünde engel olur ve 15 Ağustos Atılımın çizgisel doğrultusunda bir gelişme sağlanamaz. Buna rağmen 1985 baharında bir dizi eylem gerçekleştirilerek düşmana önemli darbeler vuruldu.

Daha sonraki süreçlerde Kığ'da, Genç'te ve Karkova'da yaygın eylemler yapıldı. Hidayet Bozyüzlü gibi bir faaliyetci-ihanetçinin ve daha başlıca işbirlikçilerin ihbar sonucu çıkan gelişmelerde Mehmet Güler, İ. Hüseyin BİLGİN ve Mustafa AYÇİÇEK yoldaşlar şehit düştüler. Ancak, ulusal kurtuluş mücadelemiz gelişmesini sürdürdü.

Bölgeye daha sonraki takvii edilen Parti güçleri, daha geniş bir örgütlenme ağına ulaşarak, ulusal kurtuluşçu eylemleri yoğunlaştırıp daha da yaygınlaştırdılar. Genç çevresinde ve Kığ'da ajan yapı ve köy koruculuğuna önemli darbeler indirir. Parti güçleri bu dönemde Haydar KARASUNGUR yoldaş komuta-

ında kaydettikleri önemli gelişmelerle bölge halkına büyük güven vererek, halkın önemli düzeyde desteği sağlandı.

Sömürgeci güçler, alandaki büyük gelişmeler karşısında korku ve paniğe yerleşir. Operasyonlarını alabildiğine yoğunlaştırdılar. Mücadelemizin önemli gelişmeler kaydettiği ve destek sağladığı alanlarda basımların had safhaya ulaştırılır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin imhası, halk desteğinin kesilmesi için en olumsuz yöntemlere başvurulur. Partimizin taraftarı yurtsever aydın Sıddık BİLGİN'i bu dönemde yoğun işkencilerden geçirerek kurşuna dizarlar. O'nun şahsında yöre halkına gözdeği verilmek istenir. Mecburi göç dayatılarak köyler boşaltılır. Faşist sömürgeci güçlerin, bu alışıla yöntemlerle amaçlarına ulaşamadıkları, tersine yöre halkının büyük neşetini kazandıklarını özellikle belirtmek gerekiyor. Ulusal kurtuluş mücadelemiz bu dönemde daha fazla destek sağlamış ve taraftar bulmuştur.

1987'de daha da boyutlanan mücadelemiz karşısında sömürgeci-ler tam bir çermazı yapadılar. Bunun bir sonucu olarak, dağlık alanlarda bulunan yüzlerce köyün sürgüne gönderilmesi gündeme getirildi. Büyük gözdeği verildi. Dağlık kesimlerdeki ormanların kesimine başlandı. Bingöl'ün tüm köylerinin muhtarları bir araya getirilerek valilik düzeyinde toplantı yapıldı. Köy muhtarları eslin alınmaya çalışıldı ve onlara köylerinde korucuları örgütlemeye görevleri dayatıldı. Bu oyun tutmadı; Bingöl Valtı'nın yönettiği toplantı fiyaskoyle sonuçlandı.

Sömürgeci güçler, tırdı yöntemlerine rağmen ne mücadelemizi engelleyebildi ve ne de halkı mücadelemize destek vermekten etkileydiler.

1987'nin Ağustos ayında çıkan bir çatışmada, bölgedeki mücadelemizin önderlerinden Haydar KARASUNGUR yoldaş, ağır şekilde yaralanınca, düşmanın eline sağ geçmek ve üzerindeki belgeleri yakalamamak için büyük bir fedakarlık ve cesaretle kendisini yaktı. Bu kahramanlık olayı bölge halkı üzerinde büyük etki yarattı, düşmana da büyük korku sağladı.

Partimizin III. Kongresi'nden sonra yeni kurulan gruplarca bölge takviye edildi. Kürdistan'ın birçok alanı gibi Bingöl'de de, ulusal kurtuluş mücadelemize sağlam temelde bir örgütlenmeye ulaşılmıştır. Yöre halkının desteği giderek artmaktadır.

Yine 1988 yılında III. Kongre sonrasında bölgeye ulaşan ARKK gentiler sömürgeci operasyon birliklerine ve köy korucularına karşı gerçekleştirildikleri eylemlerle büyük darbeler indirdiler. Bu dönemde çıkan bir çatışmada Selahattin KAYA ve bir yoldaşı şehit düştü. Ulusal kurtuluş mücadelemiz bölgede yaygın eylemlerle geliştirilerek, 1988 yılını başarıyla tamamlayıp 1989'a girdi.

Gelecek sayıda:
DIYARBEKİR (DIYARBAKIR)

Halkımız zafere doğru giden...

Baştarafı 13. sayfada da yasayı uygulamaktan sorumlu olan komutanın yeteneklerini yaratıcı bir biçimde konuşturması belirleyicidir. Botan'daki uygulama biçiminin tam bir kopyası diğer bölgelerde uygulanmayabilir, ama Askerlik Yasası bütün bölgelerimizde uygulanabilecek bir yasadır. Bu yasa, bütün bölgeler için dengeli miş olan bir yasadır.

Yasanın uygulanmasında zorluklarla karşılaşılabilir. Ama bu zorluklara katlanma, bunları aşma temelinde kazanımlarımız çok büyük olacaktır. Bunun için, herkesin bu zorluklara seve seve katlanıp, bu doğrultuda başarıyı sağlamak için yürümesi, devrimciğin bir gereğidir.

Yasanın kısa uygulanma süreci içerisinde halkın onayını alması, doğru bir uygulama temelinde, öümüzdeki dönemde daha büyük gelişmelerin yaratılacağına da habercisidir.

Berxwedan: D... Arkadaş Botan Eyaletimizde gerek 1987 yılı içerisinde, gerekse de 1988'de oluşan yaygın toplantılar yapıldı. Bu toplantıların pratik gelişimi hakkında bize bilgi verir misiniz?

D....: Botan Eyaletimiz açısından kitle toplantılarının büyük bir önemi vardır. Kitlelerin okuma-yazma oranı oldukça düşüktür. Bu durumda da siyasal mücadelemizi ancak sözlü propaganda yoluyla aktarabiliyoruz. Bunun en önemli yolu da toplantılardır. Bu nedenle alanda yoğun toplantılar yapıyoruz.

Örnek olması açısından 1987 Ağustos'unda Pervari'nin Er-

vak köyünde yapılan toplantıyı aktarmak istiyorum.

Toplantıya gitmeden önce, yaptığımız hazırlıklarda, köyde durumu askerlik için elverişli olan gençleri de saflarımıza katma biçiminde bir karar almıştık.

Köye bir saat uzaklıktaki mesafede, gruplar eylem anında alacakları biçime göre yerlerini alarak, son hazırlıkları tamamladık.

Kitlelere Ordumuzun gücünü göstermek ve eylemin siyasal gübeleri ydönne ağırlık vermek için, gündüz hareket edildi. Daha gün batmadan köyün etrafı kuşatılarak, gruplar yerlerini aldılar. Toplantıyı düzenleyecek grupsa köye girdi. Köy halkı, köy meydanında toplandı. Bu şekilde de toplantı başladı.

Yine, bize gelen bilgilerde aynı gece, Ervak köyüne çeleçliği dayatan Oayan çete odayından iki çete başının da köyde olacağı söyleniyordu. Bu itibarla, barış üzerine, çetelerin bulunduğu ev kuşatılarak, hainler teslim alındı. Bunlar, toplantı alanına getirildiler.

Konuşmacı arkadaş, ulusal kurtuluş mücadelemizin geldiği aşama, ve her yurtsevere düşen görevler üzerine konuştuğundan sonra, saflara alınacak savaççıların tespiti için geçildi. Toplantıda bulunan 5 gencin durumu askerliğe uygun görülerek, saflara alındılar. Bu arada konuşmacı arkadaş Askerlik Yasası'nın önemli üzerine de bir konuşma yaptı. Köylüler, bu konuşmaya katıldıklarını ve vatan borcunun ödenmesi gerektiği görüşünde belirttiler.

Toplantının bitimi ardından,

daha doğru yol almaya başladık. Yol boyunca, Oayan çete odayına ait olan ot, heliz vb. yakıldı. Çete odayına ağır bir maddi hasar verildi.

Berxwedan: Z... arkadaş, Askerlik Yasası gereğince saflarımıza aldığımız gençlerin durumlarına yeniden dönmek istiyoruz. Saflara ilk katılan bir gencin pratik bir aktarır mısınız?

Z....: 1987 ortalarında saflarımıza aldığımız bir gencin pratikliğini aktarmak istiyorum.

Bu savaççı arkadaş, kısa sürede uyum sağlamakla kalmamış, daha ilk çatışması olan Bizina Dağı'ndaki çatışmada bütün birliğimize örnek olacak bir tutum sergilemiştir. Bu çatışmada Mehmet Kızıl adlı bu yoldaşımız şehit düşmüştü.

Ailenin bu yoldaşımızın şehit düşmesi arasındaki tutumunu araştırdık, öğrenmek istedik. Aile için çocuklarının direnerek şehit düşmesi büyük önem taşıyordu. Ailenin araştırmalarına düşman şu cevabı verir: "Oğlumuz bize teslim olurken, arkadaşları tarafından vuruldu." Aile, düşmanın bu yalanı karşısında, "Eğer oğlumuz bu tavrı sergilemişse cehennemine dibine kadar gitsin" biçimindeki bir cevabı vermiştir. Tabii daha sonra, arkadaşları aileyi evlatlarının şabaddeli konuşunda doğru bilgilendiriyorlar. Bunun üzerine aile oldukça rahatlıyor.

Bu aile, daha önce iki evladını daha şehit vermişti. Mehmet yoldaşın abisi, düşman la-

rafından katledilir. Kardeşi de düşmanın köy girişine düşüdüğü bombaya basarak, şehit düşer.

Üç evladını dava uğruna şehit veren aile "Keşke bir kaç çocuğumuz olsaydı, onlar da bu dava uğruna şehit düşselerdi" dedi. Aile, "Dağda gerillayla birlikte birşeyler yapabilecek olsaydık, onlarla omuz omuza düşmana karşı koyardık. Her üç evladımızın da şehit düşmesi bizim için onurdur" diyerek, davaya bağlılığını en yakın bir biçimde dile getirdi.

Buna benzer örnek tavırları sergileyen ailelerin sayısını yazılcıdır. Bütün bu örnekler, ulusal kurtuluş mücadelemizin kitle tabanına kavuşturulmasına açık bir örnektir. Bu da kitlelerin mücadeleye katılmaya kesin karar verdiği ve bu kararını pratik bir gerçeklik olarak uyguladığı anlamına gelir. Bu tutumlar, düşmanın kitleler üzerindeki oyunlarını boşa çıkarmada yeterli olmaktadır.

Özel Valiliğin kurulmasıyla birlikte, düşman kitleleri kazanma politikasına ağırlık verdi. Hayri Kozakçıoğlu da bu politikaya ige girdi. Sözüm ona kitleyi kazanacaktı. Sahte vaatlerle, bazı ekonomik imkânlar açarak, kitleleri aldatmaya çalıştı. Kazanacağı kitleleri de kendi deyimiyle PKK'ye karşı savaştıracaktı. Böylece mücadelemizi etkilendirmeyi amaçlıyordu. Düşmanın planı buydu. Gelişmelerden de açıkça görüldüğü gibi, kitleler düşmanın aldatmacalarına kanmaya-

rak, mücadelemiz etrafında daha fazla yer almaya başladı.

Berxwedan: Z... arkadaş, sen olarak, gazetemizin aracılığıyla okuyucularımıza iletceğimiz bir şey var mı?

Z....: Gazetemizin aracılığıyla okuyuculara ve halkımıza iletmek istediğimiz çok şeyimiz var. Ancak, hepsini bir defada iletmemiz mümkün değil.

Bugün ortaya çıkan gerçekliği, bütün halkımızın, anlaması ve kavraması gerekiyor. Parti çizgimiz pratik bir olgu olarak somutlaşmıştır. Bu çizginin zaferi ilan edilmiştir. Dost da, düşman da bu çizginin geleceğindeki zaferi görüyor. Düşman çizginin zaferine doğru gitmesinden ürkerken, halkımız ise bu gelişmeyi büyük bir coşku ile karşılıyor.

Bugün ülkemizin her sahasında gelişen ulusal kurtuluş savaşı, düşmanı büyük bir çıkmazla karşı karşıya getirmiştir. Hangi yönde bakarsak bakalım düşman bir çözüm-sözlüğü ve bir bunalımı yaşıyor. Bu ekonomide, siyasette ve askerlikte somut olarak görül-mektedir. Düşmanın büyük umutla sarıldığı en son özel savaş taktikleri de boşa çıkarıldı. Düşmanın, bundan sonra taktiklerini uygulayamayacağı açıkça çıktı.

Halkımızdan ve okuyuculardan istediğimiz, bütün bu gerçekliği gözönünde bulundurarak, ulusal kurtuluş savaşı daha da yükseltmek için destek ve katılımlarını arttırmalarıdır.

Gazetemiz Berxwedan'a...

Baştarafı 4. sayfa

yurtsever insanlara olan sempatisini iyi bildiklerinden, halkın karşısına bu sıfatlarla çıkıyorlardı. Yani hepsi de "devrimci", "demokrat" "yurtsever" sıfatları takınarak halktan oy koparmaya çalışıyorlardı. Örneğin, halkın ülkemizde sürdüren ulusal kurtuluş savaşına duyduğu sempatiyi iyi bilen SHP adayı, kendi mitinginde konuşmadan önce halkı selamlarken "Kürt halkının yurtsever evlatlarına merhaba, dağlara merhaba" diyordu.

Küçük-burjuva kalıpların belirlediği adayın düzenlediği miting sırasında bir grup yurtsever-devrimci, ayrı bir kortej halinde, "Bijl Kurdistan, bişre heledar", "Bijl Asadiya Kurdistan", "Kahrolun sömürgeçlik", "Kahrolun faşizm" vb. sloganlar atarak miting alanına geldi. Halk bu yurtsever gençleri coşkun bir alkışla karşıladı. Miting esnasında kendi sloganlarını atan bir grubu, miting düzenleyen küçük-burjuva örgüt kalıntıları, provokadörlükle suçladılar ve susturmaya çalıştılar. Yukarıdaki sloganların atılmasından rahatsız olan bu kişiler, bu grubu miting alanında atmakla tehdit ettiler. Bu tehditlere aldırmayan yurtseverler, kendi sloganlarını atmayı sürdürdüler. Böylece devrimci, demokrat, yurtsever sıfatlarını bürünerek halktan oy koparmaya çalışan bu kişiler, ne kadar devrimci, demokrat, yurtsever oldukları bir kez daha görüldü. Sonuçta seçimi,

miting alanlarında yaptığı konuşmalarla diğerlerinden daha çok devrimci, demokrat, yurtsever gözükmelerini başaran SHP adayı kazandı.

1 Mayıs'ta İstanbul'da faşist devletin kolluk kuvvetlerinin emekçilere yânelik uyguladıkları terörün kinematik amacıyla ve 3 Mayıs 1987'de Van'da sivil faşistlerce katledilen M. Şirin Tekin'in anısına bazı eylemlere girildi. Kampüste 2 Mayıs'ta bir forum düzenlendi. 3 Mayıs'ta yürüyüş yapıldı, çeşitli sloganlar atıldı, dövizler taşındı. Bu eylemde çeşitli konuşmalarla faşizmin saldırıları teşhir edildi, lanetlendi. Ayrıca M. Şirin Tekin'in mesur öğrenciler tarafından toplu olarak ziyaret edildi.

Mayıs ayı içinde Diyarbakır'daki kız ve erkek yurtlarında kalan öğrenciler, kendi yurt sorunlarının çözümlemesinde idarenin duyarısız kalmasını protesto etmek için bir dizi eyleme giriştiler. Kahvaltı, yemek boykotu ve şehzede oturma eylemi yapıldı. Polis bu oturma eylemine katılan öğrencilere barbarca bir şekilde saldırdı ve dağıttı; bazı öğrencileri tutukladı. Bu tutuklamalar dışında, başka eylemlere katıldıkları gerekçesiyle bazı öğrenciler de tutuklandı.

27 Mayıs 1989 Cumartesi günü, gözaltıları protesto ve içeri alınan öğrencilerin serbest bırakılmasını sağlamak amacıyla şehit merkezinde bir yürüyüş eylemi yapıldı. Bu yürüyüş eylemini halk etraftan alkışlarla

destekledi, aralarından bazıları da yürüyüşe katıldı. Polis eylemcileri dağıtmak için saldırdığında halk polise yuhladı. Polis bu kez halka da saldırmaya başladı. Bu eylemden sonra, eylemlerin genişleyerek devam etmesinden korkan burjuvazi, tutukladığı, gözaltına aldığı öğrencileri serbest bırakmak zorunda kaldı.

Diyarbakır emniyet müdürü gözaltına alınan öğrencilere çektiği nutukla, kendisinin de yurtsever bir insan olduğunu iddia ettikten sonra, "Bu tür eylemlere niye giriyorsunuz; bakın ben sizden daha yurtseverim, daha çok halkımı düşündüyorum. Aslında polis olmak istemiyordum, sonra düşün-düm ben istifa etsem yerime kötü biri gelecek ve halka kötü davranacak" türünden ikiyüzlüce sözler sarfetti. Bir öğrenci emniyet müdüründen kendisine Kürt olup olmadığını sorduğunu, kendisinin Kürt olmadığını öğrenince de "Oğlum, bak sen Kürt değilsin. Bunlara niye uyuyorsun? Bunlar seni kandırıyor bu tür eylemlerin arkasında PKK var. Onların arkasında PKK var, ya senin arkanda kim var?" dediğini anlattı. Gözaltına alınan diğer öğrenciler de bağlarından geçenleri anlatırken, "Adamların —devletin— en çok korktuğu şey PKK'dir" diyorlardı.

PKK önderliğinde verilen büyük mücadeleyi sindirme çabasında çaresiz kalan burjuvazi, bu çaresizliğini gözler önüne seriyor. Burjuvazinin bu korkusu mücadelenin yükselmesiyle orantılı olarak daha da büyüyor.

Kürdistan'dan selam ve sevgilerle
Diyarbakır'dan Ş. D.

Nikaragua Devrimi...

Baştarafı 15. sayfa

doğru yaklaşımının açık bir işaretidir. Eylem, silahlı mücadele etrafında kitle hareketleri ile yaygınlaşmasını da birlikte getirdi.

Sonbaharla birlikte, Masaya, Leon, Chinandega, Esteli ve Managua'da bulunan düşman garnizonlarına düzenlenen saldırıya paralel bir şekilde, kitle ayaklanmaları da yaygın olarak yaşandı. Silahlı birliklerin yanı sıra, kitleler de silahlı olarak, Somoza birliklerine karşı aktif savaşıma katıldılar. Bu ise silahlı direnişin gelişimine yeni bir ivme kazandırdı.

Bu gelişmelerle birlikte, ABD bir kez daha devreye girdi. Somoza ile FAO'nun temsil ettiği muhalefet güçleri arasında anlaşma sağlamaya çalıştı. Ancak görüşmeler, yıl sonunda çıkmazla sonuçlandı. Böylece ABD'nin bir alternatif oluşturma çabaları da başarıya ulaşmadı.

1979 yılı başlarında silahlı mücadele büyük gelişme sağladı. FSLN ülkenin daha geniş bir alanını denetim altına aldı. Haziran ayına gelindiğinde Somoza'nın hakimiyeti birkaç kentle sınırlı kaldı. Bazı kentlerde ise, sadece ulusal muhafızların kuşatılarda hakimiyet elindeydi. Bu durum, Somoza'nın sonunun iyiden iyile yaklaşımını gösteriyordu.

16 Temmuz 1979'da Sandi-

nistler başkent Managua'ya karşı dört ayrı koldan saldırılar başlattılar. Aynı gün hükümet kaynakları yaptıkları açıklamada, Somoza'nın 48 saat içerisinde ülkeyi terkedeceğini duyurdular. Bu açıklamanın yapıldığı sırada, karşı-devrimci-ler de hızla Nikaragua'dan kaçıyorlardı. Somoza da Nikaragua'dan 17 Temmuz günü kaçtı.

19 Temmuz 1979'da ise, Nikaragua bağımsızlığına kavuşarak, yeni-sömürgecilik zincirlerini parçaladı. Yeni hükümet, MDN Lideri Callejas, Violetta Chamorro, Onkilerden Mercada ve FSLN'den Daniel Ortega, Saavedra ile Moises Hassan Morales'ten kuruldu. Buna karşılık FAO da 7 günlük bir hükümet kurduğunu açıkladı. Ancak, bu durum giderek değişecek ve ülkenin yönetimi tamamen FSLN'e eline geçecektir. Şu anda da FSLN ülkenin yönetimini elinde bulundurmaktadır.

Daniel Ortega devrimin ilk günlerinde halkı şu çağrısı yaptı: "Sizi örgütlemeye çağırıyoruz... Örgütlenin, örgütlenin. Ne kadar örgütlü olursanız karşı-devrim o kadar zor olur." Nikaragua halkı bu çağrıya verdiği cevapla, devrimin 10 yılına girdi. Bundan sonra da örgütlenecek, yine örgütlenecek ve tüm karşı-devrimci saldırıları boşa çıkaracaktır.

Metelêkên Kurdî

Nav li guran, xwarin li teyran e!

NÎRÇ DEDÎM YÂ!

Uzun bir aradan sonra, PKK-Uda Grubu Ana Davasının mahkemesi açılmıştı. Savcı, hazırladığı binlerce sayfalık iddianameyi okudu. Daha sonra da hakim, sanıkların tek tek sorgusunu yaptı. Ve şu Bedrettin'e geldi:

«Bedrettin X., Surt, Emret komutanım» diyerek, duruşma hazırlanması selamını verdi.

Hakim:

«Oğlum Bedrettin, Siverak'te 3 tanzimde 2 kişi öldürüldü. Bu olayı sen mi yaptın?»

«Evet komutanım!»

«Bu polis, bu jandarma çehit edildi. Onları sen mi öldürdün?»

«Evet, ben öldürdüm komutanım!»

«Celal Bucak'ın mekenine tecavüz edip en yakın adamını sen mi öldürdün?»

«Evet komutanım!»

«Peki oğlum! Kahrda çay içmek isterken X. isimdeki adamı sen mi yaraladın?»

Bedrettin, dilinin ucuyla, ama biraz kızarak:

«Nâç komutanım!»

«Cevap ver oğlum! Sen mi o adamı yaraladın?»

«Nâç dedim ya komutanım!»

«Ne demek istiyorsun?»

«Demek istediğim, ben adam yaralamam, hep öldürürüm!»

«Kim Züleyha'ya yaz Sanık adını yaralamam!»

GAYRİ İHTİYARİ ÇIKSINI..

Kalabalık koğuşları en büyük sorunlarından biri de tuvalet sorunu idi.

Eski 36 koğuş (şimdiki gardiyan gemmesi) birbirine bağlı iki oda ve iki tuvaletten ibaretti. Mevcut 82'inci sonlarına kadar 160-170'inci açığı düşmeyecek kadar kalabalık bu koğuştu. Bu kadar insanın tuvalet ihtiyacını karşılaması, en az bir buçuk saatlik zamanı alırdı. Ki, sabah 05.00'de kalkıp uyanık olan (yemek yeme dahil) en çok bir saat bulamazdı. Böylece her uyanık insanın tuvaletini 05.00, 06.00, 07.00'de günde üç kez bekleyen kalabalık gibi bir durum vardı.

O dönemde ölmeyecek kadar az miktarda verilen yemekte en az sabun vb. ıshal edici maddeler atılmıyordu. Öyle ki, bazen koğuşun tümü bir arada ıshal olardı. Yine böyle bir gün, koğuşun tümü ıshal olmuş ve tuvalet aramaya giren insanlar, uzun bir kuyruk oluşturmuştu. Tuvalet kaynağı pencere duvarı yanında oluşmuş, koğuşun en dip duvarına kadar uzanmıştı. Orada da yılan kaynağı gibi, kendi etrafında bu ıhal balıkçı meydana getirmişti.

Hava almamak için sürekli kapalı tutulan pencerelerden biri, o anda hafif açık bırakılmıştı. Açık bırakılan pencerenin yanına gelen tuvalet kaynağında DDKD'li bir göçle ucuyla buzacık dışarı baktı. Tam da o esnada, mangel deliklerinden koğuşu ı-

layan gardiyan, dışarıya bakan adamı gördü. İyice tanıdıktan sonra hemen içeri girdi.

Sorumlu:

«Dikkatli!»

Gardiyan:

«Pencereden dışarı bakan çıksın.»

Kimse den ses yok.

«Üç kere kadar sayıyorum. Çıkamazsa bu şansı yok.»

Ses yok.

«Çık lan sen.»

Dışarıya bakan adamı, tuvalet arasından çıkardı.

«Neden dışarı baktın lan?»

Bakan adam:

«Bakmadım komutanım.»

«Lan yalan mı söylüyorsun? Gözümle gördüm.»

«Bakmadım komutanım.»

«Aç lan, aç elini!»

Adam elini açtı ve 30-40 jop yedi.

Dayaktan sonra, gardiyan tüm da koğuştan çıkmak istiyorken dayak yiyen adamı,

«Komutanım! Gerçekten dışarı bakmadım. Eğer bakmışsam GAYRİ İHTİYARİ (irade dışı) olmuştu» dedi. Ama ne fark ki, cahil gardiyan, «gayri ihtiyar» kelimesinin anlamını bilemedi ve öfkeli bu şekilde tekrar adamın üstüne yürüdü.

«Ne ihtiyar, ihtiyar nerde lan?»

Adam:

«Hayı komutanım, ihtiyar demedim. Gayri ihtiyar dedim.»

«Anlamam. Kimden ihtiyar? İhtiyar nerede?»

Taba bu arada da tekme tokat, coplarla durmadan habire vuruyor. Her vurduğunda da, «Nerede ihtiyar? İhtiyar kimdir?» diye soruyor. Dayak yiyen adam ise, kendisine atılan her tekme ve copla birlikte: «Gayri ihtiyar, gayri ihtiyar, gayri ihtiyar!» diye cevap veriyor.

Gardiyan:

«Nerde ihtiyar?»

Adam:

«Gayri ihtiyar!»

Gardiyan:

«Kimden gayri ihtiyar? Kimse çıksın!»

ÇAND • PİŞE • TORE — KÜLTÜR • SANAT • EDEBİYAT

ZİNDANDAN BAL DAMLALARI

—V—

Adam:

«Gayri ihtiyar!»

«Nerde ihtiyar?»

«Gayri ihtiyar.»

Dayak yiyen adam gayri ihtiyar dedikçe gardiyanın öfkesi bir kat daha artıyor ve adama vurdukça vuruyordu. Arak ne dayak yiyen adamın ayakta duracak kadar kaldı ve ne de gardiyanın dayak atacak gücü...

Mehdi:

«PKK çok güçlüdür!»

Arkadaşı:

«Nasıl?»

«Mesela, denizde balık biter ama, Batman ve Mardin'de Apocu biter!»

«Öyle mi?»

«Öyle.»

«Yani şimdi demedeki balıklar kadar Batman ve Mardin'de

rak içeri girer. Girer girmez de, «Koşuş! Dayak düzemi al» der. Tüm koğuş dayak düzeminde geçer. Adam başı 20-30 sopa alır.

Gardiyan:

«Şimdi de balıkçı çıksın!»

Koğuştaki tüm insanları koğuşlarından birbirlerine bakar ve herkes, «benim bildiğim koğuşta balıkçı yoktur» dercesine kendi kendine mırıldanır. Tabii, Mehdi'nin dışında olayın gerçek yüzünü anlayamıyorsa. Mehdi de hiç boşantuya vermeden, herkes gibi sessiz kalır.

Gardiyan bir-iki sefer, «Balıkçı çıksın!» uyarısına rağmen kimse çıkmayınca, direkt isim belirterek Mehdi'yi çağırır.

«Mehdi X. çıksın!»

Mehdi, kranyasını belirterek tekmilini verir ve gardiyanın karısına dikilir.

«Oğlum Mehdi! Sen balıkçı mısın?»

«Hayır komutanım.»

«Mardin ve Batman'da deniz var mıdır?»

«Yoktur komutanım!»

«Mardin ve Batman'da balık var mıdır?»

«Yoktur komutanım!»

«Peki, Mardin ve Batman'da Apocu var mıdır?»

«Bilmeyorum komutanım!»

«Oylaysa, ben şimdi sana Apocuları da balıklara da gösteririm!» ve başlar arkadaşları bayıltmaya kadar dayak atmaya.

Yorgun ve ter içinde kalan gardiyan, tüm koğuşa hitaben:

«Ulan koğuş! Bundan sonra, koğuşunda ne balık isterim ve ne de Apocu. Anlaşıldı mı ulan!»

Apocu var mıdır?»

«Vardır.»

«Oylaysa ben de Apocu olacağım.»

Mehdi:

«Arkadaş! Siyasetten konuşmasak iyi olur. Bakanın koğuşta

Gardiyan koğuştan çıkmadan önce, tüm koğuşa hitaben:

«Bak koğuş, bir daha bu koğuşta ihtiyar-mihtiyar istemem. Yoksa hepinizin gayrısını da-ihiyarını da benim anlaşıldı mı lan?»

Tüm koğuş bu oğuşdan:

«Emr-e-dar-sin komutanım!»

Sorumlu:

«Dikkat!»

BALIKÇI ÇIKSINI..

Yıl 1982. Zindanda vahşetin ayyuka çıktığı dönemdir. Aynı koğuştaki insanların bile birbirleriyle zaman zaman konuşmalarının yasak edildiği bir dönem. Hale hale siyasetten, bilhassa Apoculuktan konuşmak en büyük suçlardan biriydi. Cesası da en atından komalık olmaktı.

İşte bu dönemde Mehdi ve arkadaşları yanyana oturmuş, sohbet dalmışlardı. Mehdi, arkadaşının idarenin işiyoancusu olduğunu bilmez. Nereden bilir lan? Onunla aylarca aynı tabaktan yemişi ve aynı yataktaki yatmıştı. Tabii ki, biraz da güvencyordu.

Mehdi ve arkadaşları sohbet derinleştirdikçe derinleştirmiş ve giderek sohbetin yönünü siyasete kaydırırlar.

işiyancuları olabilir!»

Derken, sohbetleri son bulur. Kısa bir süre sonra da, Mehdi'nin arkadaşları konuşmalarına tümünü öldüğü gibi günden gardiyana ulaşır.

Gardiyan beliden yukarı sonyunmuş, üstünde, «Benden al dileme» yazılı sopası elinde Hiddetinden ağızından alyalını aka-

Tüm koğuş hep bu oğuşdan:

«Emr-e-dar-sin komutanım!»

«Dikkatli!»

“Zindandan Bal Damlaları” diziinin geçen sayısında- ta numarası III çekimde yapıl- mıştır. Doğrusu IV'tür. Düşünürs.

Berfirehbûna şerê me didome

ÊRÎŞEKE MEZÎN ÇÛ SER NAVENDA BAJARÊ ÇELÊ

Destpêk di nîçela dawî de

gundan û serbazan bû. Di encama rojandina xurt û dijwar a pêşmergeyên ARGK de, diyar dibe, ku peşemîn ji komên taybetî û partîzanan gundan gelek kes hatine kuştin û hejmara kuştîyên ji van, ji yên serbazan gelek bilindtir e.

Li hembere ve lêdana xwarî dijmin, xebat kir, ku tengexazî û astenga xwe bide weşartin û di encamê ve de serî da kuştina welatperazên ji gundiyan. Dijmin rage wan gundiyan kuştî, nola gerillayên ARGK da şanikirin û xwest li pêşberî avana gelemperî binêkîna xwe binistamine. Piştî livbaziya çavî ser bajarê Çelê ji dijmin, mirovên gundî yên ji rêze kuşt, wan da ber fişekan û weke ev pêşmergeyên ARGK bun, dest bi bangçayêke berfireh kir. Dagirkerên bo bi azîneyên ve nola daxwaz dikin, ku binêkîna xwe weşartin bibelîn. Ji aliyêke daxwazên şanî bikin, ku gelek ji pêşmergeyan hatine kuştin, ji aliyêke din ji daxwazî liwê, ku dewlet jêhatîye û biserdikeve binfirin.

Piştî ku dijmin li Çelê lêdanên mezin girtî, enqîrîndiyar kir û qirkirîna nuh bikaranî. Paşê wan gundiyan kuştî, di daxweyanîyên xwe de nola gerillayên ARGK da şanikirin. 16 gundiyan ku li derdorek Çel, Elîkê û Çolamengê kuştîbû, weke gerillayên ARGK bi nav kir û xwest bi vi awahî avira gelemperî careke din li ser ve bangeke hasapine.

Kuştîyên ve nola bi destê dagirkeran, bi xwe şanî dikin, ku dagirker vi şerî ji meç hunda tirine. Bêyêrên ve nola delîlan ezkere û ronî ne, ji bo di şer de binêkîna dagirkeran li ser axa welatê me. Hilgirtina azîneya kuştîyên mirovên ji rezê û be gunch, ji ber fişekan derbasîkîna gundiyan sîzan u be derfeta xweperastinê, givaneke ronîye, ji bo keta û ventêrîna dagirkerên Tirk. Lewma serî didin hovîtyên ve nola, ji ber ku li hembere pêşmergeyên ARGK berdermê nola binêkîna gelek mezin dibin û bi tevayî geç dabûn.

LI AMEDÊ AVAHIYA MÎT Û WALÎ HAT BOMBE KIRIN

Têkoşîna me ya nîçariya netewî ber diçe li bajarên ji xwe digihîne bîngehên xurt û serxwe. Êrişên ku ji aliyê gerillayên ARGK diçin ser navendên bajarên, vegirtina gelek bajarên û bi soetan di bin hikmê pêşmergeyan de mayîna hinde bajarên, xebatên li bajarên ji xweyê dîzîna û peşvedibîn. Têkoşîna me ya nîçariya netewî ku li gundan û çiyên pêşmergeyên gelek mezin şanî kirîye, bi şeweyêke xurt destpêkir, ku posîdeyên xwe li bajarên ji bide bîstîstandin û şanîstî.

Li bi girsên gel ên li bajarên ji, ji bo tîkoşîna me ya nîçariya netewî weşariyêke mezin bervevîkeve û roj bi roj hejmara kesên ku ji bajarên xwe tevî şerêke aklîf dikin, bilindtir û zêdetir dibe. Herçiqasî kontrola dijmin li ser bajarên mezinê ji, her diçe hejmara kesên tevî tîkoşîna dibin, diwa ji mezin-tir dibe û xebatên me yê rêkxistinî li van deran ji bi lez peşvedîçin.

Li kêleka van pêşveçûnên bi naverokê û xwedî wêletî, roj bi roj livbaziyan enqî û bombe kirinê, ku diçin ser sazîyên dijmin ên cûre cûre, berfirehkir dibin. Li navendên gelek bajarên, heya tîha gelek livbazi li dijî sazîyên dijmin, boşperşiyên dijmin û agandê hevxbatîyê hatine pêkandin. Li ser ve bîngehe, li navendên bajarên ji lîdanên mezin li dijmin hatine xistin û dijmin li van

deran ji nola hundabûnên herî mezin buye.

Livbaziyeke ve dawiyê ji livbaziyan ku li bajarên hatine pêkandin, livbaziya bombe kirina avahiya MÎT (Sazîya îstîbharatê) û walî ye li bajarê Amadê. Herçiqasî bombe berî dora xwe poqî ji, ev livbazi tîneke gelek mezin li ha dagirkeran afirand.

Weke le zanin, avahiyan ve nola gelek dijwar ten parastin. Bombekirina avahiyeke ve nola, ku ji hembê alîyan ve dihat parastin, tîne dijmin xweyê kûrkî. Tîne pêkhatin û hebûna ve livbaziye, kîniyêke tîni û bîzdanê ye ji bo dijminê dagirker. Piştî ve livbaziye ji her alî ve ezkere hat dîtin, ku dijmin xweyê kûrîye nava tîrê. Ji ber ku, li wan deran, ku dijmin xwe bîg parastî diheband, pêkhatina ve livbaziye, şanî dîke, ku li tu deran dijmin nikare xwe ji livbaziyan ARGK nîçar bike. Ev nola di jîyanê û karwanê de careke din nîd hat îspat kirin.

LI ELKÊ ŞER GEŞ BÛ

Li kêleka livbaziyan rez bi rez, ku li derdorek Elîkê li dijî dijmin pektî, roj bi roj ji xwegihandina xortên Kurdan nava rêzên yekîtiyên me yê nîçariya netewî, bêhur dibe û hejmar xwe digihîne banîyan.

Yekîtiyêke ARGK di êrişên ji hev cuda bîre ser gundê Bêşaxê û Dêşa Hemû navçeya Elîkê û livbaziyan seravetîne pêkani. Pêşmergeyan ARGK li gundê Bêşaxê û Dêşa Hemû, tevî gundiyan civînan derastîkirin û li van herdu deran, 30 partîzanan gundan u 14 xortên Kurdan tevî rêzên xwe yê şerêke kirin.

Tevîbûna partîzanan gundan bi ge-ken xwe nava rezên ARGK bi vi awahî û bi şeweyêke komî, datîne holê, ku hevîyên dijmin en ji partîzanan gundan dîke, wê nekarîna bi cih bî. Ev nola carekê din bi delîl hat dîtin. Dijmin mirovan bi keteke çêdar dîke û di xwaze ev mirov di bin nava partîzanan gundan de, li dijî gele xwe per bîkin. Dijmin daxwaz, ku partîzanan gundan enqî gelê Kurdistanê bikin u Kurd bi destê Kurdan bînin jîkandin. Lê tevî pêşveçûna tîkoşîna me u xurtbûna tîkoşîna me partîzanan gundan ji roj bi roj bêhur hujar dibin û hiqê xwe tînin serê xwe. Wan çekên ku dijmin xistîbûn destê wan, diavîrin di dijmin û berê çekên dîtin pêşî dijminên Kurdistanê û jîyanê Kurdan.

Ev ji şanî dîke, ku ew polîtîkaya "Kurdan bi destê Kurdan jîkandinê" ya dijmin, bi tevayî îflas kirîye û dîke. Li derveyî barekî bebextî û welatîroq e diyar û ezkere, edî ronî bûye, ku çî mirovêke me naxwaze dijmanîya gelê xwe bike. Dijmin edî noma bi hewanî bîkarîne mirovan bike dijmanê gel û welatê xwe. Ev nola, ku bîyêrên ve dawiyê careke din xweyê ronahî bûye û derketiye holê.

Rojê 22'ê Tîrmehê ji, li herêma Deryê Hîsare navçeya Elîkê, yekîtiyêke ARGK komînek li pêşya şaxekî operasyonên leşkerî veda.

Piştî ku 30 partîzanan gundan u 14 xortên Kurdan xwe gihandin rêzên ARGK, dagirker ji operasyonên xwe yê li derdorek Elîkê lezandî. Çiyayên li dora Elîkê bi hezên artîşa dagirkeran hatin dagirtin. Bi bezaran leşkerên dagirkeran berên xwe dan çiyayên Elîkê.

Le bîlî hîma dijmin u mezin u operasyonên leşkerî yê bî rawestan, pêşmergeyan ARGK li herêma Deryê Hîsarê komînek li pêşya şaxekî leşkerî operasyonên danîn. Saet dora 19'an yekîtiyêke dijmin kete kemîne. Ji yekîtiya

dijmin gelek haun kuştin an ji birindar kirin. Di ve livbaziya kemîni de, pêşmergeyan ARGK nola çî lêdanêke ne-bûn. Herçiqasî denge çekên ji hema alîyan ve dihatin binîstin û yekîtiyên operasyonê yê din ji denge çekên di-bîstîtin ji, yekîtiyên dijmin ên din ne-werrin xwe tevî porberîyê bîkin u neha-tan hewara yekîtiya ku keta kemîne.

Piştî ku tîrî dakete erdê, hemû bîzîrên dijmin bi lezanêke mezin dawî bi operasyonê xwe anin u xwe kîrandin koze'n xwe yê baregehê. Ev bîyêr u pêşveçûn, nîçariyên ezkere û berçavî ne, ji bo tîni u panîka dijmin. Dijmin roj bi roj daxweyanîyan di rojnemeyan de dade weşandin û dibêje, "Me wan wana xwîye tengasiyê, em wana li ser piştî wan in." Lê bîlî van gotînan, dijmin, da nola pêşmergeyan ARGK nehe, di her delîlê de ber bi enîqa u qurçikan ve derve û operasyonên xwe ji, tîne bi hinde deran bi lûxub digire.

Ev pêşveçûn bun sodemek, ku şere me ve nîçariya netewî li derdorek Elîkê ji hilpişkin û hilgirtineke mezin şanî bike û di ve berê de tundbûnekê tevî xwe bînin. Herçiqasî dijmin bi hezaran leşkerên xwe li hawîrdorên Elîkê komîkîrîye ji, şere me li ve derê ji pêşveçûneke herî mezin diye.

Di livbaziyeke din de, ku li Elîkê hat bikaranîn, pêşmergeyan ARGK êrişek bînin ser janiyêke PTT (Sazîya post, telîgraf û tîlefônê ya Tîrkîyê) û se navişîna dewlete hatin yewtîndin. Di encamê ve êrişê de, xebatên avakîna PTT hatin rawestandin û herweha lêda-neke mezin ji li armanên dagirkeran ket, ku di xwestin ji bo daxwazê leşkerî xebatên komînişiyone bervebînin.

LI NAVÇEYA ŞAXÊ ÊRDIMA WANÊ LÊDANEK MEZIN LI DIJMIN KET

Bi destpêkirina Hilpişkîna Havîne, şere me ye nîçariya netewî li derdorek Şaxê ji pêşveçûneke mezin şanî ku. Weke ku hatina di nava rêzên ARGK de ji aliyê hejmarî zêdebûyî, herweha ji lêdanên giran li dijmin u hatin xistin û tîni xistin.

Têkoşîna me ya nîçariya netewî, ku li derdorek Şaxê peşvedîçe, herweha wê gihîna dijmin ji di avê de bîr, ku dijmin diawestî tîkoşîna me bi êrdîna Botane bi tîbûbî bîbê û nehele xwe bîhîmê er-dîmîn din. Ev pîlana dijmin bi vi awahî bîrînen herî kûr girt û nexweş ket.

Şerê me ye ku li êrdîna Botane goşdibe, xwe digihîne dardorên nola u ci-na ji û li ser ve bîngehe, li van deran ji peşveçûnên mezin edî xwe dadin şanîna.

Li nêzîkî gundê Kunalga navçeya Şaxê, li Çiyayên Kûrên Azo Dêşa Alên-Kevîr, di navbera yekîtiyên ARGK u endamên artîşa dagirkeran de şerêke ge-lek mezin derket. Dijmin di vi şerî de ji, nola binêkîneke dijwar bû u perçîqî.

Berî vi şerî, pêşmergeyan ARGK li Dêşa Alên-Kevîr 12 xortên Kurdan giribûn nav rêzên xwe. Dora nav-rojê hezên ARGK hatin Dêşa Alên-Kevîr û bi kesên li wê derê re, civînak çûn. Di dawîya civîna de yekîtiya ARGK, li gora daxwazên zagona leşkerîyê, 12 xortên girt nava rêzên xwe u xwe ji cîhe bûyêrê dûrxist.

Gava ku dagirker ji ve rûdana agah-dar bun, diwa operasyonên xwe yê leşkerî lezandî. Hezên artîşa dagirke-ran, ji bo liwandinê girsên gel u rawes-tandina xwegihandina xurtan nava rê-zên ARGK, operasyonên xwe yê leş-

ker li Dêşa Alên-Kevîr û hawîrdorên deşte diwar kirin.

Hezên ARGK ji, li hembere operas-yonên dijmin ên li derdore, xwe liwan-din u bi armanca lêdanêke li dijmin bîstin, li hinde xalan kemîni vedan. Şaxekî operasyonên leşkerî yê dijmin kete kemîne. Di encamê ve de şerêke mezin derket û bi soetan berdevam kir. Di encamê şerî de ji, bi dehan kes ji yekîtiya dijmin hatin kuştin an birindar kirin. Yekîtiya ARGK ji, bi manev-rayêke jêhatî u şerêke, bî hundabun karî xwe ji cîhe şerê dûrbûye û vegere baregehê xwe.

LI ÇIYAYÊ TENDÛREKÊ 10 MIRÎ Û 15 BIRÎNDAR JI SERBAZ Û PARÊZKARAN

Li Çiyayê Tendûreke, li nêzîkî nav-çeya Gîyadînan (Diyadin) êrdîma Agîrî (Anarî), di navbera yekîtiyên artîşa dagirkeran û pêşmergeyan ARGK de şerêke dipar derket, ku bi soetan berde-wam kir. Di encamê vi şerî de ji leşkeran û partîzanan gundan 10 kes hatin kuştin u 15 kes ji bi xedar birindar ketin.

Xweberfirehîkîna livbaziyan me yê nîçariya netewî li herêma firehur u li hembê deran lêdanxistîna li dagirkeran tevî xwe rastîyêke ji tînin, ku şere me xwe bîhîmê bîngehên xurtîr. Li der-dorên êrdîma Agîrî ji şere me ye nîçariya netewî, bi destpêka Hilpişkîna Bihara 1989'an, ji nuh ve pêşveçûneke mezin şanî kir.

Têkoşîna me ya nîçariya netewî, ku di sala 1985'an de li derdorek Çiyayê Agîrî dijmin bi rojan mapîkirîbê, şerê dijmin êqandibû u li welatê û derveyî welat posîdeyên bi naverokê li gün xwe hiqîbê, di salên paşê de ji li ve derdore pêşveçûna xwe domand u xwe gihand rewşa ve roje. Bi destpêka domana Hilpişkîna Bihara 1989'an tîkoşîna me ya li ve êrdîmê, pêşveçûneke mezin kete paya xwe.

Dagirkerên Tîrk bi berfuşî daxwa-zin, ku tîkoşîna me bi êrdîmê bi tîbûbî badan xweya kirin û di ve berê de gelek xebatên dîtinin pêşya xwe. Lê tîkoşîna me ya ku li ve êrdîmê ji pêşvedîçe, daxwazên dijmin u xebatên di ve bare de rind diçûn. Tê şanîkirin, ku tîkoşîna me di êrdîmêke teng de neha-tîye mekîrîn û her diçe pêşveçûn diçe u xwe belavî hemî êrdîman dîke. Ev pêşveçûn ji herî berdevamî ya Têkoşîna me roj bi roj xwe digihîne derdoran berfirehtir en nuh û li van deran ji livbaziyan aurt derdîrêvî hê. Bi livbaziyan ve dawiyê, ev nola şerî, careke din hatin îspatîkirin. Lêdana ku li Çiyayê Tendûreke li dijmin hatîye xis-tin, şanî dîke, ku şere me li hemû deverên Kurdistanê peren serhişdanê bilind dîke û ronahîyêke gewre li ser Kurdistanê dadigirtine.

LI DIHÊ ŞER

Rojê 25'ê Tîrmehê, di domana şere beyanê de, şerêke diwar li Dihê derket û lêdanên giran li dijmin hatin xistin.

Şerê beyanê yekîtiyêke gerillayên ARGK û yekîtiyêke dijmin li nêzîkî qopaxîya Bîrîni (Bîndîk) navçeya Di-hê nola hevûdu bun. Yekîtiya ARGK bi lez u çalakî xwe leverand û xendestîya rojandîna bi destê xwe ve anî. Lewma hêza dijmin ji kete nava rewjêke, ku

nekarîbe xwe bîrîne. Di encamê agîrê pêşmergeyan ARGK de, te goun, ku ji hêza dijmin hunde kes hatine kuştin an ji birindar kirin. Guman heye, ku hejmara mirîyên dijmin bîlind be. Dagirkerên Tîrk, mîna herdermê hejmara mirîyên xwe diwa keta şanî dan. Daxweyan kirin, ku serbazek hatîye kuştin û yek ji birindar bûye.

Piştî ku pêşmergeyan ARGK xwe ji cîhe şerê derdoran, paşê yekîtiya dijmin karî xwe bîngîrîne. Di wê navberê de givaneke 12 salî, ku li çiyê perê xwe diçêrand, ji aliyê leşkerên dijmin bi hovîti hat kuştin. Dijmane hov, heya lêdana xwarî ya giran, bi kuştina givane-zarok, xwest bîstîne. Dijmin di daxwe-yaniyan xwe de, ku di rojnemeyan de hatin weşandin, xwest vi kare xwe bîxe eluyê pêşmergeyan ARGK u hovîtiya xwe vegîre.

LI MISTBÎNÊ ŞER GERM BÛ

Navçeya Mistbînê, derdorekî wana ye, ku tîkoşîna me ya nîçariya netewî li wê derê xwe gihandîye bîngehên xurt u peşveçûnên pewîs li wir xwe dîdin jîyan kirin. Têkoşîna me ya nîçariya netewî li Mistbînê, ger di navenda bîgêr de u ger ji li gundan xweyêke destêkeki gundan gel a xurt e. Roj bi roj li Mistbînê lêdanên mezin u dagirkerîya Tîrken fapî ten xistin u tîkoşîna me ya nîçariya netewî li ser ve bîngehê peşveçûn diye.

Berî nîha bi dermêke kî, dagirkerên Tîrk di navenda bîgêr Mistbînê de serî dabûn operasyonên leşkerî u hinde we-lapereveran girîbûn. Paşê ji di rojneme-yan de dabûn bîstîndin, ku PKK li Mistbînê hatîye peşveçûn û tînekirin.

Hin avêkîna van nuçayan zuwa ne-bûyî, li derdorek Mistbînê livbaziyan me yê nîçariya netewî pêşveçûneke mezin u şanîkirin. Li gelek deverên Mistbînê lêdanên rez bi rez li dijmin hatin xistin.

Rojê 18'ê Tîrmehê ji qopaxîya îstîlê (Akurî) navçeya Mistbînê, di navbera yekîtiyêke artîşa dagirkeran û pêşmer-geyan ARGK de şerêke derket. Di şerê derket de ji artîşa dijmin serbazek hat kuştin, yek ji xedar birindar ket.

Rojê 24'ê Tîrmehê ji pêşmergeyan ARGK çûn gundê Bulnacak navçeya Mistbînê. Li gundê civîneke tevî gum-dîyan çûn. Gundî bi dixwazîyêke mezin tevî civîna bûn. Piştî civîna pêşmergeyan ARGK agîr berdînan dibîstîna gund û bi vi awahî dawî bi livbaziya xwe anin.

Li navçeya Şawrê êrdîma Mîrdîne ji, welatîroq û guhbel Faraç Şaga bi marîne hat cezakirin, ji ber ku gîlyê se şergeran kiribû û bîbu wîletîna kuştîna wan.

Sixure bebextî piştî gîlyê xwe cîhê xwe guhartibû û revîbû gundê Tîzyahê (Elmîbahçê). Piştî demêke kan ajotinê şopê, şopa bebextî hat dîtin u bi marîne hat cezakirin.

Komak ji pêşmergeyan ARGK hat gundê Tîzyahê u pêş gundiyan di nava gund de civand. Axîrîneke bangçayê hat pêşkêş kirin. Hemû xac u gunchên anne welatîroq yêke yêke ji bo gum-dîyan hatin xwendin. Paşê gerillayên ARGK, cezaya ku bebextî maf kiribû diwa wî û xwe ji gund der kirin. Ev sixure ku ji kuştina ed yewmîrên ARGK berpirîyar bû, hin derengî tî neketîbûyê, berîwa xwe girt. Cezakî-rîna vi ajîrî, posîdeyên mezin li ser gelê hawîrdorê hiq. Bawerîya gelê me ca-reke din nîd hat xurtîkirin, ku wê bersîva her dîlopa xwîna hatî rûandin we ji dijmin u hevxbatîkarê wî bîlîn standin.

LI HEMBERÊ KOÇBERKIRINÊ RAPERÎNA KURDAN

● *Berxwedana li hemberê koçberkirinê ya gundiyan li dora Çiyayê Cudi gundên bi navên Balveren, Gêçiboyu, Arakoy, Daxqonak, Yaxurtçular, Taşdelen, Ortasu u Işıkveren bi jiri biserket 5.000 mirovan me livbaziyeke rindistîne birêvexistin, ku bi rojan doma Gundiyên li hawirdoren Çiyayên Cudi, Giebar, Şêx Emer, Herekol u Kela Memê ji, piştigirtiya xwe ji bo raperîna (intifada) danin holê*

Li peybere pêşveçûnên mezin ên şerê me ya nîzariya netewî, hilweşîn u ruwina bîrên antîqa dagirkerên roj bi roj kûnir dibe u dagirkerên Tirk, bikaranîna xwe yan şerê taybetî berfirektir dikin. Dagirkerên Tirk ji destpêkê, ku li Kurdistanê pîlasek valakirina gundan, avakirina gundên stratejîkî di karvanîya de pekkirin, ku imperyalîzma USA li welatê Vietnamê bikaranîbû Daxwazên dagirkerên Tirk di ve bare de, bi seranseri dijîbîn ên USA, ku li Vietnamê bûnibûn. Li keleka bikaranîna van pîlasek, dagirkerên Tirk giraniyê ji dîtin bikaranîna çekên kûr u wan teknîkên şerê taybetî ku USA li Vietnamê bikaranîbûn li Kurdistanê bikarandûn.

Bi pêşveçûna şerê me li Çiyayê Cudi u ledanên rîz bi rîz ên giran li hezên antîqa dagirkeran ketin pêve, di bikaranîna şerê taybetî de ji zedebûnekê xwe şûn, ku dagirker li ve êrdimê van datînin peşîya xwe. Dagirkerên hov dan xweykirin, ku wê hawirdorên Çiyayê

Cudi li tevayî valabûn u wê ve dordorê ji asmanan bidin ber binhiyên. Hin demêke dişî ji şer ve daxwevaniyê derbas nebu, dagirker destpêkîrîn, ku ve pîlasek xwe pekkirin u ji bo ve amanoş xwe tevgerrandin.

Dagirker peşî dan bihiştandin, ku wê du gundên li dema Çiyayê Cudi valabûn. Paşê ji qedexê kûn, ku gundiyan Balveren, Arakoy, Gêçiboyu u Daxqonak derkevin derveyî gundên xwe. Roja 26'ê Hêziranê dagirker bi gundiyan dan bihiştandin, ku wê li zozan, deşî u meşgeyan talîma rojan dîna berkan bûn u diwa gundi derme hevîn derveyî gundan. Hezên antîqa dagirker herweha dan bihiştandin, ku heke gundi guhdariya fermana nekin wê çî berpirîniyê ji bo buyere derkevin napeyirîn.

Armanca wê fermana dagirkeran gelek tobi u zelal e. Ji xweke koçberkirinêke ketele datînin peşîya gundiyan, ji

Dûmahiya di rûpeha 21'an de

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berfirehbûna şerê me didome

ÊRÎŞEKE MEZIN ÇÛ SER NAVENDA BAJARÊ ÇELÊ

- *Her rojê şer li Çiyayê Cudi*
- *Baye livbaziyan li Şîrnexê*
- *Li Çolamergê li Rêtenga Xelîlê Siwarî keminek*
- *Pêşmergeyên ARGK êrişek birin ser navenda bajare Çelê*
- *Li Çelê di kemineke de ledanên mezin li dijî min ketin*
- *Li Amedê avahiya MÎT u wali hat bombe kirin*
- *Li Elke şer geş bi*
- *Li navçeya Şaxê erdima Wanê ledanek mezin li dijî min ket*
- *Li Çiyavê Tendûrêkê 10 mîrî u 15 birindar ji serha: u parêzkaran*
- *Li Dihe şer*
- *Li Mistbîne şer germ bi*

BAYÊ LIVBAZIYAN LI ŞÎRNEXÊ

Şerê ku li Çiyayê Cudi dişîva buye, dardorên Şîrnexê yê din ji xistîye bin postdayên xwe. Hema li hema war u dardorên Şîrnexê, şer bi şeweyekê herî tund berdewam dike. Livbazi u kiriyarên jehatî u serketî dişîva şer bîrên loşkerî u ser sazîyên cure cure yan dişîva.

Pêşmergeyên ARGK çûn zivirga Ozvêrên gundê Yaxurtçular u tevî gundiyan civîneke pêkîrîn. Dîstana gund dan ber agnî u sê xortên Kurd ji gûrîna nava rezen xwe. Ev xort daxwaza xwe dişîva kûn, ku daxwazên loşkerîyê xwe li cem ARGK bikin.

Yekîniya ARGK bi şer doma sê 20'an çû zivirga u di qada gund de hema gundiyan ciwand. Endamên ARGK, li ser pêşveçûnên tîkopiya me ya nîzariya netewî u delametan dîkenn ser malên welatperazên azad u di van perazan de gundiyan ronahî kûn.

Piştî dawîbûna civnê pêşmergeyên ARGK di nava çepik-kutana gundiyan de sê xortan giran nava rezen xwe. Tevî gundiyan agir berdan dîstana

gund ji, ku dem bi dem nola karakolekê u hingavtîxaneyekê dihat bikaranîna.

Êrişekê dan a ruh ji çu ser cerdevanên, ku Abxan Tatar serokatiya wan dike. Di salên bihurt de ji ledanên mezin li van cerdevanan hatibûn xistin. Di encamê ledanên pêşmergeyên ARGK de ev cerdevan astane nava roşekî, ku nekarîna bi hesariya xwe bûnibûn. Di van rojên dawiyê de dagirker, diwa dixwazîna van cerdevanan bidin livandin u li dijî jekopiya me wan buçûn jekî.

Piştî ku şer me li êrdimê xwe gihand axistên şerêkî berfirek, niha dagirker diwa dixwazîna van cerdevanan bidin tevgerrandin u beran wan bidin gundan. Weke te zanin ev cerdevan ji ber tînge zanîya xwe revibûn navendê bajar u êrdî nodîwêrî derkevin gundan. Dagirkerên Tirk bi tevgerrandina van cerdevanan dixwazîna bi vî awayî, binkeftina xwe birawestînin. Armanca dagirkeran ewe.

Li nezîkê gundê Tuptepe dafek (keminek) li pêşîya cerdevanan hat danîn, ku di tomoşîlekê de daganîyan. Cerdevanên ku peşîyan Tatar in, ketin dafê pêşmergeyên ARGK.

Di encamê agnî gerillayên ARGK u rezandînekê çep-tastî de, parêzkasê gundan Osman Tatar hat kuştin u parêzkare gundan Muhyettin Çener ji bi vedarî birindar ket. Herweha tomoşîl ji malî zîraren mezin bû.

Hêzên ARGK li ser rîva Şîrnex u Cizîra Botan ji hinde mayîn li pêşîya dişîvanan vedan. Traktoreke hezên dişîvanan ji ser roşîyêkê derbas ku u mayîn poq. Ji kesên di traktore de sê kes bi diwarî birindar bûn.

Di şerêkî din de, ku li Şîrnexê pêbu parêzkarên gundan enqî hevuda kûn. Di ve buyere de parêzkarên gundan avbûn ser hevuda u bi diwarî rezandûn ser hevuda.

Li gundê Atişgî qopaniya Kralbu parêzkarên gundan operasyon birêve dîran. Ji her tîra u tîrdana cane xwe ketin nava şaxîya u enqî hevuda kûn. Bi şeweyekê dişîva roşandûn hevuda. Di encamê ve buyere de du parêzkarên gundan ciwt.

Ev buyere nimûneyekê gelek bag e, da mirov tîra parêzkarên gundan çetî lêbigihaye. Di ve dema dawiyê de tevî tundbûna şer, di navbera hêzên dagirkeran u parêzkarên gundan de, carcaran şer u pozberî dîbin u ev ramî, nimûneyekê din u bag e, ji bo dîlîna rewşa hêzên dişîva li êrdimê Botanê.

Herweha di navenda bajare Şîrnexê de xaniyê bebestekî ku saxûn (guhêl) ji bo dişîvan dikin, hat bombe kirin. Berî nîla bi demêkî, ji ber ku êrdî nedîkan jiyana xwe biparêze, ev ajan berkarîna navenda bajare Şîrnexê. Bi şer xaniyê ve welatîroşî hat bombe kirin.

Ev erîşa çopî ser mala vî bebestî, bi roketan u nîroşpîkên destan çetî. Di domana erîşe de du kes xedar birindar ketin.

Pêşmergeyên di van rojên dawiyê de dagirkerên Tirk, di navenda bajare Şîrnexê de hezên xwe yê loşkerî xweş ciwandine. Behîr ji şerîye bajar serbaz di nava hejê de hene. Dardorên Şîrnexê ji herwusa, bi serbazan tîji buye. Hejmara loşkeran gelek ji hejmara şerî behîr buye u antîqa dagirkeran ew dardor ji xwe re zivirandiye bergehekî laşên ya hen mezin. Le bill hevqasî serbaz u hima dişîva, ev livbazi di navenda bajar de biserket. Ev ji bo sedemê, ku tîra dişîva mezinîrî bibe u dişîva rîva vedetîyan dibe.

Ev livbazi carekê dan girîngî, ku ew kesên hevzebarîyê dişîva dikin, dişîva nîzariya gelê me dikin u di kîrîna xwe de li pêşîya gelê me dibin gûnehkar. Bîrîna kîjan derê bila bîrîna, nayîn efîkirin. Ger ew bîrîna wan deran ji, ku bawerî li wan deran dişîva gelek xurt e, dişîva nîkariya xwe ji ber şîşekên ARGK en herdomê hesab dixwazîna, nîzariya bîrîna. Herkesek bi ve buwere carekê din di, ku ev tîji buye rastîyêkê jiyand u çî bebestî be beriv ku caran namin.

LI ÇOLAMERGÊ LI RÊTENGAXELÎLÊ SIWARÎ KEMINEK

Li nezîkê gundê Yoncalî erdima Çolamergê (Hekarî) di Rêtenga Xelîlê Siwarî de hezên ARGK keminek (dafek) li pêşîya hêzên dişîva ên operasyonê vedan u 200 serbazan dişîva, anga yekîtiyêkê dişîva u operasyonan bi tevayî kele ve kemane. Di encamê ve kemane de bi dehan endamên hêzên doman hatin kuştin an ji birindar kûn.

Ev livbaziya kemine bi roj hat pek amîn, sê şerê derketî heya tîrîya şerê u

derengî berdewam kir. Piştî ku pêşmergeyên ARGK hundarên giran dan hezên dişîva, bi ledanêkê buçûn u bi şeweyekê serketî u çalak xwe dan paş.

Dagirkerên ku di Rêtenga Xelîlê Siwarî de ledanên mezin giribûn, paşê erîşî gundê Yoncalî kûn, ku nezîkê Rêtenga Xelîlê Siwarî dişîva. Bi hovî avdîna ser malên welatperazên gundi u qîrînkînekê pekanî. Dagirkerên ku ne karibûn li hemberê pêşmergeyên ARGK tiştekî bikin, erîşî gundiyan bi çek u nîroşpîkê parastînekê kûn u pêşî gundiyan xizan bi şeweyekê darindorîyê kûn. Di gundi ji bi diwarî birindar kûn. Paşê hinde daxwevaniyê xwe di rojname u weşanan de dan weşandin u gundiyan weke tîkoşer u şervandên ARGK dan xweykirin u ji şer ve bigebe xweşîn qîrînkîna xwe ya hov biniximîna. Lê di ve amanoş xwe de nekarîna biserketî u rûçîke wan e gomar zê derketî ronahîyê.

Piştî vegirtina Dih u Şemzînan livbaziya mezintirîn ji yê li bajarên

ÊRÎŞEK ÇÛ SER NAVENDA BAJARÊ ÇELÊ

Şeva 25'ê Tîrmehê yekîtiyêkê ji hezên ARGK erîşekê mezin bir ser bajare Çelê ordîma Çolamergê. Ev erîşa avdîna ser Çelê, ji dema vegirtina Dih u Şemzînan, erîş u livbaziya mezintirîn bu, ji hemû livbaziyan ku çûbûn ser bajarên u navendên navçeyan. Pêşmergeyên ARGK bi sacîna navenda bajar di bin kontrola xwe de gûrîna u destur nodan hezên dişîva, ku bîrîna xwe bîrîna. Pêşmergeyên ARGK ve livbaziya xwe biserketî u jin gihandin dawiyê.

Komên pêşmergeyên ARGK bi şer doma sê 21'an hatin navenda bajare Çelê, poqî çîhên xwe rind gûrîna u paşê doma sê 21.30'an dest bi livbazi u erîşî xwe kûn. Komêk ji pêşmergeyan Avahiya Hîkumetê, Lojmanên Dadjêhê, Avahiya Kaymakamîyê u Avahiya sazîyên fermî yê din kîre amanoş u hodeşî xwe, kûrîna pêşmergeyan en di ji di nivê bajar de tevî şerî civînan pêkîrîn, belavokan gerandin, aqîqî lîla-walîna u wêneyan bi diwarîna ve xistin.

Herweha komêkê pêşmergeyan ji her di wê navberê de çû Dîstana Erdîma ya Internatî (şer u rojan) u ji wê tevî xwedevanên, şagirtên dibistana civînekê pêkî. Pêşmergeyên ARGK hema xwedevanên civînan ser hevuda u piştî ku li ser bîkaranîna dagirkerên Tirk bi darîgahî rawestî, li ser koçbera şerê me ya nîzariya netewî ji sekîna u pêşveçûna bi wan dan zanîn. Di encamê bangîyê (propagandayê) buye de, piştî dîstana erîşîyê dişîva u dîlîwepîyê xwe ji bo gerillayên ARGK danis holê u ji bo pêşmergeyan bi dişîva li çepîkîna xistin.

Livbaziya di navenda Çelê de heya 1'ê şerê doma Carcaran di navbera gerillayên ARGK u hêzên dagirkeran de hinde şer u pozberî ji çetî. Di van şeran de ji hezên ARGK çî hundarên çetîbûn. Li hemberê ve, te gotin ku hinde mar u birindar ji hezên dişîva hene.

Li keleka xebatên bangîyê ku di domana livbaziyê de ji bo gûrîna gel hatin kûn, bi roketan ji erîş çûn ser sazîyên fermî u di avahiyan dewletê de zîrên dîrîyê yê mezin birêvaxetî. Tê gotin, ku zîrên gihane dagirkeran dişîva bi roşîyên ji Lîrên Tirkî.

LI ÇELÊ DI KEMINEKÊ DE LÊDANÊN MEZIN LI DIJMIN KETIN

Di livbaziyeke din de, ku li Çiyayê Cudi dardorên Çelê pekkîn, ledanên mezin u giran li yekîtiyêkê antîqa dagirkeran ket u yekîtiya dagirkeran ramî hundarên mezin bû. Roja 17'ê Tîrmehê yekîtiyêkê dagirkeran a loşkerî derket operasyonan u operasyonên xwe li çîhên çiyayê birêve dîr. Pêşmergeyên ARGK dafek li pêşîya yekîtiya dagirkeran vedan. Bi yekcarê yekîtiya dişîva ramî rezandîna gerillayên ARGK bû u destpêkî, ku bi tîrîşek mezin bîrîna. Her serbazekê dişîva bi aliyêkê ve revî. Bîlî ku serbazên dişîva bi tîra roşîya xwe ber bi aliyên ramî u çepê ve revî ji, diwa ji nekarîna xwe ji nîzariyê, ku ledanên mezin neçûn.

Di domana kemine u şerê derketî de yekîtiya gerillayên ARGK çî ledanek negart. Lê te şîkare kûn, ku gelek mîrî u birindarên u rezên dişîva hene. Yekîtiya dişîva ji komên taybetî, parêzkarên

Dûmahiya di rûpeha 21'an de